

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

รายงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

เรื่อง

กลยุทธ์การจัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม

มหาวิทยาลัยศรีปทุม

Educational Management Strategy, Bachelor of Science Program

Aviation Safety Management At College of Aviation &

Transportation

Sripatum University

ธนากร เอี่ยมปาน

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปีการศึกษา 2561

หัวข้อวิจัย : กลยุทธ์การจัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัย
การบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ผู้วิจัย : น.อ.ดร.ธนากร เอี่ยมปาน
หน่วยงาน : วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีที่พิมพ์ : พ.ศ.2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการจัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม 2) เพื่อสร้างกลยุทธ์การจัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม กลุ่มประชากร คือ นักศึกษาปริญญาตรีหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำนวน 205 คน การวิจัยนี้ใช้ระเบียบการวิจัยเชิงสำรวจ โดยเครื่องมือการวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ผลการวิจัยพบว่า

1) การจัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยรวม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านวิชาการ ด้านการเงิน ด้านกายภาพ และด้านการบริหารจัดการ ซึ่งมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับ

2) การจัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม ประกอบด้วย (1) วิสัยทัศน์ คือ ศูนย์การเรียนรู้การจัดการความปลอดภัยการบินของประเทศไทย (2) พันธกิจ คือ ผลิตบัณฑิตด้านการจัดการความปลอดภัยการบินอย่างมีประสิทธิภาพ (3) วัตถุประสงค์ คือ บัณฑิตที่มีคุณธรรม จริยธรรม ความรู้ความสามารถ ทักษะตามมาตรฐานวิชาชีพในอุตสาหกรรมการบิน และดำรงไว้ซึ่งขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรมที่ดีงาม และสนับสนุนการปกครองในระบอบประชาธิปไตย และมีความรับผิดชอบหน้าที่ต่อสังคม

3) กลยุทธ์การจัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม ประกอบด้วย (1) ด้านกายภาพ คือ (1.1) การพัฒนาห้องปฏิบัติการทางวิชาชีพและสื่อการสอนที่ทันสมัย (1.2) การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก (2) ด้านวิชาการ คือ (2.1) การส่งเสริมศักยภาพงานวิชาการและพัฒนาอาจารย์ประจำอย่างต่อเนื่อง (2.2) การจัดการเรียนการสอนเน้นให้ผู้เรียนเป็นสำคัญ (3) ด้านการเงิน คือ การจัดหางบประมาณจากภาครัฐในการส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้นักศึกษา (4) ด้านการบริหารจัดการ คือ การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

คำสำคัญ : กลยุทธ์การจัดการศึกษา

Research Title : Educational Management Strategy, Bachelor of Science Program Aviation Safety Management At College of Aviation & Transportation Sripatum University
Name of Researcher : Gp.Capt.Dr.Thanakorn Eiampan
Name of Institution: College of Aviation & Transportation Sripatum University
Year of Publication : B. E. 2562

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) To study the educational management of the Bachelor of Science Aviation Safety Management Program at College of Aviation & Transportation Sripatum University. 2) To create educational management strategies for the Bachelor of Science Aviation Safety Management Program at College of Aviation & Transportation Sripatum University. Population groups are Bachelor of Science students Aviation Safety Management Program at College of Aviation & Transportation Sripatum University, 205 persons. This research uses survey research methodology. The research tools consisted of questionnaires and interviewed experts.

The research found that

1) Educational management of the Bachelor of Science Aviation Safety Management Program at College of Aviation & Transportation Sripatum University overall are at a high level and when considered in each aspect, it was found that academic, financial, physical, and management whose opinions are at a high level respectively.

2) Educational management of the Bachelor of Science Aviation Safety Management Program at College of Aviation & Transportation Sripatum University consists of (1) The vision is the aviation safety management learning center of Thailand. (2) The mission is to produce graduates in the field of aviation safety management with professional competence. (3) The Objectives are graduates with morality, ethics, knowledge and ability, skills according to professional standards in the aviation industry and maintaining traditions, customs art, culture, support democratic governance and responsible to society.

3) Educational management strategies for the Bachelor of Science Aviation Safety Management Program at College of Aviation & Transportation Sripatum University consists of (1) Physical aspects which are (1.1) Development of professional laboratories and modern teaching media. (1.2) Facility development. (2) Academic aspects are (2.1) Continuing promotion of academic performance and full-time lecturer development. (2.2) The teaching and learning management is emphasized for the learners. (3) Finance is the procurement of budgets from the government sector in promoting student learning activities. (4) Management aspect is the development of information technology systems.

KEYWORDS : Educational Management Strategy

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิจัยฉบับนี้เพื่อกำหนดกลยุทธ์การจัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม สามารถบรรลุผลสำเร็จลงได้ด้วยดี ด้วยความอนุเคราะห์ช่วยเหลืออย่างดียิ่งของผู้บริหารและอาจารย์ประจำหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม นักศึกษา ผศ.ดร.สิรินธร สิ้นจินดาวงศ์ และผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยใคร่ขอขอบพระคุณทุกท่านไว้ ณ ที่นี้ ด้วยความเคารพยิ่ง

ธนากร เอี่ยมปาน

กันยายน พ.ศ.2562

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย.....	3
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	3
ขอบเขตการวิจัย.....	3
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์.....	4
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	5
2 เอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
แนวคิดการจัดการเชิงกลยุทธ์.....	6
ทฤษฎีองค์การและการจัดการ.....	12
การจัดการศึกษาอุดมศึกษาของไทย.....	16
มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา.....	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	25
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	27
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	27
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	27
การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย.....	28
การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย.....	30
วิธีวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย.....	30
ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	30
ระยะเวลาการดำเนินการวิจัย.....	31

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
	ตอนที่ 1 ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษาหลักสูตร วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม	32
	ตอนที่ 2 สรุปข้อเสนอแนะจากนักศึกษาต่อการพัฒนาคุณภาพการบริการ ใน การจัดการการศึกษา 4 ด้าน	37
	ตอนที่ 3 สรุปการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Depth Interview) สำหรับอาจารย์ ประจำหลักสูตร ฯ ต่อการจัดการการศึกษา 4 ด้าน.....	38
	ตอนที่ 4 ผู้วิจัยสรุปการวิเคราะห์ข้อมูล (SWOT) เกี่ยวกับการจัดการ ศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัย การบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม ทั้ง 4 ด้าน.....	40
	ตอนที่ 5 การวิเคราะห์กลยุทธ์การจัดการศึกษาหลักสูตร วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม (ฉบับร่าง).....	44
	ตอนที่ 6 ผลการประเมินกลยุทธ์การจัดการศึกษาหลักสูตร วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม (ฉบับร่าง) รายด้านภาพรวม จากผู้ทรงคุณวุฒิ.....	44
	ตอนที่ 7 สรุปกลยุทธ์การจัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน วิทยาลัยการบินและ คมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม ทั้ง 4 ด้าน.....	45
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	46
	สรุปผลการวิจัย.....	46
	อภิปรายผลการวิจัย.....	50
	ข้อเสนอแนะจากการวิจัย.....	53
	บรรณานุกรม.....	54
	ภาคผนวก.....	56
	ภาคผนวก ก รายงานผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยและ การสัมภาษณ์กลยุทธ์ และรายงานอาจารย์หลักสูตร วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม.....	57

บทที่	สารบัญ (ต่อ)	หน้า
	ภาคผนวก ข แบบสอบถามงานวิจัย	60
	ภาคผนวก ค ผลการหาค่า IOC ของแบบสอบถาม	65
	ภาคผนวก ง แบบสัมภาษณ์กลยุทธ์การจัดการศึกษาหลักสูตร วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม.....	70
	ภาคผนวก จ ผลการประเมินกลยุทธ์ จากผู้ทรงคุณวุฒิ.....	73
	ประวัติผู้วิจัย.....	75

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 จำนวนนักศึกษา.....	27
2 ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงของประเด็นคำถามที่ใช้ในการวิจัย.....	29
3 ปฏิทินกิจกรรมการวิจัย.....	31
4 สรุปผลวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการการศึกษา วิทยาลัยการbin และคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม.....	32
5 ผลวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการการศึกษา วิทยาลัยการbinและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม ด้านกายภาพ.....	33
6 ผลวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการการศึกษา วิทยาลัยการbinและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม ด้านวิชาการ.....	34
7 ผลวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการการศึกษา วิทยาลัยการbinและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม ด้านการเงิน.....	35
8 ผลวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการการศึกษา วิทยาลัยการbinและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม ด้านการบริหารจัดการ.....	36
9 การวิเคราะห์ข้อมูล (SWOT) เกี่ยวกับการจัดการศึกษาด้านกายภาพ จากอาจารย์ ประจำหลักสูตร ฯ	38
10 การวิเคราะห์ข้อมูล (SWOT) เกี่ยวกับการจัดการศึกษาด้านวิชาการ จากอาจารย์ ประจำหลักสูตร ฯ.....	38
11 การวิเคราะห์ข้อมูล (SWOT) เกี่ยวกับการจัดการศึกษาด้านการเงิน จากอาจารย์ ประจำหลักสูตร ฯ.....	39
12 การวิเคราะห์ข้อมูล (SWOT) เกี่ยวกับการจัดการศึกษาด้านการบริหารจัดการ จากอาจารย์ประจำหลักสูตร ฯ.....	39
13 สรุปการวิเคราะห์ข้อมูล (SWOT) เกี่ยวกับการจัดการศึกษาฯ ด้านกายภาพ.....	40
14 สรุปการวิเคราะห์ข้อมูล (SWOT) เกี่ยวกับการจัดการศึกษาฯ ด้านวิชาการ.....	41
15 สรุปการวิเคราะห์ข้อมูล (SWOT) เกี่ยวกับการจัดการศึกษาฯ ด้านการเงิน.....	42
16 สรุปการวิเคราะห์ข้อมูล (SWOT) เกี่ยวกับการจัดการศึกษาฯ ด้านการบริหารจัดการ.....	43

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
17 ผลการประเมินกลยุทธ์การจัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม (ฉบับร่าง) รายด้านภาพรวม จากผู้ทรงคุณวุฒิ.....	44
18 ผลการประเมินกลยุทธ์ ภาพรวมของการจัดการศึกษาหลักสูตรฯ จากผู้ทรงคุณวุฒิ.....	74
19 ผลการประเมินกลยุทธ์ รายด้านการจัดการศึกษาหลักสูตรฯ จากผู้ทรงคุณวุฒิ.....	74

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

สารบัญภาพ

รูปที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	6
2 โครงสร้างการบริหารงานวิทยาลัยการbinและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม.....	22

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพยากรณ์ของบริษัทโบอิงพบว่าในอีก 20 ปีข้างหน้า หรือภายในปี พ.ศ.2576 สายการบินต่างๆ จะมีเครื่องบินใหม่ที่เข้าประจำการจำนวนมากกว่า 10,000 ลำ ทำให้อุตสาหกรรมการบินของโลกมีความต้องการบุคลากรมากกว่า 1 ล้านคน เช่น นักบินจำนวน 558,000 คน และช่างเทคนิคจำนวน 609,000 คน บริษัทโบอิงมีผลการศึกษา พบว่าในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกจะมีการเติบโตด้านอุตสาหกรรมการบินสูงที่สุดในโลก โดยมีส่วนแบ่งการตลาดเครื่องบินคิดเป็นร้อยละ 40 ของโลก และมีความต้องการบุคลากรด้านการบินจำนวนมาก เช่น นักบินจำนวน 226,000 คน และช่างเทคนิคจำนวน 224,000 คน (Boeing, 2015)

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 นั้น สำหรับประเทศไทยได้เป็นผู้รับผิดชอบในสาขาการท่องเที่ยวและการบินเนื่องจากความได้เปรียบทางลักษณะทางภูมิศาสตร์ และรัฐบาลไทยมีนโยบายจะพัฒนาประเทศให้เป็นศูนย์กลางการบินของอาเซียน และจากนโยบายนานฟ้าเสรีทำให้สายการบินต่าง ๆ ในภูมิภาคนี้ตื่นตัวอย่างมาก โดยมีสายการบินต้นทุนต่ำที่เติบโตอย่างรวดเร็ว เช่น ไทเกอร์แอร์เวย์ของสิงคโปร์ เซบูแปซิฟิกของฟิลิปปินส์ ไลออนแอร์ของอินโดนีเซีย เป็นต้น ปัจจุบันอุตสาหกรรมการบินในประเทศไทยมีมูลค่าไม่ต่ำกว่าปี ละ 4-5 แสนล้านบาทและมีบุคลากรที่เกี่ยวข้องหลายหมื่นคน ที่สำคัญการเติบโตอย่างรวดเร็วของสายการบินต้นทุนต่ำเข้ามาเปิดให้บริการตลอด 10 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ.2547-2557) โดยมีทั้งสายการบินประจำและสายการบินเช่าเหมาลำเพิ่มขึ้นเป็น 61 สายการบิน ขณะที่ผู้โดยสารที่มาใช้บริการถึงปีละ 80-90 ล้านคน เป็นการเติบโตที่สูงมากแบบก้าวกระโดด และภาครัฐยังมึนโยบายการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมการบินเพื่อให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการซ่อมบำรุงอากาศยาน ศูนย์กลางการผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน ซึ่งเป็นการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ รัฐบาลยังมึนโยบายที่จะขยายสนามบินสุวรรณภูมิในระยะที่ 2 เพื่อรองรับจำนวนผู้โดยสารที่เติบโตเพิ่มมากขึ้น และส่งผลให้อุตสาหกรรมการบินในประเทศไทย มีการเติบโตเพิ่มขึ้น

อุตสาหกรรมการบินอยู่ภายใต้ระเบียบเงื่อนไขหลายประการและมีมาตรฐานกำกับดูแลที่เข้มงวดทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ เนื่องจากความเสี่ยงด้านความปลอดภัยหรือความเสียหายที่เกิดขึ้น จากข้อผิดพลาดต่างๆและอาจนำไปสู่การเกิดอากาศยานอุบัติเหตุที่ร้ายแรงต่อผู้โดยสาร สินค้า เจ้าหน้าที่ สาธารณชน อีกทั้ง ยังมีความอ่อนไหวต่อความมั่นคงของแต่ละประเทศอีกด้วย สำหรับประเทศไทยนั้นอยู่ภายใต้มาตรฐานด้านการบินขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (International Civil Aviation Organization : ICAO) เป็นทบวงการชำนัญพิเศษของสหประชาชาติก่อตั้งขึ้นเมื่อปี 2487 เพื่อเป็นหน่วยงานกลาง ระหว่างประเทศภาคีสมาชิกในการออกกฎระเบียบและมาตรฐานข้อปฏิบัติด้านการบินพลเรือนระหว่างประเทศ ส่งเสริมและพัฒนาการบิน ทำอากาศยาน ความปลอดภัยในการบินและเครื่องอำนวยความสะดวก ในการเดินอากาศสำหรับการบินพลเรือนระหว่างประเทศ โดยในปัจจุบันมีประเทศสมาชิกกว่า 191 ประเทศ ให้การยอมรับมาตรฐานด้านการบินขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ ถือเป็นมาตรฐานขั้นพื้นฐานในการเดินทางอากาศ และการรักษามาตรฐานด้านความปลอดภัยในการขนส่งทางอากาศ กรมการบินพลเรือนประเทศภาคีจะต้องนำมาตรฐานและข้อเสนอแนะตามภาคผนวกทั้ง 18 ผนวก เป็นหลักนำไปปฏิบัติอย่างเคร่งครัดและมีประสิทธิภาพเพื่อรักษา

มาตรฐานความปลอดภัยด้านการบินของโลก ซึ่ง ICAO จะมีการเรียกประเมินตรวจสอบกรมการบินพลเรือนแต่ละประเทศในกรอบ 6 ปี เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าประเทศต่างๆ ยังคงรักษามาตรฐานได้ดี

เมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2558 องค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (ICAO) ได้ประกาศตัดสินสัญลักษณ์ธงแดงหน้าชื่อประเทศไทย หรือประเทศไทยไม่ผ่านมาตรฐานการตรวจสอบ ทำให้ประเทศไทยตกมาตรฐานจาก Category 1 มาอยู่ Category 2 เนื่องจากการพบว่าประเทศไทยไม่ได้ปฏิบัติตามมาตรฐานหลายเรื่อง ทั้งมาตรฐานของบุคลากรในกรมการบินพลเรือนซึ่งมีหน้าที่กำกับดูแลความปลอดภัยและตรวจสอบสายการบินโดยตรง การให้ใบอนุญาตที่ไม่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล และมาตรฐานของสายการบินแบบเช่าเหมาลำ ซึ่งข้อบกพร่องเหล่านี้สามารถส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของอุตสาหกรรมการบินของประเทศไทย ทำให้เครื่องบินแบบเช่าเหมาลำที่ไม่ได้บินในตารางเวลาล่วงหน้าตามปกติ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นเครื่องบินที่รับนักท่องเที่ยวจากบริษัททัวร์ และยังกระทบกับการเปิดเส้นทางการบินเส้นใหม่ รวมถึงสายการบินใหม่ที่บินออกจากประเทศไทย เนื่องจากสายการบินเหล่านี้จะต้องมีการขอใบอนุญาตจากกรมการบินพลเรือนที่กำลังประสบปัญหามาตรฐานความปลอดภัยอยู่นั่นเอง แต่ทั้งนี้ก็จะขึ้นอยู่กับ การพิจารณาและความเข้มงวดของแต่ละประเทศ เช่น ญี่ปุ่นและเกาหลีใต้ไม่อนุญาตให้เครื่องบินเช่าเหมาลำจากไทยบินมาลงจอดอยู่ช่วงหนึ่ง จากปัญหาดังกล่าวกรมการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย ต้องดำเนินการแก้ไขภายใน 90 วัน ตามข้อบังคับของ องค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (ICAO) (คณะกรรมการการคมนาคม สภานิติบัญญัติแห่งชาติ, 2558)

จากการเติบโตของอุตสาหกรรมการบินในประเทศไทยแบบก้าวกระโดด วิกฤตการณ์ธงแดงของประเทศไทย และประเทศไทยยังไม่มีแผนการพัฒนาอุตสาหกรรมการบินของชาติโดยตรง ดังนั้นคณะทำงานบูรณาการและจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมการบินของชาติ คณะอนุกรรมการด้านการคมนาคมทางอากาศ ในคณะกรรมการการคมนาคม สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้จัดทำรายงานการศึกษาค้นคว้า เรื่อง ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมการบินของชาติ พ.ศ.2559-2574 เมื่อ พฤศจิกายน พ.ศ.2558 โดยสรุปว่าแผนยุทธศาสตร์ อุตสาหกรรมการบินแห่งชาติ พ.ศ. 2559-2574 ประกอบด้วย 7 ด้าน คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การยกระดับมาตรฐานกฎหมายการบินตามมาตรฐานสากล ยุทธศาสตร์ที่ 2 การยกระดับมาตรฐานด้านความปลอดภัยตามมาตรฐานสากลให้ได้คุณภาพ ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาส่งเสริมให้มีการผลิตบุคลากร ด้านการบินในเขตภูมิภาคอาเซียน ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาส่งเสริมขีดความสามารถระบบการจัดการห้วงอากาศ เพื่อการเชื่อมโยงในภูมิภาคอาเซียน ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาส่งเสริมการเป็นศูนย์กลางการผลิตและการซ่อมบำรุงอากาศยานในภูมิภาคอาเซียน ยุทธศาสตร์ที่ 6 การมีความพร้อมต่อการเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมการบินชั้นนำแห่งหนึ่งในภูมิภาคอาเซียน ยุทธศาสตร์ที่ 7 การจัดการให้อุตสาหกรรมการบินของไทย สามารถเป็นผู้นำที่มีบทบาททางการรักษาสภาพแวดล้อม และการรักษาการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลก (คณะกรรมการการคมนาคม สภานิติบัญญัติแห่งชาติ., 2558) จากประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ 3 การพัฒนาส่งเสริมให้มีการผลิตบุคลากรด้านการบินในเขตภูมิภาคอาเซียนนั้น ทรัพยากรบุคคลเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาองค์กรสู่การแข่งขันนั้น เพราะมนุษย์เป็นผู้ปฏิบัติ และดำเนินกิจกรรมต่างๆ ขององค์กรเพื่อให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การผลิตบุคลากรด้านการบินที่เหมาะสมกับกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการบินให้เป็นที่ยอมรับในมาตรฐานและคุณภาพ ความรู้ความสามารถ ทักษะและทัศนคติที่ดีต่ออาชีพ ดังนั้นคณะอนุกรรมการด้านการคมนาคมทางอากาศ ในคณะกรรมการการคมนาคม สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้จัดทำรายงานการศึกษาค้นคว้า เรื่อง การผลิตบุคลากรด้านการบินของประเทศไทย เมื่อ 14 มีนาคม พ.ศ.2560 ได้นำเสนอการพัฒนาบุคลากรด้านการบินของประเทศ

ด้านต่างๆ ดังนี้ (1) ด้านการบริหารอุตสาหกรรมการบิน (2) ด้านนักบิน เจ้าหน้าที่ควบคุมการจราจรทางอากาศ และเจ้าหน้าที่ด้านเวชศาสตร์การบิน (3) ด้านช่างอากาศยานและวิศวกรรมการบิน(4) ด้านการผลิตบุคลากรในการบริการภาคพื้น ภาควิชา และหน่วยงานอุตุนิยมวิทยาการบิน (คณะกรรมการการคมนาคม สภานิติบัญญัติ แห่งชาติ., 2560)

จากรายงานการศึกษาศึกษา เรื่อง การผลิตบุคลากรด้านการบินของประเทศไทย นั้น มหาวิทยาลัย ศรีปทุมได้ปฏิบัติพันธกิจหลัก 4 ประการ ของสถาบันอุดมศึกษา คือ การสอน การวิจัย การให้บริการวิชาการแก่ สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม จึงมีกลยุทธ์ คือ การจัดตั้งวิทยาลัยการบินและคมนาคม ขึ้นในปี พ.ศ. 2559 โดยเปิดสอนหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาการจัดการความปลอดภัยการบิน โดยเมื่อนักศึกษาจบ การศึกษาแล้วสามารถทำงานได้ ดังนี้ (1) งานด้านความปลอดภัยการบิน สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย (CAAT) (2) งานด้านความปลอดภัยการบินในท่าอากาศยาน สายการบิน ภาคพื้น และบริษัทวิทยุการบิน (3) งานด้านงานความปลอดภัยในอาคารหรือโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ (4) งานตัวแทน รับ-ส่งสินค้าทางอากาศ (5) งานด้านการขนส่งสินค้าทางอากาศ งานด้านการบริหารระดับต้นของสายการบิน (6) งานด้านการบริหารระดับ ต้นของท่าอากาศยาน (7) งานด้านการบิน (นักบินพาณิชย์และนักบินส่วนบุคคล) (พิธพร กลิ่นเฟื่อง, 2560) โดยที่ มหาวิทยาลัยศรีปทุมได้ดำเนินกลยุทธ์การจัดตั้งวิทยาลัยการบินและคมนาคมและรับนักศึกษาเข้าเรียนในหลักสูตร นี้ เพื่อผลิตบัณฑิตและเตรียมบุคลากรด้านการบินของประเทศไทยให้มีความรู้ ทักษะ ทักษะคติในการทำงานให้ทัน กับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและความก้าวหน้าของอุตสาหกรรมการบิน ในหลักสูตรวิชาชีพทางด้านนี้

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยเห็นว่าการจัดการศึกษาเพื่อให้บัณฑิตมีความเป็นเลิศในวิชาชีพทางวิชาการ และเทคโนโลยีด้านการบินและคมนาคมควบคู่กับคุณธรรมจริยธรรมตามมาตรฐานวิชาชีพในระดับสากล เป็นสิ่ง สำคัญอย่างมาก จึงวิจัยศึกษากลยุทธ์การจัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความ ปลอดภัยการบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม เพื่อนำผลการศึกษาไปเป็นแนวทางปรับใช้ กับการจัดการหลักสูตรและการสร้างกลยุทธ์การจัดการศึกษาต่อไป

1.2 คำถามการวิจัย

1. การจัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน วิทยาลัย การบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม มีลักษณะอย่างไร
2. กลยุทธ์การจัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม มีลักษณะอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการจัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม
2. เพื่อสร้างกลยุทธ์การจัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัย การบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม

1.4 ขอบเขตการวิจัย

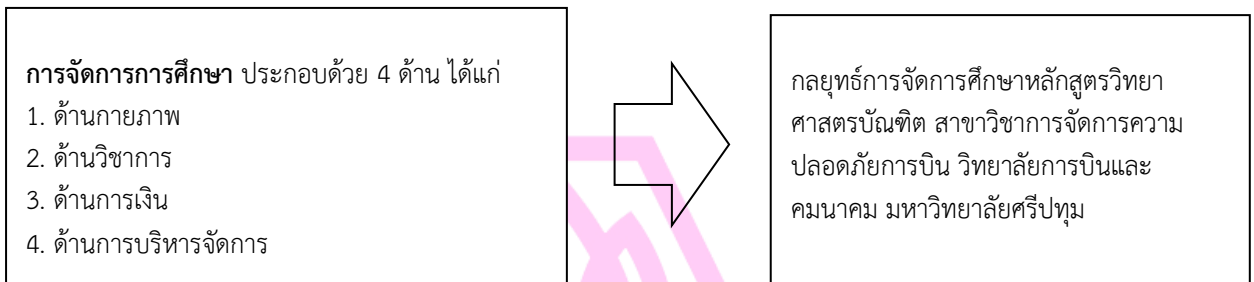
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย

1. นักศึกษาปริญญาตรีหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม ทุกชั้นปี ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

2.อาจารย์ประจำหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน วิทยาลัยการ
บินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ขอบเขตด้านเนื้อหา ประกอบด้วย
แนวคิดการจัดการเชิงกลยุทธ์ ทฤษฎีองค์กรและการจัดการ การจัดการศึกษาอุดมศึกษาของไทย
และมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา
ระยะเวลา 6 เดือน มี.ค - ส.ค. พ.ศ.2562

1.5 กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดที่ใช้ใน
การศึกษา

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

1.6 นิยามศัพท์

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยให้ความหมายนิยามศัพท์ไว้ดังนี้

การจัดการการศึกษา หมายถึง กระบวนการดำเนินการให้ผู้เรียนบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของการ
เรียนรู้อย่างเป็นระบบ โดยให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถทักษะ ทศนคติที่ดีต่อทำงาน และสามารถดำรงชีวิตได้
อย่างเหมาะสม มีคุณธรรมจริยธรรม สามารถอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมอย่างมีความสุข โดยการจัดการ
การศึกษา ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่

1.ด้านกายภาพ ประกอบด้วย อาคารเรียน พื้นที่ใช้สอยที่ใช้ในการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรม
ห้องสมุดตามเกณฑ์มาตรฐาน มีครุภัณฑ์ประจำอาคาร ครุภัณฑ์การศึกษา และคอมพิวเตอร์ อาคารและบริเวณ
อาคารจะต้องมีความมั่นคง ปลอดภัย ถูกสุขลักษณะหรือความจำเป็นอย่างอื่น ๆ

2. ด้านวิชาการ ประกอบด้วย การจัดตารางเรียน การเตรียมความพร้อมของอาจารย์ในการสอนและ
ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาที่เรียน เอกสารประกอบการเรียนการสอน การมอบหมายงานแก่นักศึกษา การ
ประเมินผลและรายงานผลการเรียน การเอาใจใส่ของอาจารย์ที่ปรึกษา ความทันสมัยของหลักสูตร

3. ด้านการเงิน ประกอบด้วย การบริหารค่าเล่าเรียน กองทุนตลอดจนทรัพยากรที่จำเป็นในการ
สนับสนุนนักศึกษาให้บรรลุผลด้านการศึกษา ได้แก่ มีระบบทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัย มีระบบการผ่อนชำระ
ค่าเล่าเรียน มีกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา มีการบำรุงซ่อมแซมรักษาอุปกรณ์ สื่อ ครุภัณฑ์ต่าง ๆ มีช่องทางการชำระ
ค่าลงทะเบียน และมีระบบการติดตามตรวจสอบการลงทะเบียน

4. ด้านการบริหารจัดการ ประกอบด้วย มีการจัดระบบอำนวยความสะดวก มีช่องทางรับข้อเสนอแนะ และข้อร้องเรียน เจ้าหน้าที่ในการบริการ มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่าง ๆ มีระบบค้นหาข้อมูลของผู้เรียน ระบบการยกย่อง

การจัดการเชิงกลยุทธ์ (Strategic Management) หมายถึง การบริหารจัดการอย่างเป็นระบบของ ผู้บริหารที่ผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์และประเมินสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกขององค์กร เพื่อกำหนด กลยุทธ์ขององค์กรในระยะสั้นและระยะยาว จากนั้นจึงวางแผนการดำเนินงานให้เหมาะสมสอดคล้องกับ สภาพแวดล้อม อันนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้

กลยุทธ์ หมายถึง วิธีการดำเนินการสิ่งใดสิ่งหนึ่งในการบริหารจัดการองค์กรอย่างแยกคางหรือพลิก แผลงตามสภาพแวดล้อม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้

นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่เข้ารับการศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 หลักสูตร วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาการจัดการความปลอดภัยการบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่ กำลังศึกษาภาคที่ 2 ปีการศึกษา 2561

1.7 ประโยชน์ที่ได้รับ

1.การได้ทราบลักษณะของการจัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม จะสามารถนำข้อมูลมาใช้เป็นแนวทางในการ กำหนดกรอบการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

2.สามารถนำกลยุทธ์ที่ได้มาวางแผนการบริหารงานเพื่อพัฒนาการจัดการการศึกษาของวิทยาลัยการบิน และคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม ให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการการศึกษาได้ อย่างเหมาะสมต่อไป

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

บทที่ 2

เอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องกลยุทธ์การจัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัย การบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดการจัดการเชิงกลยุทธ์
2. ทฤษฎีองค์กรและการจัดการ
3. การจัดการศึกษาอุดมศึกษาของไทย
4. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดการจัดการเชิงกลยุทธ์

การจัดการเชิงกลยุทธ์เป็นแนวทางที่จะช่วยให้นักบริหารกำหนดทิศทางขององค์กร (พสุ เดชะรินทร์, 2546) โดยการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายนอกและภายในองค์กรจะช่วยกำหนดกลยุทธ์ที่เหมาะสมกับองค์กร เพื่อที่จะนำกลยุทธ์เหล่านั้นไปประยุกต์ปฏิบัติ และควบคุมประเมินผลการดำเนินงานขององค์กรได้ กลยุทธ์ขององค์กรจะเป็นสิ่งสำคัญที่จะกำหนดความสำเร็จหรือความล้มเหลวขององค์กรได้โดยผู้นำองค์กรได้ทราบถึงคุณประโยชน์ของกลยุทธ์ ที่จะช่วยสนับสนุนองค์กรให้ประสบความสำเร็จ และจะต้องมีการพิจารณาเลือกกลยุทธ์ และประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับองค์กร

การจัดการเชิงกลยุทธ์เป็นการบริหารอย่างมีระบบที่ต้องอาศัยผู้นำองค์กรเป็นส่วนประกอบที่สำคัญ และต้องมีการวางแผนอย่างมีขั้นตอน เนื่องจากการบริหารกลยุทธ์เป็นการบริหารองค์รวม และมีประเด็นที่สำคัญประกอบด้วย 4 เรื่อง ได้แก่ (1) ความหมายของการจัดการเชิงกลยุทธ์ (2) ลักษณะที่สำคัญและแนวคิดของการจัดการเชิงกลยุทธ์ (3) หลักการสำคัญของการจัดการเชิงกลยุทธ์ (4) องค์ประกอบของการจัดการเชิงกลยุทธ์

1.1 ความหมายของการจัดการเชิงกลยุทธ์

การจัดการเชิงกลยุทธ์เป็นศาสตร์ที่มีมานานโดยคำว่า กลยุทธ์ หรือ Strategic มีที่มาจากคำว่า Strategia ในภาษากรีกซึ่งหมายความว่า Generalship โดยคำว่ายุทธศาสตร์มักจะถูกนำมาใช้ในด้านการเมือง เศรษฐกิจ และการทหาร และได้เข้าสู่แวดวงการศึกษาในเวลาต่อมา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสศึกษาถึงปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในองค์กร และต้องการให้เกิดการนำไปสู่การจัดการดำเนินงานขององค์กรที่นำไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานได้ในอนาคต

การจัดการเชิงกลยุทธ์ (Strategic Management) หมายถึง การบริหารจัดการอย่างเป็นระบบจากวิสัยทัศน์ (Vision) ของผู้บริหารที่ผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์และประเมินสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกขององค์กร เพื่อกำหนดพันธกิจ (Mission) วัตถุประสงค์ (Objective) เป้าหมาย (Goal) ขององค์กรในระยะสั้นและระยะยาว จากนั้นจึงวางแผนการดำเนินงานให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม อันนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้

นอกจากนี้เนื่องจากสภาพแวดล้อมขององค์กรมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ซึ่งอาจก่อให้เกิดโอกาสหรืออุปสรรคแก่องค์กรได้ องค์กรจึงจำเป็นต้องพิจารณาสภาพแวดล้อมภายในขององค์กรเพื่อหาจุดแข็งหรือ

จุดอ่อนในการที่จะสามารถหลีกเลี่ยงจากอุปสรรคหรือใช้ประโยชน์จากโอกาสที่มีอยู่นั้นได้ ดังนั้นการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์จึงเป็นการบริหารโดยคำนึงถึง (1) ลักษณะการดำเนินงานขององค์กร (2) ลักษณะธุรกิจในอนาคต (3) สภาพแวดล้อม (4) การจัดสรรทรัพยากร (5) การปฏิบัติงานให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์

1.2 ลักษณะที่สำคัญและแนวคิดของการจัดการเชิงกลยุทธ์

การจัดการเชิงกลยุทธ์เป็นเครื่องมือของนักบริหารในการบริหารงาน เพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมที่เพิ่มขึ้น การบริหารเชิงกลยุทธ์จะเน้นและให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ (Strategic Decision Making) ที่ไม่เหมือนกับการตัดสินใจในลักษณะอื่นๆ เพราะการบริหารเชิงกลยุทธ์จะเกี่ยวข้องกับอนาคตในระยะยาวขององค์กรทั้งหมด ซึ่งมีลักษณะดังนี้ คือ เป็นกระบวนการของการบริหารองค์กรโดยรวม เป็นการบริหารที่เน้นการสร้างกลยุทธ์ เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันให้กับองค์กรในระยะยาว เป็นการตัดสินใจที่อาศัยชั้นเชิง ไม่มีวิธีการที่สำเร็จรูปโดยต้องอาศัยความร่วมมือ พันธะผูกพัน และทรัพยากรต่างๆ ในองค์กร มีทิศทางที่ชัดเจนต่อทางเลือกต่างๆ และแสดงให้เห็นทุกคนในองค์กรเข้าใจตรงกัน แนวคิดพื้นฐานที่สำคัญของการจัดการเชิงกลยุทธ์ คือ การกำหนดภารกิจ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของกิจการทั้งในระยะสั้นและระยะยาว โดยการจัดการเชิงกลยุทธ์และการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์จะมีผลต่อการดำเนินงานในระยะยาว ดังนั้นองค์กรจึงต้องมีการวางแผนการทำการกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้การดำเนินงานตามภารกิจบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เพื่อให้ตอบสนองต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยต่างๆ ซึ่งอาจจะเป็นอุปสรรคและปิดกั้นโอกาสในการก้าวหน้าขององค์กรได้

องค์กรจึงต้องพิจารณาถึงจุดแข็งที่มีอยู่แล้วนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ และพิจารณาถึงจุดอ่อนขององค์กรเพื่อหาแนวทางขจัดจุดอ่อนเหล่านั้น แนวคิดด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์นั้นจะมีความแตกต่างไปจากการจัดการโดยทั่วไป โดยการจัดการโดยทั่วไปนั้นบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารจะทำตามกระบวนการงานหรือขั้นตอนต่างๆ และเน้นหนักไปที่การจัดการและการบริหารภายในองค์กร แต่การจัดการเชิงกลยุทธ์จะให้ความสำคัญกับปัจจัยต่างๆ โดยเฉพาะปัจจัยภายนอกองค์กรหรือสภาวะแวดล้อมภายนอกด้านต่างๆ ที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับการแข่งขัน คำนึงถึงการสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันในระยะยาว และสภาวะการเปลี่ยนแปลงของสังคมสมัยใหม่ การจัดการกลยุทธ์ยังคำนึงถึงความสำคัญของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับองค์กร (Stakeholders) และการจัดการเชิงกลยุทธ์ยังทำหน้าที่ในการเชื่อมโยงประสานหน่วยงานต่างๆ ในองค์กรให้สามารถบริหารจัดการเพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์กรร่วมกัน

1.3 หลักการสำคัญของการจัดการเชิงกลยุทธ์

การจัดการเชิงกลยุทธ์จะนำไปสู่การเพิ่มโอกาสของความสำเร็จและความล้มเหลวขององค์กรโดยมีหลักสำคัญดังนี้

1.3.1 การจัดการเชิงกลยุทธ์ เป็นการกำหนด วิสัยทัศน์ ทิศทาง ภารกิจ และ วัตถุประสงค์ขององค์กร ภารกิจอย่างเป็นระบบ ดังนั้นการจัดการเชิงกลยุทธ์จึงเป็นสิ่งที่กำหนดทิศทางขององค์กร และช่วยให้ผู้บริหารปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม การตระหนักถึงความเปลี่ยนแปลงนั้นทำให้ผู้บริหารสามารถกำหนดวัตถุประสงค์และทิศทางการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรมและสอดคล้องกับสภาวะความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ได้

1.3.2 การจัดการเชิงกลยุทธ์ ยังนำไปสู่การจัดการความเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น เนื่องจากมีการเตรียมรับกับสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงไว้แล้ว ทำให้องค์กรค้นหาแนวทางที่เหมาะสมที่สุดต่อองค์กร ท่ามกลางการ

เปลี่ยนแปลงของปัจจัยต่างๆ ที่เข้ามาเกี่ยวข้อง ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเชิงกลยุทธ์เป็นการกำหนดวิธีการหรือแนวทางในการดำเนินงานและกิจกรรมต่างๆ ขององค์กร เพื่อให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ขององค์กรที่ตั้งไว้

1.3.3 การจัดการเชิงกลยุทธ์ เป็นการนำแนวทางในการดำเนินงานขององค์กรที่คิดค้นสร้างสรรค์ขึ้น และนำมาประยุกต์ใช้เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ดังนั้นความคิดสร้างสรรค์จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักบริหาร

1.3.4 การวางแผนกลยุทธ์เป็นหน้าที่หลักของนักบริหาร เนื่องจากต้องวางแผนประยุกต์ใช้ และกำหนดทิศทางในการดำเนินงานขององค์กร การจัดทำและปฏิบัติให้สอดคล้องตามแผนกลยุทธ์จึงมีความสำคัญ โดยเฉพาะในระยะยาว ดังนั้นความสามารถในการกำหนดกลยุทธ์ของนักบริหาร และความสามารถในการควบคุมให้การปฏิบัติเป็นไปตามกลยุทธ์ที่วางไว้ได้จะเป็นสิ่งสะท้อนศักยภาพของผู้บริหารได้เป็นอย่างดี

1.3.5 การจัดการเชิงกลยุทธ์ทำให้เกิดความได้เปรียบในการแข่งขัน ช่วยสร้างประสิทธิภาพและศักยภาพในการแข่งขันให้แก่ธุรกิจ และเสริมสร้างการพัฒนาขีดความสามารถทางการบริหารของนักบริหาร รวมทั้งช่วยเตรียมความพร้อมและพัฒนาบุคลากรที่อยู่ภายในองค์กร เนื่องจากการพัฒนาเชิงกลยุทธ์จะต้องมีการสร้างความเข้าใจและแนวทางในการเตรียมพร้อม เพื่อรับมือกับความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นของสภาพแวดล้อมและคู่แข่ง นอกจากนี้แล้วการจัดการเชิงกลยุทธ์ยังช่วยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในองค์กรเข้าใจในภาพรวม โดยเฉพาะเป้าหมายในการดำเนินงานทำให้สามารถจัดลำดับการดำเนินงานตามลำดับความสำคัญเร่งด่วนได้

1.3.6 การจัดการเชิงกลยุทธ์ช่วยให้การทำงานเกิดความสอดคล้องในการปฏิบัติหน้าที่ เนื่องจากมีการกำหนดกลยุทธ์ การประยุกต์ใช้ และการตรวจสอบควบคุมไว้อย่างชัดเจน ทำให้เกิดความเข้าใจตรงกันและเกิดความร่วมมือ โดยเฉพาะความเข้าใจในวัตถุประสงค์ขององค์กร อีกทั้งจะช่วยให้มีการจัดสรรทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับการบริหารองค์กรในส่วนต่างๆ (พสุ เดชะรินทร์, 2546)

1.4 องค์ประกอบของการจัดการเชิงกลยุทธ์

การจัดการเชิงกลยุทธ์ ประกอบด้วยองค์ประกอบย่อยพื้นฐาน 5 ประการ คือ 1) การประเมินองค์กรและสภาพแวดล้อม (Environment Scanning) 2) การกำหนดทิศทาง (Direction Setting) 3) การกำหนดกลยุทธ์ (Strategy Formulation) 4) การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ (Strategy Implementation) 5) การประเมินผลและการควบคุม (Evaluation and Control) ดังนี้

1.4.1 การประเมินองค์กรและสภาพแวดล้อม (Environment Scanning)

การประเมินสภาพแวดล้อมขององค์กรนั้นจะประกอบไปด้วยการประเมินสภาพแวดล้อมภายนอก และการประเมินสภาพแวดล้อมภายใน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ทราบถึง จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค หรือโดยทั่วไปจะเรียกว่าการวิเคราะห์ตามตัวแบบสว็อท (SWOT Analysis) ได้แก่ การวิเคราะห์จุดแข็ง (Strength -S) การวิเคราะห์จุดอ่อน (Weakness -W) การวิเคราะห์โอกาส (Opportunity -O) การวิเคราะห์ภาวะคุกคาม (Threat -T)

1.4.2 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในขององค์กร (Internal Analysis)

การวิเคราะห์ภายในขององค์กรนั้น จะทำให้ทราบถึงจุดอ่อนและจุดแข็งขององค์กร ช่วยให้ประเมินอดีตและแนวโน้มในปัจจุบัน การวิเคราะห์ภายในสามารถทำได้โดยการวิเคราะห์ปัจจัยที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor) การวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) และวิเคราะห์กระบวนการหลัก (Core Business Process) ซึ่งจะทำให้องค์กรมีความสามารถหลักที่โดดเด่น (Core Competency) การวิเคราะห์ปัจจัยที่จะนำไปสู่ความสำเร็จสามารถทำได้โดยการวิเคราะห์ลักษณะของกิจการ ตำแหน่งทางการแข่งขัน

สภาพแวดล้อมทั่วไป และการพัฒนาองค์กร การวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่า เป็นการพยายามเชื่อมโยงกิจกรรมหลัก และกิจกรรมย่อยขององค์กร โดยการพยายามจัดกิจกรรมย่อยให้สนับสนุนกิจกรรมหลัก เพื่อจะสร้างคุณค่าที่ สอดคล้องกับค่านิยมของผู้รับบริการ โดยสายงานหลักจะทำหน้าที่ในการผลิตกิจกรรมพื้นฐาน ประกอบไปด้วยการ นำเข้าของทรัพยากร การฝึกศึกษาและอบรม และการให้บริการผู้รับบริการ ส่วนสายงานสนับสนุนจะทำหน้าที่ใน การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การพัฒนาเทคโนโลยี การจัดซื้อวัตถุดิบ เนื่องจากการวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่า จะทำให้องค์กรได้รับรู้ถึงค่านิยมของผู้รับบริการได้อย่างชัดเจน ทำให้สามารถวิเคราะห์และเชื่อมโยงค่านิยมของผู้รับบริการ เข้าสู่กิจกรรมทุกกิจกรรมขององค์กร สำหรับการวิเคราะห์กระบวนการหลัก (Core Business Process) และระบบการดำเนินงาน เป็นกระบวนการสร้างคุณค่าที่เชื่อมโยงระหว่างผู้จัดหาวัตถุดิบ องค์กร และผู้รับบริการเข้าด้วยกัน โดยมีกระบวนการหลักขององค์กร เพื่อพัฒนาหลักสูตร กระบวนการฝึกศึกษา การอบรม และเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ โดยสรุปแล้วการวิเคราะห์ปัจจัยภายในหรือสภาพแวดล้อมภายในนี้จะทำให้ทราบถึงจุดแข็งหรือจุดอ่อนขององค์กร จุดแข็ง หมายถึงลักษณะหรือองค์ประกอบขององค์กรที่มีสมรรถนะเหนือกว่า จุดอ่อน หมายถึงลักษณะหรือองค์ประกอบขององค์กรที่มีสมรรถนะด้อยกว่าเมื่อเทียบกับคู่แข่ง

1.4.3 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร (External Analysis)

สภาพแวดล้อมภายนอกประกอบด้วย สภาพแวดล้อมทั่วไป และสภาพแวดล้อมใน การดำเนินงาน สภาพแวดล้อมทั่วไป (General Environment) เป็นสภาพแวดล้อมที่มีความสำคัญ แต่อาจจะไม่ใช่ สิ่งแวดล้อมที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับองค์กรโดยตรงแต่เป็นสภาพแวดล้อมโดยทั่วไป มีตัวแบบในการพิจารณา คือ PEST ได้แก่ สภาพแวดล้อมด้านการเมือง (Political Environment-P) สภาพแวดล้อมด้านเศรษฐกิจ (Economic Environment -E) สภาพแวดล้อมด้านสังคม (Sociological Environment -S) สภาพแวดล้อมด้านเทคโนโลยี (Technology Environment -T) สภาพแวดล้อมทั่วไปสามารถส่งผลกระทบต่อองค์กรได้ ยกตัวอย่างเช่น หากรัฐออกกฎหมายที่เอื้อต่อการดำเนินงานด้านการศึกษา ก็ส่งผลดีต่อโอกาสในการดำเนินงานขององค์กรด้านการศึกษา หรือการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่รวดเร็วอาจส่งผลให้สินค้ามีความล้าสมัยอย่างรวดเร็ว เป็นต้น สภาพแวดล้อมในส่วนของการทำงาน (Task Environment) ไมเคิล อี พอร์เตอร์ (Michael E.Poter) ได้เสนอตัวแบบการวิเคราะห์สภาพการแข่งขัน โดยใช้ตัวแบบที่ชื่อ The Five Competitive Force ซึ่งจะทำให้เราทราบถึงสมรรถภาพคู่แข่งที่เข้ามาใหม่ ทราบความต้องการของผู้รับบริการสามารถสร้างความร่วมมือกับผู้จัดส่งทรัพยากรนำเข้า การระมัดระวังไม่ให้ผู้รับบริการหันไปให้ความสนใจหลักสูตรอื่นทดแทน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นตัวแบบที่ช่วยในการวิเคราะห์คู่แข่งได้เป็นอย่างดี การวิเคราะห์คู่แข่งที่เข้ามาใหม่ (New Entrance) ผู้ที่เข้ามาใหม่มีความมุ่งหวังที่จะเข้ามามีส่วนร่วม หรือมีส่วนแบ่งทางการตลาด ดังนั้นจึงเป็นภาวะที่คุกคาม ซึ่งจะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับอุปสรรคที่เข้ามาและภาวะการตอบโต้ขององค์กร โดยสิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อผู้ที่เข้ามาใหม่ ได้แก่ ความประหยัดที่เกิดจากการผลิตจำนวนมาก (Economies of Scale) ทำให้คู่แข่งต้องมีการผลิตที่มีขนาดใหญ่พอ จึงจะสามารถต่อสู้กับกิจการเดิมได้ ความแตกต่างของหลักสูตร(Differentiation) หรือขนาดของทุน (Capital Requirement) เนื่องจากผู้ที่เข้ามาใหม่จะต้องแบกรับต้นทุนที่สูงมากในด้านต่างๆ เป็นต้น เหล่านี้เป็นตัวอย่างของอุปสรรคสำหรับผู้ที่เข้ามาใหม่ ซึ่งนักบริหารจะต้องสร้างภาวะการตอบโต้ โดยอาศัยความได้เปรียบด้านอุปสรรคของผู้เข้ามาใหม่ในด้านต่างๆ การวิเคราะห์ผู้ซื้อ (Buyer) ผู้บริหารในองค์กรภาครัฐ และภาคเอกชน จะต้องให้ความสำคัญกับผู้รับบริการ เนื่องจากองค์กรจะต้องเผชิญกับอำนาจการต่อรองของผู้รับบริการ ในเรื่องของปริมาณ คุณภาพและราคา การวิเคราะห์ผู้จัดส่งทรัพยากร (Supplier) ผู้จัดส่งทรัพยากร

จะมีความสำคัญเนื่องจากองค์กรจะต้องเผชิญกับพลังการต่อรองของผู้จัดส่งทรัพยากร เช่นเดียวกับผู้รับบริการ ดังนั้นผู้บริหารทั้งองค์กรภาครัฐและองค์กรภาคเอกชนจะต้องปรับกลยุทธ์เพื่อรับกับพลังการต่อรองนั้น การวิเคราะห์หลักสูตรทดแทน (Substitute) การมีหลักสูตรหรือบริการทดแทนทำให้องค์กรต่างๆ จะต้องให้ความสำคัญกับคุณภาพของหลักสูตร ราคา และบริการที่นำเสนอให้กับผู้รับบริการ เนื่องจากการละเลยความสำคัญดังกล่าวจะทำให้องค์กรเสียเปรียบต่อคู่แข่งได้ การวิเคราะห์คู่แข่ง (Rival) มีความสำคัญอย่างยิ่งที่นักบริหารจะต้องคำนึงถึง เนื่องจากนักบริหารจะต้องใช้กลยุทธ์เพื่อสร้างความได้เปรียบเหนือคู่แข่ง การละเลยหรือไม่ให้ความสำคัญกับคู่แข่งจะหมายถึงความพ่ายแพ้ โดยสรุปแล้วการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกหรือสภาพแวดล้อมภายนอกนี้จะทำให้ทราบถึงโอกาสหรืออุปสรรคทางกิจกรรมองค์กร โดยสรุป โอกาส หมายถึงการผสมผสานระหว่างเหตุการณ์ เวลา สถานที่ ที่มีแนวโน้มว่าจะเป็นประโยชน์ต่อองค์กร มาทำให้องค์กรมีสมรรถนะที่จะดำเนินการบางอย่างที่เหนือกว่าคู่แข่ง อุปสรรค หมายถึงเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นได้ และถ้าเกิดขึ้นก็จะทำความเสียหายให้แก่องค์กร

1.5 กำหนดทิศทาง (Direction Setting)

การกำหนดทิศทางขององค์กร ประกอบด้วย

1.5.1 วิสัยทัศน์ (Vision) คือ เป้าหมายที่ชัดเจนขององค์กรในช่วงเวลาระยะกลางถึงระยะยาว

1.5.2 ภารกิจ (Mission) คือ ประกาศหรือข้อความของบริษัทที่พยายามกำหนดว่าจะทำอะไรในปัจจุบัน และกำลังจะทำอะไรในอนาคต และองค์กรเป็นองค์กรแบบใด และจะก้าวไปสู่การเป็นองค์กรแบบใดทั้งนี้เพื่อบรรลุสู่ความเป็นเลิศเหนือคู่แข่ง ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วข้อความเรื่องภารกิจขององค์กรจะประกอบไปด้วยข้อความที่บ่งบอกถึงคุณค่าทางปรัชญาสำคัญที่ผู้บริหารตัดสินใจกระทำ ซึ่งแสดงถึงพันธะของบริษัทที่มีต่อเป้าหมายและสอดคล้องกับคุณค่าของผู้บริหาร นอกจากนี้แล้วภารกิจยังจะสร้างสภาพแวดล้อมในการกำหนดกลยุทธ์อีกด้วย

1.5.3 วัตถุประสงค์ (Objective) คือ เป้าหมายที่ชัดเจนขององค์กร โดยเกี่ยวข้องกับผู้เรียน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หรือโอกาสและความท้าทายทางเทคโนโลยี

1.6 การกำหนดกลยุทธ์ (Strategy Formulation)

กลยุทธ์ หมายถึง วิธีดำเนินการสิ่งใดสิ่งหนึ่งในบริหารจัดการองค์การอย่างแยบคายหรือพลิกแพลงเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้

การกำหนดกลยุทธ์ เป็นการพัฒนาแผนระยะยาวบนรากฐานของโอกาสและอุปสรรค ที่ได้จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก และการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนที่ได้จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน โดยองค์กรจะต้องกำหนดและเลือกกลยุทธ์ที่ดีที่สุดที่เหมาะสมกับองค์กรที่สุด ผู้บริหารต้องพยายามตอบคำถามว่าทำอย่างไรองค์กรจึงจะไปถึงเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ได้ โดยใช้ความได้เปรียบในการแข่งขันขององค์กรกำหนดเป็นกลยุทธ์ ทั้งนี้จะต้องคำนึงถึงระดับที่แตกต่างกันของกลยุทธ์ด้วย ซึ่งมีทั้งสิ้น 3 ระดับ คือ

1.6.1 กลยุทธ์ระดับองค์กร (Corporate Strategy)

กลยุทธ์ที่ครอบคลุมและบ่งบอกถึงกลยุทธ์โดยรวม และทิศทางในการแข่งขันขององค์กรว่าองค์กรจะมีการพัฒนาไปสู่ทิศทางใด จะดำเนินงานอย่างไร และจะจัดสรรทรัพยากรไปยังแต่ละหน่วยขององค์กรอย่างไร เช่น การดำเนินธุรกิจแบบครบวงจร การขยายตัวไปในธุรกิจที่ไม่เกี่ยวข้องกันเลยเป็นต้น ตัวอย่างเครื่องมือ

(Tools) ที่ช่วยในการกำหนดกลยุทธ์ในระดับองค์กร เช่น Boston Consulting Group Matrix, McKinsey 7 - S Framework เป็นต้น

1.6.2 กลยุทธ์ระดับธุรกิจ (Business Strategy)

การกำหนดกลยุทธ์ในระดับที่ย่อยลงไป จะมุ่งปรับปรุงฐานะการแข่งขันขององค์กรกับคู่แข่ง และระบุถึงวิธีการที่องค์กรจะใช้ในการแข่งขัน มุ่งปรับปรุงฐานะการแข่งขันของผลิตภัณฑ์ให้สูงขึ้น โดยอาจรวมกลุ่มผลิตภัณฑ์ที่คล้ายกันไว้ด้วยกัน ภายในหน่วยธุรกิจเชิงกลยุทธ์ (Strategic Business Unit - SBU) เดียวกัน กลยุทธ์ระดับธุรกิจของ SBU นี้จะมุ่งการเพิ่มกำไร (Improving Profitability) และขยายการเติบโต (Growth) ให้มากขึ้น บางครั้งจึงเรียกกลยุทธ์ในระดับนี้ว่ากลยุทธ์การแข่งขัน (Competitive Strategy) ซึ่งโดยทั่วไปจะมีอยู่ 3 กลยุทธ์ คือ การเป็นผู้นำด้านต้นทุนต่ำ (Cost Leadership) การสร้างความแตกต่าง (Differentiation) และการจำกัดขอบเขตหรือการมุ่งเน้นหรือการรวมศูนย์ (Focus Strategy)

1.6.3 กลยุทธ์ระดับปฏิบัติการ (Operational Strategy)

การกำหนดกลยุทธ์ที่ครอบคลุมวิธีการในการแข่งขัน แก่ผู้เกี่ยวข้องในหน่วยงาน (Function) ต่างๆ มุ่งเน้นให้แผนงานตามหน้าที่พัฒนาผลิตภัณฑ์ขึ้นมา โดยอยู่ภายใต้กรอบของกลยุทธ์ระดับองค์กรและกลยุทธ์ระดับธุรกิจ เช่น แผนการผลิต แผนการตลาด แผนการดำเนินงานทั่วไป แผนการด้านทรัพยากรบุคคล แผนการเงิน เป็นต้น

1.7 การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ (Strategy Implementation)

การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ คือ กระบวนการที่ผู้บริหารแปลงกลยุทธ์และนโยบายไปสู่แผนการดำเนินงาน กำหนดรายละเอียดด้านต่างๆ เช่น ด้านงบประมาณ หรือวิธีการดำเนินงาน ซึ่งกระบวนการนี้อาจจะเกี่ยวข้องกับ การเปลี่ยนแปลงภายในด้านวัฒนธรรม โครงสร้าง หรือระบบการบริหาร เพื่อให้สามารถดำเนินการตามกลยุทธ์ได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยทั่วไปจะประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ 1) ขั้นตอนของการกำหนดแผนและการจัดสรรทรัพยากร (Resources Allocation) 2) ขั้นตอนของการปรับโครงสร้างองค์กร เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของการใช้กลยุทธ์และการใช้ทรัพยากร เป็นต้น 3) ขั้นตอนของการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงในส่วนของระบบและการพัฒนาทรัพยากรบุคคล เช่น เรื่องระบบข้อมูลข่าวสาร ระบบบริหารบุคคล (การให้การศึกษา การให้การอบรม การกระตุ้น ส่งเสริมให้บุคลากรในองค์กรทำงานได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ) เป็นต้น 4) การกระจายกลยุทธ์ (Strategic Deployment) หากองค์กรมีการสร้างวิสัยทัศน์ สร้างพันธกิจขึ้นมาแล้ว แต่ไม่ได้มีการดำเนินการก็จะทำให้เกิดการสูญเปล่า (Waste) ได้ เพราะแม้ว่าแผนเหล่านั้นจะเป็นแผนงานที่ถูกจัดทำมาอย่างดี ผ่านการระดมความคิดมาอย่างเข้มข้นเพียงใดก็ตาม หากไม่ลงมือปฏิบัติก็ย่อมไม่เกิดผลเป็นรูปธรรมขึ้น ดังนั้นเพื่อทำให้เกิดผลจึงจำเป็นต้องมีการกระจายแผนไปยังทุกๆ ส่วนทั่วทั้งองค์กร โดยต้องสอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานต่าง ๆ อย่างชัดเจน และเข้าใจได้ ซึ่งจากเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ (Strategic goals) อาจถูกแปลงเป็นเป้าหมายย่อย (Sub-goals) กำหนดเป็นเป้าหมายประจำปี (Annual goals) จากนั้นจะแตกไปเป็นเป้าหมายของแต่ละกลุ่ม แต่ละโครงการ เพื่อให้ทราบว่า เป้าหมายของตนเองที่ชัดเจนนั้นคืออะไร และควรจะทำหน้าที่เรื่องใดก่อน ซึ่งนอกจากจะทำให้ผู้ปฏิบัติงานในระดับล่างสุดเข้าใจเป้าหมายที่ไม่คลาดเคลื่อนแล้ว ยังมีประโยชน์ต่อกระบวนการในการวัดผลที่เหมาะสมด้วย ทั้งยังช่วยให้มีการจัดสรรทรัพยากรอย่างเหมาะสมพอดี เพียงเพื่อให้บรรลุผลในแต่ละกลุ่มหรือแต่ละโครงการนั่นเอง ความสำเร็จขององค์กรนั้นเกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพในการนำกลยุทธ์ไปประยุกต์

ปฏิบัติ ทั้งนี้ผู้บริหารควรมีการมอบหมาย และกำหนดแนวทางหรือวิธีการในการปฏิบัติงาน สิ่งที่สำคัญในการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้ปฏิบัติจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการปฏิบัติงานอย่างถ่องแท้

1.8 การประเมินผลและการควบคุม (Evaluation and Control)

การควบคุมกลยุทธ์ เป็นหน้าที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลกลยุทธ์ที่นำไปปฏิบัติ ทั้งนี้ในการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัตินั้นมักจะเกิดข้อผิดพลาดที่ต้องการการปรับปรุง เพื่อให้แน่ใจว่ากลยุทธ์นั้นจะก่อให้เกิดผลการปฏิบัติงานที่ตรงตามแผนที่ได้ตั้งไว้ การตรวจสอบกลยุทธ์ (Strategic Control) จะมีการวัดผลทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ มีการกำหนดเกณฑ์และมาตรฐาน โดยมาตรวัดการดำเนินงานที่เหมาะสมกับแต่ละองค์กร ซึ่งในแต่ละองค์กรจะมาตรฐานและเกณฑ์การดำเนินงานของตนเอง ทั้งนี้การกำหนดมาตรฐานควรมีความระมัดระวังเพื่อให้สามารถสะท้อนผลการดำเนินงานได้อย่างเป็นรูปธรรม ในการติดตาม ควบคุม และประเมินผลนั้น จำเป็นที่จะต้องมีการจัดตั้งหน่วยงานขึ้นมาดูแลแผนกลยุทธ์โดยเฉพาะ ซึ่งจะต้องมีบุคลากรที่มีความรับผิดชอบเต็มเวลาที่สามารถทุ่มเทให้กับการติดตามและประเมินผลได้อย่างเต็มที่ หน่วยงานนี้ควรอยู่กับฝ่ายวางแผนที่มีผู้บริหารในฝ่ายอยู่ในระดับผู้บริหารชั้นสูง อย่างไรก็ตามในการดำเนินกลยุทธ์นั้น จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือที่ดีจากทุกฝ่ายตลอดเวลา จึงอาจมีความจำเป็นในการตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนกลยุทธ์ ที่ประกอบด้วยผู้แทนระดับบริหารจากฝ่ายต่างๆ ขึ้นร่วมด้วย

ดังนั้นจากการศึกษาแนวคิดการจัดการเชิงกลยุทธ์ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า

การจัดการเชิงกลยุทธ์ (Strategic Management) หมายถึง การบริหารจัดการอย่างเป็นระบบของผู้บริหารที่ผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์และประเมินสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกขององค์กร เพื่อกำหนดกลยุทธ์ขององค์กรในระยะสั้นและระยะยาว จากนั้นจึงวางแผนการดำเนินงานให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม อันนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้

กลยุทธ์ หมายถึง วิธีการดำเนินการสิ่งใดสิ่งหนึ่งในการบริหารจัดการองค์กรอย่างแยกคางหรือพลิกแพลงตามสภาพแวดล้อม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้

การจัดการเชิงกลยุทธ์ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 5 ประการ คือ 1) การประเมินองค์กรและสภาพแวดล้อม (Environment Scanning) 2) การกำหนดทิศทาง (Direction Setting) 3) การกำหนดกลยุทธ์ (Strategy Formulation) 4) การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ (Strategy Implementation) 5) การประเมินผลและการควบคุม (Evaluation and Control)

2. ทฤษฎีองค์กรและการจัดการ

การจัดการงานเป็นเรื่องที่สำคัญยิ่งต่อการดำเนินงานของทุกๆ องค์กร ทั้งนี้เพราะการจัดการสามารถบ่งชี้ให้เห็นได้ว่าองค์กรนั้นๆ มีความเจริญก้าวหน้ามากน้อยเพียงใด การจัดการงานขององค์กรต่างๆ ที่ดีนั้น ผู้บริหารองค์กรจะต้องมีความสามารถในการวางแผนให้บุคลากรสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยผู้บริหารจะต้องคำนึงถึงปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมในรูปแบบต่างๆ ร่วมด้วย มหาวิทยาลัยเป็นองค์กรที่ต้องมีการจัดการที่ดีในการเปลี่ยนแปลงตามสภาพแวดล้อมต่างๆ ในปัจจุบันเพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถ (พสุ เดชะรินทร์, 2546)

2.1 ความหมายของการจัดการ

การจัดการ (Management) หมายถึง การดำเนินการในการวางแผนตัดสินใจ การจัดองค์การ การนำ และการควบคุมทรัพยากรพื้นฐานขององค์การ เพื่อจะช่วยให้องค์การบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลโดยมีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการจัดการ ได้แก่

2.1.1 กระบวนการ หมายถึง หน้าที่ต่างๆ ด้านการจัดการ ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์การ การอำนาจการ และการควบคุม

2.1.2 ประสิทธิภาพ หมายถึง การทำงานอย่างถูกวิธี เป็นการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยนำเข้า (Inputs) กับผลผลิต (Outputs) หากสามารถทำงานได้ผลผลิตมากกว่าในขณะที่ใช้ปัจจัยนำเข้าน้อยกว่าหรือเท่ากัน ก็หมายความว่า เราทำงานได้มีประสิทธิภาพมากกว่า ซึ่งปัจจัยนำเข้าในการจัดการก็คือทรัพยากรขององค์การ ได้แก่ คน เงิน วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องจักร และทุน ทรัพยากรเหล่านี้มีจำกัด และเป็นต้นทุนในการดำเนินงานขององค์การ ดังนั้นการจัดการที่ดีจึงต้องพยายามทำให้มีการใช้ทรัพยากรน้อยที่สุดและให้เกิดผลผลิตมากที่สุด

2.1.3 ประสิทธิภาพ หมายถึง การทำได้ตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ การจัดการที่มีเพียงประสิทธิภาพนั้นยังไม่เพียงพอต้องคำนึงว่า ผลผลิตนั้นเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ ตัวอย่างเช่น สถาบันศึกษาที่ผลิตผู้สำเร็จการศึกษาพร้อมกันที่ละมากๆ หากไม่คำนึงถึงคุณภาพการศึกษาก็อาจจะได้แต่ประสิทธิภาพ คือใช้ทรัพยากรในการผลิตหรือต้นทุนต่อผู้เรียนต่ำ แต่อาจจะไม่ได้ประสิทธิภาพในการศึกษา เป็นต้น และ ในทางกลับกันหากทำงานที่ได้ประสิทธิผลอย่างเดียวก็ไม่ได้ ต้องคำนึงถึงต้นทุนและความมีประสิทธิภาพด้วยเช่นกัน

2.2 บทบาทของการจัดการ (Managerial Roles)

การจัดการในองค์กรเป็นกระบวนการจัดการ 4 ประการ (การวางแผน การจัดองค์การ การอำนาจการ และการควบคุม) ซึ่งผู้บริหารแต่ละคนให้ความสำคัญและเวลาในการทำหน้าที่การจัดการเหล่านี้แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังขึ้นกับลักษณะการดำเนินงานขององค์การที่แตกต่างกันด้วย (องค์การที่แสวงหากำไร หรือองค์การที่ไม่แสวงหากำไร) ระดับของผู้บริหารที่ต่างกัน (ระดับต้น ระดับกลาง ระดับสูง) และขนาดขององค์การที่ต่างกัน ตัวอย่างเช่น ผู้บริหารที่อยู่ในระดับบริหารที่แตกต่างกันจะให้เวลาในการทำกิจกรรมของแต่ละหน้าที่แตกต่างกัน ผู้บริหารมีบทบาทของการจัดการสามารถแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

2.2.1 บทบาทระหว่างบุคคล (Interpersonal Roles) เป็นบทบาทด้านการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ประกอบด้วย บทบาทย่อย ได้แก่ 1) บทบาทตามตำแหน่ง (Figurehead) ทำหน้าที่ประจำวันต่างๆ ตามระเบียบที่เกี่ยวกับกฎหมาย หรือตามที่สังคมกำหนด เช่น การต้อนรับแขกขององค์การ ลงนามในเอกสารตามกฎหมาย เป็นต้น 2) บทบาทผู้นำ (Leader) ต้องรับผิดชอบสร้างแรงจูงใจและกระตุ้นการทำงานของพนักงาน รับผิดชอบในการจัดหาคน ฝึกอบรม และงานที่เกี่ยวข้องอื่นๆ 3) บทบาทการสร้างสัมพันธ์ภาพ (Liaison) โดยสร้างเครือข่ายภายในและภายนอกเพื่อการกระจายข้อมูลให้ทั่วถึง

2.2.2 บทบาทด้านข้อมูล (Informational Roles) เป็นบทบาทด้านการกระจายและส่งผ่านข้อมูล ประกอบด้วย บทบาทย่อย ดังนี้ 1) เป็นผู้ติดตามประเมินผล (Monitor) เป็นการติดตามเลือกรับข้อมูล (ซึ่งมักจะเป็นเหตุการณ์ปัจจุบัน) เพื่อเข้าใจความเคลื่อนไหวขององค์การและสิ่งแวดล้อม เป็นเสมือนศูนย์กลางของระบบ 2)

เป็นผู้กระจายข้อมูล (Disseminator) รับผิดชอบต่อส่งผ่านข้อมูลไปยังพนักงานในองค์กร บางข้อมูลก็เกี่ยวกับข้อเท็จจริง บางข้อมูลเกี่ยวกับการแปลผล และรวบรวมความแตกต่างที่เกิดขึ้นในองค์กร 3) เป็นโฆษก (Speaker person) ทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ ส่งต่อข้อมูลไปยังหน่วยงานภายนอก เกี่ยวกับ แผนงาน นโยบาย กิจกรรม และผลงานขององค์กร เช่น เป็นผู้เชี่ยวชาญในอุตสาหกรรม

2.2.3 บทบาทด้านการตัดสินใจ (Decisional Roles) ทำหน้าที่ตัดสินใจในการดำเนินงานขององค์กร ประกอบด้วยบทบาทย่อย ดังนี้ 1) เป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur) หาโอกาสและริเริ่มสิ่งใหม่ๆ เช่น การปรับปรุงโครงการ เพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการออกแบบโครงการ โดยการจัดให้มีการทบทวนและกำหนดกลยุทธ์เพื่อพัฒนาโปรแกรมใหม่ๆ 2) เป็นผู้จัดการความสงบเรียบร้อย (Disturbance Handler) รับผิดชอบแก้ไขการดำเนินงานเมื่อองค์กรเผชิญกับความไม่สงบเรียบร้อย โดยการทบทวนและกำหนดกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับความไม่สงบและวิกฤติการณ์ในองค์กร 3) เป็นผู้จัดสรรทรัพยากร (Resource Allocator) เป็นผู้รับผิดชอบในการจัดสรรทรัพยากรต่างๆ ในองค์กร เช่น ทำการตัดสินใจและอนุมัติในประเด็นที่สำคัญต่างๆ ขององค์กร โดยจัดลำดับ และกระจายอำนาจ ดูแลกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องงบประมาณ และจัดการเกี่ยวกับการทำงานของพนักงาน 4) เป็นผู้ต่อรอง (Negotiator) รับผิดชอบในการเป็นตัวแทนต่อรองในเรื่องสำคัญขององค์กร เช่น มีส่วนร่วมในการทำสัญญากับสหภาพแรงงานขององค์กร หรือการต่อรองกับผู้จัดหา (Suppliers)

2.3 ทักษะของนักบริหาร (Management Skills) โดยผู้บริหารมีหน้าที่ในการจัดการ 4 อย่าง ได้แก่ การวางแผน (Planning) การจัดองค์กร (Organizing) การโน้มนำ (Leading/Influencing) และการควบคุม (Controlling) และการที่ผู้บริหารจะสามารถทำหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการได้ประสบผลสำเร็จนั้น ต้องมีทักษะที่ดีด้านการจัดการ ซึ่งทักษะสำคัญในเบื้องต้นที่ผู้บริหารควรมีอย่างน้อย 3 อย่าง ได้แก่

2.3.1 ทักษะด้านเทคนิค (Technical Skills) เป็นความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านเกี่ยวกับงาน สำหรับผู้บริหารระดับสูงทักษะความสามารถนี้จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับความรู้ทั่วไปของงาน กระบวนการและผลิตภัณฑ์ขององค์กร และสำหรับผู้บริหารระดับกลางและระดับต้น จะเป็นทักษะความสามารถเฉพาะด้านในงานที่ทำ เช่น การเงิน ทรัพยากรบุคคล เทคโนโลยีสารสนเทศ การผลิต ระบบคอมพิวเตอร์ กฎหมาย การตลาด เป็นต้น ทักษะทางด้านเทคนิคมักเป็นความสามารถเกี่ยวกับตัวงาน เช่น กระบวนการหรือผลิตภัณฑ์

2.3.2 ทักษะด้านคน (Human Skills) เป็นทักษะในการทำให้เกิดความประสานงานกันของกลุ่มที่ผู้บริหารนั้นรับผิดชอบ เป็นการทำงานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทัศนคติ การสื่อสาร และผลประโยชน์ของบุคคลและกลุ่ม เป็นทักษะการทำงานกับคน

2.3.3 ทักษะด้านความคิด (Conceptual Skills) เป็นความสามารถในการมององค์กรในภาพรวม ผู้บริหารที่มีทักษะด้านความคิด จะสามารถเข้าใจความสัมพันธ์ของหน่วยงานต่างๆ ในองค์กรว่ามีผลต่อกันอย่างไร และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรกับปัจจัยแวดล้อมองค์กร รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงในส่วนขององค์กรมีผลกระทบต่อส่วนอื่นๆ อย่างไร

ทักษะด้านความคิดนี้จะยังมีความสำคัญมากขึ้นเมื่ออยู่ในระดับบริหารที่สูงขึ้น ขณะที่ทักษะด้านเทคนิคจะมีความสำคัญน้อยลงในระดับบริหารที่สูงขึ้น เนื่องจากผู้บริหารในระดับที่สูงจะเข้ามาดูแลในรายละเอียดเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ในการผลิต และด้านเทคนิคน้อยลง แต่จะเน้นไปที่การมองภาพรวมขององค์กรและทิศทาง

ที่จะพัฒนาไปขององค์กรมากกว่า ส่วนทักษะด้านคน ยังคงมีความสำคัญอย่างมากในทุกระดับของการบริหาร เพราะทุกระดับต้องเกี่ยวข้องกับคน

กิจกรรมของนักบริหาร (Managerial Activities) มีการศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมที่ทำของนักบริหารในแต่ละวันว่า มีความแตกต่างกันหรือไม่ซึ่งผลจากการศึกษาพบว่า นักบริหารที่ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน และได้รับการเลื่อนตำแหน่งอย่างรวดเร็ว จะให้ความสำคัญกับกิจกรรมที่ต่างไปจากนักบริหารที่มีประสิทธิภาพ ที่มีผลงานทั้งด้านปริมาณและคุณภาพเป็นไปตามเป้าหมาย และเป็นที่ยอมรับของผู้ใต้บังคับบัญชา

2.4 องค์กรสมัยใหม่ (Modern Organization)

องค์กร หมายถึง การที่มีคนมาทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบเพื่อให้ได้บรรลุเป้าหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งองค์กรมีลักษณะร่วมกันอยู่ 3 ประการ ได้แก่ 1) ทุ้องค์กรต้องมีวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของตนเอง 2) ทุ้องค์กรต้องมีคนร่วมกันทำงาน 3) องค์กรต้องมีการจัดโครงสร้างงานแบ่งงานหน้าที่รับผิดชอบของคนในองค์กร ซึ่งองค์กรแบบเดิมและแบบใหม่จะมีลักษณะแตกต่างกัน คือ

2.4.1 องค์กรแบบเดิมจะมีลักษณะการจัดการที่คงเดิมไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลง ถ้าจะมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นบ้างก็เป็นในช่วงสั้นๆ แต่องค์กรปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงจะเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา จะมีความคงที่บ้างเป็นช่วงสั้นๆ จึงมีการจัดการแบบพลวัตสามารถปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมตลอดเวลา องค์กรแบบเดิมมักมีการจัดการแบบไม่ยืดหยุ่น ส่วนในองค์กรสมัยใหม่จะมีการจัดการที่ยืดหยุ่น กล่าวคือในองค์กรสมัยใหม่จะไม่ยึดติดกับแนวทางปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น ต้องให้ความยืดหยุ่นในการปฏิบัติ สามารถปรับเปลี่ยนได้ถ้าสถานการณ์แตกต่างกัน

2.4.2 องค์กรแบบเดิมลักษณะของงานจะคงที่ พนักงานแต่ละคนจะได้รับมอบหมายงานเฉพาะ และทำงานในกลุ่มเดิมไม่ค่อยเปลี่ยน แต่ในองค์กรสมัยใหม่พนักงานต้องเพิ่มศักยภาพของตนที่จะเรียนรู้และสามารถทำงานที่เกี่ยวข้องได้รอบด้าน และมีการสับเปลี่ยนหน้าที่และกลุ่มงานอยู่เป็นประจำ ตัวอย่างเช่น ในบริษัทผลิตรถยนต์ พนักงานในแผนกผลิต ต้องสามารถใช้งานเครื่องจักรที่ควบคุมด้วยระบบคอมพิวเตอร์ได้ด้วย ซึ่งในคำบรรยายลักษณะงาน (Job Description) เดียวกันนี้เมื่อ 20 ปีก่อนไม่มีการระบุไว้ ดังนั้นในองค์กรสมัยใหม่จะพัฒนาบุคลากรให้เพิ่มทักษะการทำงานได้หลากหลายมากขึ้น และในการพิจารณาค่าตอบแทนการทำงาน (Compensation) ในองค์กรสมัยใหม่มีแนวโน้มที่จะตอบแทนตามทักษะ (Skill Based) ยังมีความสามารถในการทำงานหลายอย่าง มากขึ้น ก็ได้ค่าตอบแทนมากขึ้น แทนการให้ค่าตอบแทนตามลักษณะงานและหน้าที่รับผิดชอบ (Job Based)

2.4.3 องค์กรแบบเดิม พนักงานจะทำงานในสถานที่ทำงานและเป็นเวลาที่แน่นอน แต่ในองค์กรสมัยใหม่มีแนวโน้มที่จะให้อิสระกับพนักงานในการทำงานที่ใดก็ได้เมื่อไรก็ได้ แต่ต้องได้ผลงานตามที่กำหนด เนื่องจากปัจจุบันเทคโนโลยีเอื้อให้สามารถสื่อสารถึงกันได้แม้ทำงานคนละแห่ง รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วและโลกาภิวัตน์ทำให้คนต้องทำงานแข่งกับเวลามากขึ้นจนเบียดบังเวลาส่วนตัวและครอบครัว ดังนั้นองค์กรสมัยใหม่จะให้เกิดความยืดหยุ่นในการทำงานทั้งเรื่องเวลาและสถานที่เพื่อให้สอดคล้องกับแนวโน้มวิถีการดำเนินชีวิตของพนักงานยุคใหม่

2.4.4 องค์กรสมัยใหม่ต้องเผชิญกับสภาวะแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นองค์กรต้องมีการปรับเปลี่ยนอยู่เสมอ แนวคิดเกี่ยวกับองค์กรในแบบเดิมกับองค์กรสมัยใหม่ก็มีความแตกต่างกัน เช่น การ

จัดการแบบคงเดิมกับแบบพลวัต รูปแบบไม่ยืดหยุ่นกับแบบยืดหยุ่น การเน้นที่ตัวงานกับเน้นทักษะ การมีสถานที่ทำงานและเวลาทำงานที่เฉพาะคงที่กับการทำงานได้ทุกที่ทุกเวลา

ดังนั้นจากการศึกษาทฤษฎีองค์กรและการจัดการ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า

การจัดการ (Management) หมายถึง การดำเนินการในการวางแผนตัดสินใจ การจัดองค์การ การนำ และการควบคุมทรัพยากรพื้นฐานขององค์การ เพื่อจะช่วยให้องค์การบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

องค์กร หมายถึง การที่กลุ่มคนมาทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบโดยการแบ่งงานกันทำของแต่ละบุคคล เพื่อให้สำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

3. การจัดการศึกษาอุดมศึกษาของไทย

การจัดการศึกษาอุดมศึกษาในประเทศไทย เริ่มขึ้นตั้งแต่รัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ปีพ.ศ. 2459 จนถึงปีพ.ศ. 2502 รัฐบาลสมัยจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์นายกรัฐมนตรีได้ตราพระราชบัญญัติโอนมหาวิทยาลัยทุกแห่งไปสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี ต่อมาประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 26 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 ได้จัดตั้งทบวงมหาวิทยาลัย ในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี โดยมีหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการและกำกับ การศึกษาของรัฐ ในระดับอุดมศึกษานอกเหนือจากที่อยู่ในอำนาจของกระทรวงศึกษาธิการปี พ.ศ. 2550 รัฐบาล สมัยนายธานินทร์ กรัยวิเชียร เป็นนายกรัฐมนตรี ได้ตราพระราชบัญญัติเปลี่ยนชื่อ ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐบาล เป็น ทบวงมหาวิทยาลัย เนื่องจากโอนงานกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จากกระทรวงศึกษาธิการ มาอยู่ในสังกัด ทบวงมหาวิทยาลัย และยกฐานะเป็นทบวงอิสระ มีฐานะเทียบเท่ากระทรวงไปอยู่ในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการทำงาน และในปีพ.ศ. 2546 ประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้จัดตั้งสำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีสถานศึกษาของรัฐและเอกชนที่จัดการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นตรงต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

สถาบันอุดมศึกษา เป็นหน่วยงาน ภายใต้กำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้แสดง วิสัยทัศน์ พ.ศ. 2559 ว่า “ อุดมศึกษาเป็นแหล่งองค์ความรู้และพัฒนากำลังคนระดับสูงที่มีคุณภาพเพื่อการพัฒนา ชาติอย่างยั่งยืน สร้างสังคมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) บนพื้นฐานปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีบทบาทสูงในสังคมประชาคมอาเซียนและมุ่งสู่คุณภาพ อุดมศึกษาระดับนานาชาติ” (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 -2559) ทั้งยังได้ กำหนดกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) เพื่อให้ระบบอุดมศึกษาเป็นหัวจักร สำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่พึงประสงค์โดยมีเป้าหมาย คือ “ การยกระดับคุณภาพ อุดมศึกษาไทย เพื่อผลิตและพัฒนาบุคลากรที่มีคุณภาพสู่ตลาดแรงงาน และพัฒนาศักยภาพอุดมศึกษาในการสร้าง ความรู้และนวัตกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในโลกาภิวัตน์”

กรอบแผนอุดมศึกษา ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) แผนระยะยาว 15 ปี มีการยกระดับคุณภาพอุดมศึกษา เพื่อผลิตและพัฒนาบุคลากรที่มีคุณภาพ สามารถปรับตัวเข้าสู่ตลาดแรงงาน ศักยภาพอุดมศึกษาสามารถเพิ่มความ รู้และสร้างนวัตกรรมเพื่อการแข่งขันในยุคโลกาภิวัตน์ เป็นการสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน ใช้หลัก ธรรมาภิบาล กลไกการเงิน กำกับมาตรฐานและเครือข่ายบนพื้นฐานเสรีภาพทางวิชาการที่หลากหลายและมี

เอกภาพเชิงระบบ ซึ่งกรอบนโยบายแผนอุดมศึกษามีประเด็นดังนี้ 1) แนวทางการพัฒนารอยต่อกับการศึกษา ระดับอื่น เช่น เมื่อจบหลักสูตรอาชีวศึกษาสามารถศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยได้ 2) แนวทางการพัฒนาการแก้ไขปัญหาอุดมศึกษา สภาพไร้ทิศทางความซ้ำซ้อน การขาดคุณภาพและประสิทธิภาพ เช่น ยกเลิกหลักสูตรที่ ตลาดแรงงานไม่ต้องการ มีการประเมินคุณภาพมาตรฐานอุดมศึกษา 3) แนวทางการแก้ปัญหาธรรมาภิบาลและการบริหารจัดการอุดมศึกษา เช่น การมีระบบคัดสรรนายกสภามหาวิทยาลัย เลือกอธิการบดี 4) แนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยกับการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับประเทศ 5) แนวทางการพัฒนาการเงิน ใช้งบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพและมีวินัยการใช้จ่าย 6) แนวทางการพัฒนาบุคลากร การให้โควต้าทุน การศึกษาไม่จำเป็นต้องกลับมาทำงานในภาครัฐ 7) แนวทางการพัฒนาเครือข่ายอุดมศึกษา การเชื่อมโยงกับ ตลาดแรงงาน อุตสาหกรรมในระดับต่าง ๆ 8) แนวทางการพัฒนาอุดมศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัด ชายแดนภาคใต้ สร้างความเข้มแข็ง แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับกลุ่มมุสลิม 9) แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการ เรียนรู้ การพัฒนาระบบเทคโนโลยีการสื่อสาร (สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา, 2551)

กล่าวได้ว่าอุดมศึกษาของประเทศไทยกำลังอยู่ในจุดเปลี่ยนที่สำคัญ ซึ่งหากออกแบบระบบอุดมศึกษาที่ เหมาะสมกับสภาพสังคมไทย พร้อมๆ กับติดตั้งระบบเพื่อขับเคลื่อนอุดมศึกษาอย่างก้าวกระโดด ก็จะเป็นปัจจัย สำคัญในการพัฒนาประเทศสมดังเจตนารมณ์ที่มุ่งให้คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา ได้ทั้งการสร้าง ความเข้มแข็งใน ระบบแม้ว่าการเปลี่ยนแปลงต่างจะรุนแรงไปอย่างไรสิ่งทีอธิบายความสำเร็จของการศึกษาระดับอุดมศึกษากับกล ยุทธ์การบริหารจัดการให้มีคุณภาพ และการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมนั้น

การนำแนวคิดและทฤษฎีทางการศึกษามาเป็นแนวทางประยุกต์และปรับใช้ได้ใน การจัดการการศึกษาย่อม ส่งผลดีถึงคุณภาพทางการศึกษาต่อผู้เรียน รวมถึงเป็นการยกระดับคุณภาพทางการเรียนการสอน การจัดการ การศึกษาให้ประสบความสำเร็จนั้นต้องเน้นที่คุณภาพของผู้เรียนโดยผู้เรียนต้องเกิดการ พัฒนาทางความรู้ ความคิด และทักษะความสามารถในการทำงาน

3.1 ความหมายของการจัดการการศึกษา

พจนานุกรมฉบับพระราชบัณฑิตยสถาน (2546) กล่าวว่า การศึกษา หมายถึง การหาความรู้ การเรียน การเล่าเรียน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กล่าวว่า การศึกษา หมายถึง การระบวนการเรียนรู้ เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม ให้บุคคลสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต เพื่อเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ มี คุณธรรม มีจริยธรรม มีวัฒนธรรมในการดำเนินชีวิตสามารถอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

จอมพงศ์ มงคลวนิช (2556) กล่าวว่า การศึกษา หมายถึง การพัฒนาคนให้มีคุณภาพทั้งความรู้ ความคิด ความสามารถ ความเป็นคนดี และสมบูรณ์

สัมมา ธรรณิย์ (2560) กล่าวว่า การจัดการ คือ การพัฒนาหลักการ ทฤษฎี เป็นแนวความคิด และมีการ นำมาสู่การปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานเพื่อให้งานบรรลุเป้าหมาย โดยมีผู้รับผิดชอบคือ ผู้บริหาร

ปริญชา เวสราวิช (2560) กล่าวว่า การจัดการศึกษา คือ กระบวนการดำเนินการให้คนได้รับการพัฒนาทาง ความคิด เพิ่มพูนทักษะ การสร้างจิตสำนึก การอบรมเพื่อปลูกฝังค่านิยม การถ่ายทอดศาสนา ศิลปะ และ วัฒนธรรม เพื่อให้คนมีความเจริญงอกงามทางปัญญา มีความสามารถ มีความรู้ นำไปประกอบอาชีพได้อย่าง เหมาะสม และสามารถอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

ดังนั้นผู้วิจัยสรุปได้ว่า การจัดการการศึกษา หมายถึง กระบวนการดำเนินการให้ผู้เรียนบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ โดยให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถทักษะ และทัศนคติที่ดีต่อทำงาน และสามารถดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสม มีคุณธรรมจริยธรรม สามารถอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมอย่างมีความสุข

3.2 การจัดการการศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2550 มาตรา 5 ในพระราชบัญญัตินี้

“สถาบันอุดมศึกษาเอกชน” หมายความว่า สถานศึกษาของเอกชนที่ให้การศึกษาระดับปริญญาแก่บุคคลตั้งแต่หนึ่งคนขึ้นไป

“ผู้รับใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้นำทุนมาจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนและได้รับใบอนุญาตจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และหมายความรวมถึงผู้รับโอนใบอนุญาตจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

“สภาสถาบัน” หมายความว่า สภาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

“กรรมการสภาสถาบัน” หมายความว่า กรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

“คณาจารย์” หมายความว่า ศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ อาจารย์ และอาจารย์พิเศษ ซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการสอนและการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

“นักศึกษา” หมายความว่า ผู้ซึ่งเข้ารับการศึกษานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นพื้นฐานตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ หรือเทียบเท่า หรือผู้ซึ่งสภาสถาบันอนุมัติให้เข้าศึกษาได้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“กระทรวง” หมายความว่า กระทรวงศึกษาธิการ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด 1 การจัดตั้งและเปิดดำเนินการ

มาตรา 8 สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็นสถานศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ในการให้การศึกษาส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพขั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมของชาติ

มาตรา 9 สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีสามประเภท คือ

1. มหาวิทยาลัย
2. สถาบัน
3. วิทยาลัย

ลักษณะของมหาวิทยาลัย สถาบัน และวิทยาลัย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง นอกจากนี้การศึกษาให้มีการจัดการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 โดย (ปรัชญา เวสารัชช์, 2560) ได้กล่าวว่า การจัดการศึกษาได้ส่งเสริมให้เอกชนสามารถจัดการศึกษา

ได้ทุกระดับทุกประเภท โดยรัฐจะไม่จัดการศึกษาแข่งขันในพื้นที่เดียวกัน จนทำให้เอกชนไม่สามารถประกอบกิจการต่อไปได้ แต่รัฐจะสนับสนุนเอกชนให้สามารถยกระดับคุณภาพมากกว่า เอกชนมีการจัดการการศึกษาเป็นลักษณะนิติบุคคล รัฐจะไม่เข้าไปควบคุมการจัดการการศึกษาของเอกชน เกินความจำเป็นจะให้มีความเป็นอิสระ แต่เอกชนเองต้องจัดการการศึกษาให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน ส่วนรัฐจะเข้ามาติดตามและประเมินคุณภาพและมาตรฐานของสถานศึกษา ตามแบบสถานศึกษาของรัฐเพื่อเป็นการสนับสนุนการศึกษาของเอกชนรัฐจะให้เงินสนับสนุน การลดหย่อน การยกเว้นภาษี รัฐมีการส่งเสริมและสนับสนุนด้านวิชาการเพื่อให้สถานศึกษาเอกชนสามารถพึ่งตนเองได้ และมีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับ ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดแนวทางจัดการศึกษา (สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542) กล่าวไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. การจัดการศึกษาต้องเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและประสบการณ์การเรียนรู้ ต้องยึดหลักสิ่งเหล่านี้

1.1 ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาได้ จึงควรจัดบรรยากาศการเรียนรู้ให้เหมาะสมเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา โดยความร่วมมือของครอบครัวสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

1.2 ผู้เรียนเป็นสำคัญ จึงควรจัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสถานที่จริง ฝึกปฏิบัติจริงจาก ผู้มีประสบการณ์ตรง เพื่อเสริมสร้างนิสัยให้เกิดการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอตลอดชีวิต

2. การปลูกฝังและเสริมสร้างลักษณะอันพึงประสงค์แก่ผู้เรียน โดยการเรียนรู้คุณธรรมได้ฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าสามารถนำความรู้ที่เรียนรู้ มาประยุกต์ใช้ตามสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม โดยมีการสอดแทรกสาระสำคัญ ดังนี้

2.1 ความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความเป็นมาของสังคมไทยและระบบการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตย ที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของประเทศ

2.2 ความรู้เกี่ยวกับทักษะเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีในการใช้ประโยชน์ ดูแลรักษาจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนเหมาะสม

2.3 ความรู้เรื่องศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นไทย กีฬา ให้รู้จักประยุกต์ตามสถานการณ์และสิ่งแวดล้อม

2.4 ความรู้และทักษะทางคณิตศาสตร์และภาษา การคิดอย่างมีเหตุผล ใช้ภาษาไทยได้ อย่างถูกต้อง

2.5 ความรู้ทักษะการประกอบอาชีพ สามารถดำรงชีพร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข

3. กระบวนการเรียนรู้ สถานศึกษาต้องจัดให้มีกระบวนการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้อง กับสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

3.1 จัดเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอน มีความสอดคล้องตามความถนัดของผู้เรียน ฝึกทักษะการคิด แก้ไขประยุกต์ใช้ความรู้ตามสถานการณ์

3.2 จัดกิจกรรมให้เรียนรู้จากสถานการณ์จริง กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

3.3 จัดการเรียนการสอนโดยการให้ความรู้คุณธรรมอย่างสมดุล ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม สอดแทรกในเนื้อหาแต่ละวิชา

3.4 ส่งเสริมให้ผู้สอน สามารถจัดบรรยากาศเพื่ออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ รวมถึงการใช้งานวิจัยมาเป็นส่วนในการศึกษาหาความรู้

3.5 ผู้เรียนและผู้สอน สามารถเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กัน จากสื่อการเรียนการสอน หรือจากแหล่งเรียนรู้ วิทยาการต่าง ๆ ได้

3.6 การเรียนรู้สามารถเกิดได้ทุกที่ทุกเวลา ดังนั้น ครอบครัว สถานศึกษา ชุมชน สังคม สามารถร่วมมือกันพัฒนาผู้เรียนได้ตามศักยภาพ

4. การส่งเสริมการจัดกระบวนการเรียนรู้ มีการกำหนดบทบาทเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของรัฐ และสถานศึกษาไว้ดังนี้

4.1 รัฐให้การส่งเสริมการดำเนินงาน การจัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ เช่น ห้องสมุด ประชาชน พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ ศูนย์กีฬา อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แหล่งการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.2 การกำหนดการศึกษาขั้นพื้นฐาน หลักสูตรแกนกลางแสดงถึงความเป็นไทย เอกลักษณ์ไทย การเป็นพลเมืองที่ดี การใช้ชีวิต และการประกอบอาชีพ รวมถึงแนวทางการศึกษาต่อ

4.3 สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีการจัดสาระการเรียนรู้ในส่วนภูมิปัญญาท้องถิ่น สภาพปัญหาในชุมชน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของครอบครัว ชุมชนสังคม และประชาชาติ

4.4 การศึกษาในระดับต่าง ๆ มีการจัดรูปแบบหลากหลายเพื่อมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิต ให้มีความสมดุลทั้งความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม และความรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวม

4.5 สถานศึกษามีการร่วมมือกับกลุ่มคน ครอบครัว ชุมชน องค์กรทางศาสนา สถานประกอบการ หน่วยงานภาครัฐหรือเอกชน เพื่อส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน โดยการให้ข้อมูล ข่าวสารให้ความรู้ ที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์

4.6 สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ กระตุ้นให้ผู้สอนสามารถทำวิจัยเป็นการพัฒนาองค์ความรู้ เหมาะกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา

5.การประเมินผลการเรียนรู้ สถานศึกษาจัดการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนโดย พิจารณาพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตจากพฤติกรรมในขณะที่เรียนการเข้าร่วมกิจกรรม และการสอบความรู้ ควบคู่ไประหว่างกระบวนการเรียนการสอน ตามความเหมาะสมตามรูปแบบการศึกษา และแต่ละระดับการศึกษาโดยการประเมินผู้เรียนมีหลักการที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

5.1 การประเมินผู้เรียนใช้วิธีการที่หลากหลาย

5.2 การจัดสรรโอกาส เข้าศึกษาต่อโดยวิธีการที่หลากหลาย

5.3 การเรียนการสอนมีใช้การวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ กระบวนการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน

5.4 สถานศึกษามีการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในทุกปีและรายงานผลการประเมินต่อต้นสังกัด และสาธารณชนสถานศึกษาต้องได้รับการประเมินภายนอกอย่างน้อยทุก 5 ปี

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546 ได้กำหนดกรอบการบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชนให้มีความเป็นอิสระ โดยมีการกำกับ ติดตามการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาจากรัฐ เพื่อให้สถานศึกษาของเอกชนที่จัดการศึกษาระดับปริญญาดำเนินกิจการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการและอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา

สถาบันอุดมศึกษาเอกชน หมายถึง สถานศึกษาของเอกชนที่ให้การศึกษาระดับปริญญาแก่บุคคลตั้งแต่หนึ่งคนขึ้นไป โดยมีลักษณะเป็นสถานศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์การให้การศึกษาส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ

สถาบันอุดมศึกษาเอกชน มี 3 ประเภทคือ มหาวิทยาลัย สถาบันและวิทยาลัย ซึ่งการจัดตั้งจะต้องได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการอุดมศึกษา โดยการขอรับอนุญาต ต้องเสนอโครงการจัดตั้ง ข้อกำหนดและสาขาวิชาที่จะเปิดสอน และได้กำหนดรายการต่างๆ ที่ต้องจัดให้มีในข้อกำหนดด้วย

เมื่อได้รับใบอนุญาตแล้ว ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็นนิติบุคคล และให้ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้แทนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นจนกว่าจะได้แต่งตั้งอธิการบดี และการเปลี่ยนชื่อหรือเปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ได้รับใบอนุญาตแล้วจะต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากรัฐมนตรี สำหรับการประเมินมาตรฐานการจัดการการศึกษาจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และการจัดการศึกษาของวิทยาลัยการbinและคมนาคม มีความสอดคล้องกับการจัดการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ว่าด้วยเรื่องการจัดการศึกษาที่มุ่งความสำเร็จต้องเน้นที่คุณภาพของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ การพัฒนาประชากรของประเทศ การศึกษาย่อมถือว่าเป็นปัจจัยหลัก วิทยาลัยการbinและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม จัดเป็นสถาบันการศึกษาประเภทที่ 3 สอดคล้องใน มาตรา 9 มหาวิทยาลัยศรีปทุมที่ได้รับใบอนุญาตให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาภายใต้สังกัดการศึกษาเอกชนเป็นนิติบุคคล มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัติ พ.ศ. 2546 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2550

3.3 วิทยาลัยการbinและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม

วิทยาลัยการbinและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม (พิพร กลิ่นเฟื่อง, 2560) เริ่มจัดตั้งวิทยาลัยเมื่อ พ.ศ. 2559 มีปรัชญา คือ ผลิตบัณฑิตที่มีศักยภาพด้านการจัดการความปลอดภัยการbinเพื่อมีสมรรถนะวิชาชีพในอุตสาหกรรมการbin สามารถติดต่อสื่อสาร มนุษย์สัมพันธ์ดี เป็นผู้นำ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้ดี คิดวิเคราะห์เป็นระบบ สนใจใฝ่เรียนรู้ มีเจตคติที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม ตระหนักถึงจรรยาบรรณวิชาชีพ ส่งเสริมสนับสนุนขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ศิลปวัฒนธรรมที่งดงาม สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย เคารพในกติกาและรับผิดชอบต่อหน้าที่ในสังคมให้สอดคล้องกับความต้องการกำลังคนตามยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมการbinของชาติ

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร คือ

(1) มีความรู้ความสามารถและทักษะทางวิชาการเพื่อการประกอบวิชาชีพด้านการbin โดยสามารถประยุกต์ใช้องค์ความรู้และศาสตร์ในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเทคโนโลยีและวิทยาการที่ทันสมัยในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

(2) ติดต่อสื่อสารทั้งการพูดและการเขียน ด้วยภาษาไทยและภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ

(3) มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี สามารถทำงานร่วมกันเป็นทีมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(4) เป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกลและมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยเฉพาะในเชิงวิชาการ และสามารถสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการที่ดีมีคุณภาพในระดับมาตรฐานสากล

(5) มีความรู้ความสามารถและทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีและวิทยาการ ที่ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง

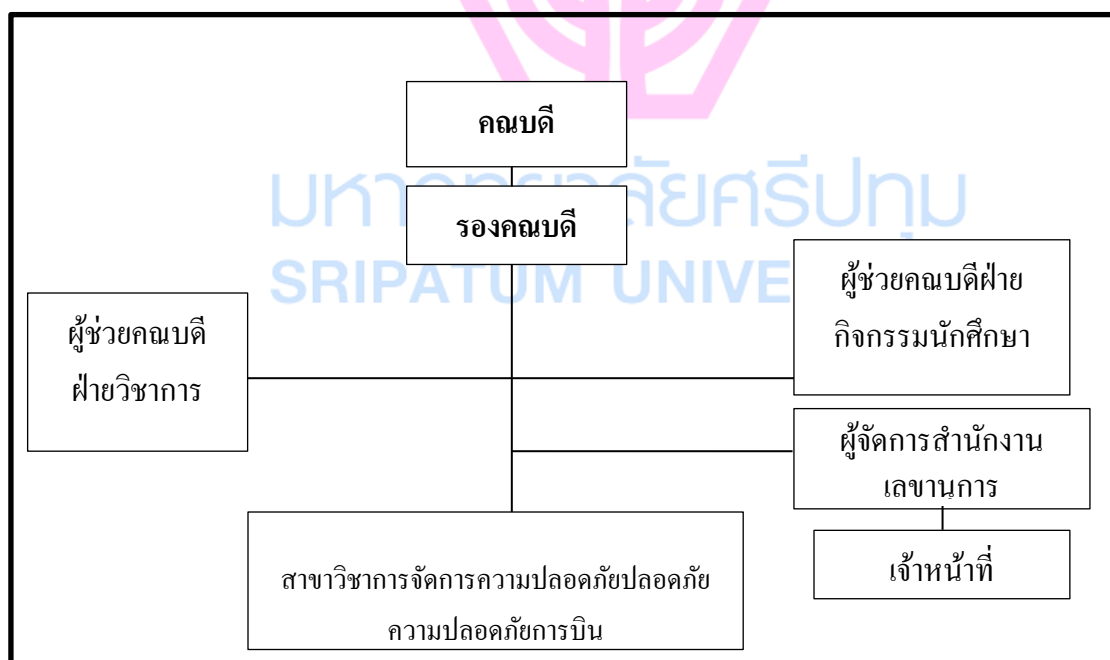
(6) คิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบและแก้ไขปัญหา หาอย่างสร้างสรรค์ทั้งในชีวิตประจำวันและที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน

(7) มีความสนใจใฝ่เรียนรู้ ติดตามความก้าวหน้าทั้งทางด้านวิชาการ เทคโนโลยีและวิทยาการ ที่ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง ด้วยการศึกษาค้นคว้าและนำผลการวิจัยมาประยุกต์ใช้ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาตนเอง พัฒนาการเรียนรู้และการปฏิบัติงาน รวมทั้งพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

(8) มีเจตคติที่ดีต่อการให้บริการแก่ประชาชนทุกระดับอย่างมีประสิทธิภาพ

(9) มีคุณธรรม จริยธรรม และตระหนักถึงจรรยาบรรณในการประกอบอาชีพ ตลอดจนส่งเสริมและดำรงไว้ซึ่งขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรมที่ดีงาม และสนับสนุนการปกครองในระบอบประชาธิปไตย เคารพในกติกาและรับผิดชอบต่อหน้าที่ในสังคม

มีคณะผู้บริหาร เรียงลำดับ ดังนี้ คณบดี ผู้ช่วยคณบดีด้านวิชาการ ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา หัวหน้าสาขา และผู้จัดการสำนักงานเลขานุการ มีคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา คณะกรรมการมาตรฐานหลักสูตร หลักสูตรที่เปิดสอนขณะนี้มีการเปิดสอนเพียง 1 สาขา คือ หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาการจัดการความปลอดภัยการบิน ประกอบด้วย หมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะ แบ่งเป็น กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ กลุ่มวิชาบังคับ และกลุ่มวิชาเลือก และหมวดวิชาเลือกเสรี รวมทั้งหมดตลอดหลักสูตร 133 หน่วยกิต จำนวนนักศึกษาปี 2559 มีจำนวน 15 คน จำนวนนักศึกษาปี 2560 มีจำนวน 140 คน จำนวนนักศึกษาปี 2561 มีจำนวน 120 คน มีจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรจำนวน 8 คน และมีเจ้าหน้าที่ประจำคณะ 2 คน (พิชพร กลิ่นเฟื่อง, 2560) รายละเอียดตามรูปที่ 2 ดังนี้

รูปที่ 2 โครงสร้างการบริหารงานวิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม (พิชพร กลิ่นเฟื่อง , 2560) ตั้งขึ้นจากการศึกษาการจัดการศึกษาอุดมศึกษาของไทย ผู้วิจัยสรุปได้ว่า

การจัดการการศึกษา หมายถึง กระบวนการดำเนินการให้ผู้เรียนบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ โดยให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถทักษะ และทัศนคติที่ดีต่อทำงาน และสามารถดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสม มีคุณธรรมจริยธรรม สามารถอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมอย่างมีความสุข

4. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา

มาตรา 34 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กำหนดให้คณะกรรมการการอุดมศึกษาเสนอมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญา ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษาแต่ละแห่งและกฎหมายที่เกี่ยวข้องของคณะกรรมการการอุดมศึกษา จึงได้ดำเนินการจัดทำมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาเพื่อนำไปสู่การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาตามกลุ่มสถาบันที่มีปรัชญา วัตถุประสงค์ และพันธกิจในการจัดตั้งที่แตกต่างกัน เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 และมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอุดมศึกษา จึงประกาศมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา ไว้ดังต่อไปนี้

มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาประกอบด้วยมาตรฐาน 2 ด้าน ดังนี้

4.1 มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา ประกอบด้วยมาตรฐานย่อยด้านต่าง ๆ 4 ด้าน

(1) ด้านกายภาพ

สถาบันอุดมศึกษามีอาคารที่ประกอบด้วยลักษณะสำคัญของอาคารเรียนที่ดีมีห้องครบทุกประเภท พื้นที่ใช้สอยที่ใช้ในการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมทุกประเภทมีจำนวนเพียงพอ และเหมาะสมกับจำนวนอาจารย์ประจำ จำนวนนักศึกษาในแต่ละหลักสูตร และจำนวนนักศึกษาตามแผนการรับนักศึกษา ตามเกณฑ์พื้นที่ใช้สอยอาคารโดยประมาณ รวมทั้งต้องจัดให้มีห้องสมุดตามเกณฑ์มาตรฐาน มีครุภัณฑ์ประจำอาคาร ครุภัณฑ์การศึกษา และคอมพิวเตอร์จำนวนเพียงพอต่อการจัดการศึกษา ทั้งนี้ อาคารและบริเวณอาคารจะต้องมีความมั่นคง ปลอดภัย ถูกสุขลักษณะหรือความจำเป็นอย่างอื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด

(2) ด้านวิชาการ

สถาบันอุดมศึกษามีศักยภาพและความพร้อมในการปฏิบัติการกิจด้านวิชาการสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ ของสถาบันอุดมศึกษาและแผนการผลิตบัณฑิตที่ตอบสนองความต้องการของประเทศและผู้ใช้บัณฑิตโดยรวม มีหลักประกันว่าผู้เรียนจะได้รับการบริการการศึกษาที่ดีสามารถแสวงหาความรู้ได้อย่างมีคุณภาพ สถาบันต้องมีการบริหารวิชาการที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพประสิทธิผลทั้งในด้านการวางแผนรับนักศึกษาและการผลิตบัณฑิต การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการประเมินผล การเรียนรู้ การประกันคุณภาพการเรียนการสอน และการพัฒนาปรับปรุงการบริหารวิชาการ

(3) ด้านการเงิน

สถาบันอุดมศึกษามีความพร้อมด้านการเงินทั้งงบการเงินรวมและงบที่จำแนกตามกองทุน มีแผนการเงินที่มั่นคง เป็นหลักประกันได้ว่าสถาบันจะสามารถจัดการศึกษาได้ตามพันธกิจ

และเป้าหมายที่กำหนดไว้ รวมทั้งสอดคล้องกับแผนการพัฒนาในอนาคต เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนและผู้ใช้บริการอุดมศึกษา สถาบันมีการจัดทำรายงานการเงินที่แสดงถึงการได้มาของรายได้รายรับ การจัดสรร การใช้จ่ายที่มีประสิทธิภาพ และทั่วถึงเป็นธรรมอย่างชัดเจน รวมทั้งการนำรายได้ไปลงทุนภายใต้การประเมินและวิเคราะห์ความเสี่ยง มีระบบการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการปฏิบัติงานควบคู่ไปกับการใช้เงินทุกประเภท และมีระบบการติดตามตรวจสอบผลประโยชน์ทับซ้อนของบุคลากรทุกระดับ

(4) ด้านการบริหารจัดการ

สถาบันอุดมศึกษามีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการถ่ายทอดวิสัยทัศน์ ค่านิยม ไปสู่การปฏิบัติที่สอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และพันธกิจที่กำหนดไว้ โดยมีสภาสถาบันทำหน้าที่กำกับ นโยบาย การดำเนินการตามแผน การบริหารบุคคลการบริหารงบประมาณและทรัพย์สิน การบริหารสวัสดิการที่จัดให้กับนักศึกษาและบุคลากรทุกระดับรวมทั้งกำกับ ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับและกฎหมายที่กำหนดไว้ มีการเผยแพร่ผลการกำกับดำเนินงานของสภาสถาบันและการบริหารจัดการของผู้บริหารทุกระดับสู่ประชาคมภายในสถาบันและภายนอกสถาบัน ภายใต้หลักธรรมาภิบาลที่ประกอบด้วย หลักความโปร่งใส หลักความรับผิดชอบ หลักการตรวจสอบได้ หลักการมีส่วนร่วมและหลักความคุ้มค่า

4.2 มาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วยมาตรฐานย่อย 4 ด้าน คือ

(1) ด้านการผลิตบัณฑิต

สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการรับนักศึกษาเข้าเรียนที่มีคุณสมบัติและจำนวนตรงตามแผนการรับนักศึกษาและสอดคล้องกับเป้าหมายการผลิตบัณฑิตอย่างมีคุณภาพ สถาบันผลิตบัณฑิตได้ตามคุณลักษณะ จุดเน้นของสถาบัน ตรงตามเป้าหมายที่กำหนด และจัดให้มีข้อเสนอแนะที่ชัดเจนเผยแพร่ต่อสาธารณะในเรื่องหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน คณาจารย์ ที่ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการพัฒนาการเรียนรู้ทั้งในและนอกหลักสูตร และตอบสนองความต้องการของนักศึกษา

(2) ด้านการวิจัย

สถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินพันธกิจด้านการวิจัยอย่างมีคุณภาพประสิทธิภาพ และภายใต้จุดเน้นเฉพาะ โดยมีการดำเนินการตามนโยบาย แผน งบประมาณ มีการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนคณาจารย์ นักวิจัย บุคลากรให้มีสมรรถนะในการทำวิจัยส่งเสริมและสร้างเครือข่ายการทำวิจัยกับหน่วยงานภายนอกสถาบันเพื่อให้ได้ผลงานวิจัย ผลงานประดิษฐ์และงานริเริ่มสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ มีประโยชน์ สนองยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ สามารถตอบสนองความต้องการของสังคมได้ในวงกว้างและก่อให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชน

(3) ด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม

สถาบันอุดมศึกษามีการให้บริการทางวิชาการที่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายทั้งในวงกว้างและกลุ่มเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจงทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งอาจให้บริการโดยการใช้ทรัพยากรร่วมกันทั้งในระดับสถาบันและระดับบุคคลได้ในหลายลักษณะ อาทิ การให้คำปรึกษา การศึกษาวิจัยการค้นคว้าเพื่อแสวงหาคำตอบให้กับสังคม การให้บริการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นต่าง ๆ การจัดให้มีการศึกษาต่อเนื่องบริการแก่ประชาชน

ทั่วไป การให้บริการทางวิชาการนี้ สามารถจัดในรูปแบบของการให้บริการแบบให้เปล่าหรือเป็นการให้บริการเชิงพาณิชย์ที่ให้ผลตอบแทนเป็นรายได้หรือเป็นข้อมูลย้อนกลับมาพัฒนาและปรับปรุงเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่

(4) ด้านการทํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

สถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินการทํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชาติทั้งในระดับหน่วยงานและระดับสถาบัน มีระบบและกลไกในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ศิลปะและวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนโดยตรงหรือโดยอ้อม เพื่อให้ผู้เรียนและบุคลากรของสถาบันได้รับการปลูกฝังให้มีความรู้ตระหนักถึงคุณค่า เกิดความซาบซึ้งและมีสุนทรียะต่อศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องจรรโลงความดีงามในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพมีวิถีชีวิตที่ปรารถนาและเรียนรู้วิธีการจัดการวัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่ไม่พึงปรารถนาได้ สถาบันมีการควบคุมการดำเนินงานด้านนี้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพตามเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์การดำเนินงานด้านการทํานุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรมของสถาบัน

ดังนั้นจากการศึกษามาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2554 ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ผู้วิจัยได้สรุป ดังนี้

การจัดการศึกษา ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ

1. ด้านกายภาพ ประกอบด้วย อาคารเรียน พื้นที่ใช้สอยที่ใช้ในการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมห้องสมุดตามเกณฑ์มาตรฐาน มีครุภัณฑ์ประจำอาคาร ครุภัณฑ์การศึกษา และคอมพิวเตอร์ อาคารและบริเวณอาคารจะต้องมีความมั่นคง ปลอดภัย ถูกสุขลักษณะหรือความจำเป็นอย่างอื่น ๆ

2. ด้านวิชาการ คือ ประกอบด้วย การจัดการเรียน การเตรียมความพร้อมของอาจารย์ในการสอนและความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาที่เรียน เอกสารประกอบการเรียนการสอน การมอบหมายงานแก่นักศึกษา การประเมินผลและรายงานผลการเรียน การเอาใจใส่ของอาจารย์ที่ปรึกษา ความทันสมัยของหลักสูตร

3. ด้านการเงิน ประกอบด้วย การบริหารค่าเล่าเรียน กองทุนตลอดจนทรัพยากรที่จำเป็นในการสนับสนุนนักศึกษาให้บรรลุผลด้านการศึกษา ได้แก่ มีระบบทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัย มีระบบการผ่อนชำระค่าเล่าเรียน มีกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา มีการบำรุงซ่อมแซมรักษาอุปกรณ์ สื่อ ครุภัณฑ์ต่าง ๆ มีช่องทางการชำระค่าลงทะเบียน และมีระบบการติดตามตรวจสอบการลงทะเบียน

4. ด้านการบริหารจัดการ ประกอบด้วย มีการจัดระบบอำนวยความสะดวก มีช่องทางรับข้อเสนอแนะและข้อร้องเรียน เจ้าหน้าที่ในการบริการ มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่าง ๆ มีระบบค้นหาข้อมูลของผู้เรียน ระบบการยกย่อง

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุพิตรา เศลวัฒนะกุล (2550) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา ตามแนวคิดพิธราชธรรม ผลการวิจัย พบว่า กลยุทธ์การบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาตามแนวคิดพิธราชธรรมที่จะพัฒนาขึ้นประกอบด้วย 5 กลยุทธ์ คือ มีกลยุทธ์ระดับองค์กรหรือกลยุทธ์หลัก 1 กลยุทธ์ คือ กลยุทธ์การน้อมนำหลักพิธราชธรรมเพื่อการบริหารกิจการนิสิตนักศึกษา และมีกลยุทธ์รองหรือกลยุทธ์ระดับแผนงาน 4 กลยุทธ์ ได้แก่ 1) กลยุทธ์การพัฒนาิสิตนักศึกษา 2) กลยุทธ์ส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา 3) กลยุทธ์เสริมสร้างความพร้อมของนิสิตนักศึกษา 4) กลยุทธ์การทํานุบำรุงศิลปะวัฒนธรรม

ฉลอง ชาตรุประชีวิน (2552) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนากลยุทธ์การส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างคุณธรรมที่พึงประสงค์ของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ผลการศึกษาพบว่า กลยุทธ์ คือ 1) กลยุทธ์การส่งเสริม

งบประมาณในการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างคุณธรรมที่พึงประสงค์ของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ 2) กลยุทธ์การส่งเสริมการเข้าร่วมกิจกรรม 3) กลยุทธ์การส่งเสริมกระบวนการจัดกิจกรรม และ 4) กลยุทธ์การส่งเสริมการนำนวัตกรรมและการเรียนรู้ร่วมกันในการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างคุณธรรมที่พึงประสงค์ของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

เยาวลักษณ์ โพธิธิดารา (2554) ได้ทำการศึกษา เรื่องการจัดการศึกษาทางการพยาบาล สำหรับนักศึกษา Generation Y ผลการศึกษาพบว่าแนวทางในการจัดรูปแบบการจัดการศึกษาทางการพยาบาล โดยการจัดให้มีการแบ่งกลุ่มในชั่วโมงเรียน ส่งเสริมการเรียนรู้จากสถานการณ์จริง การจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ ส่งเสริมความคิดค้นคว้า มีการใช้รูปแบบการเรียนการสอนด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย ทั้งนี้ข้อมูลและความรู้ต่างๆที่ได้จากการเรียนรู้ร่วมกัน จะต้องมีการจัดการความรู้ เพื่อนำมาพัฒนาวิชาชีพและปรับปรุงองค์ความรู้ทางการพยาบาลได้อย่างต่อเนื่องเหมาะสม และมีการพัฒนาวิชาชีพการพยาบาลให้ก้าวหน้าและมีมาตรฐาน

วุฒิกัทร จันทรสาร (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนากลยุทธ์ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเสนาธิการทหารอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ ผลการศึกษาพบว่า กลยุทธ์ประกอบด้วย 9 ประเด็น ได้แก่ (1) กลยุทธ์ด้านการจัดการความรู้ (2) กลยุทธ์ด้านการให้ความสำคัญกับทรัพยากรบุคคล (3) กลยุทธ์ด้านภาวะผู้นำในการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ (4) กลยุทธ์ด้านพันธกิจและยุทธศาสตร์ (5) กลยุทธ์ด้านวัฒนธรรมองค์กร (6) กลยุทธ์ด้านการให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (7) กลยุทธ์ด้านการปรับเปลี่ยนองค์กร (8) กลยุทธ์ด้านการสร้างพลวัตการเรียนรู้ (9) กลยุทธ์ด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ภานุเดช เพ็ชรความสุข (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการให้บริการของสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ผลการศึกษาพบว่า สถานที่ที่มีความสะอาดและเป็นระเบียบ การจัดบรรยากาศโดยรอบให้มีบรรยากาศที่ดีเพียงพอในการให้บริการ เจ้าหน้าที่ในสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนมีบุคลิกภาพที่ดี แต่งกายสุภาพ ตามกาลเทศะ มารยาทดี ยิ้มแย้มแจ่มใส มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี การให้บริการไปตามลำดับก่อนหลังมีความรวดเร็ว มีความต่อเนื่องในการบริการ ขั้นตอนการใช้บริการเข้าใจง่ายไม่ซับซ้อนมีระบบอินเทอร์เน็ตของสำนักงานรวดเร็วและเข้าถึงได้สะดวก สิ่งเหล่านี้มีผลต่อความพึงพอใจของนักศึกษาที่มาใช้บริการ

เสาวภาคย์ ปฐมพฤษ (2558) ได้ศึกษาหัวข้อ ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อการบริหารงานของโรงเรียนในอำเภอเขาสมิง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด ผลการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวมและ การบริหารงานทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยพอใจด้านบริหารงานทั่วไประดับมาก ส่วนด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารงานวิชาการ และด้านการบริการงานงบประมาณเป็นอันดับรองลงมาตามลำดับ การจัดการศึกษาที่สามารถสนองตอบความต้องการของผู้เรียนและความคาดหวังของผู้ปกครอง การจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพตามมาตรฐานพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ สามารถทำให้ผู้ปกครองเกิดความพอใจในการบริหารจัดการโรงเรียนไม่แตกต่างกันทั้งที่ผู้ปกครองนักเรียนมีวุฒิทางการศึกษาที่แตกต่างกัน

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องกลยุทธ์การจัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม การวิจัยนี้ใช้ระเบียบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
5. การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย
6. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย
7. ระยะเวลาการดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

3.1.1. นักศึกษาปริญญาตรีหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำนวน 205 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

ตารางที่ 1 จำนวนนักศึกษา

นักศึกษาปี	จำนวนนักศึกษา
1	95
2	100
3	10

3.1.2 อาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาตรีหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำนวน 3 คน

กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพราะว่าเป็นกลุ่มนักศึกษาและอาจารย์ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับหลักสูตรสาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม ซึ่งเป็นสถานศึกษาที่ผู้วิจัยสอนอยู่ในปัจจุบันและเพื่อความเหมาะสมในการวิจัย ดังนั้นผู้วิจัยได้ใช้กลุ่มนักศึกษาทั้งหมดจำนวน 205 คน และอาจารย์จำนวน 3 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 3 แบบ มีรายละเอียดดังนี้

1. แบบสอบถาม (Questionnaires) สำหรับนักศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามการจัดการศึกษา (คำถามปลายปิด (Close ended questionnaire)) ประกอบด้วย 4 ด้าน จำนวน 40 ข้อ คือ (1) ด้านกายภาพ จำนวน 10 ข้อ (2) ด้านวิชาการ จำนวน 10 ข้อ (3) ด้านการเงิน จำนวน 10 ข้อ (4) ด้านการบริหารจัดการ จำนวน 10 ข้อ

โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating & Scale) 5 ระดับของลิเคอร์ท (Likert's Scale) (พิชิต ฤทธิ์จรูญ , 2554) โดยให้เกณฑ์ค่าระดับคะแนนดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง ความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการจัดการการศึกษามหาวิทยาลัยการบิณและคมนาคมอยู่ในระดับมากที่สุด
- ระดับ 4 หมายถึง ความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการจัดการการศึกษามหาวิทยาลัยการบิณและคมนาคมอยู่ในระดับมาก
- ระดับ 3 หมายถึง ความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการจัดการการศึกษามหาวิทยาลัยการบิณและคมนาคมอยู่ในระดับปานกลาง
- ระดับ 2 หมายถึง ความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการจัดการการศึกษามหาวิทยาลัยการบิณและคมนาคมอยู่ในระดับน้อย
- ระดับ 1 หมายถึง ความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการจัดการการศึกษามหาวิทยาลัยการบิณและคมนาคมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะ (คำถามปลายเปิด (Open ended questionnaire))

2. แบบการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Depth Interview) สำหรับอาจารย์ประจำหลักสูตร ฯ ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ (1) ด้านกายภาพ (2) ด้านวิชาการ (3) ด้านการเงิน (4) ด้านการบริหารจัดการ

3. แบบประเมินความเหมาะสม ความสอดคล้อง ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ สำหรับการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิมีคุณสมบัติ คือ

1.จบการศึกษาขั้นต่ำปริญญาโท

2.มีประสบการณ์การทำงานด้านการศึกษาอย่างน้อย 10 ปี

3.3 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ คือ

3.3.1. การสร้างแบบสอบถาม (Questionnaires) สำหรับนักศึกษา และแบบการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Depth Interview) สำหรับอาจารย์ประจำหลักสูตร ฯ ดังนี้

1) ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี ผลงานวิจัย และเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลยุทธ์และมาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา

2) กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย และนิยามปฏิบัติการเพื่อใช้ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยโดยอาศัยฐานทฤษฎีและงานวิจัย

3) ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ให้เป็นไปตามหลักวิชาการที่ถูกต้อง

4) นำแบบสอบถาม (Questionnaire) ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence)

พิจารณาให้คะแนนความคิดเห็นของข้อคำถามแต่ละข้อ โดยกำหนดคะแนนความคิดเห็น ดังนี้

- +1 หมายถึง ข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงตามค่านิยมศัพท์เฉพาะของตัวแปร
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงตามค่านิยมศัพท์เฉพาะของตัวแปร
- 1 หมายถึง ข้อคำถามนั้นวัดได้ไม่ตรงตามค่านิยมศัพท์เฉพาะของตัวแปร

พิจารณาข้อที่มีค่า IOC ≥ 0.50 เป็นข้อคำถามที่ใช้ได้ ถ้าข้อคำถามใดมีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ข้อคำถามนั้นตัดออกไปหรือนำไปปรับปรุงแก้ไขใหม่ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จากการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยมีค่า IOC ทั้งฉบับเท่ากับ 1.0

5) นำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุง แก้ไขตามคำแนะนำ และจัดทำเป็นรูปเล่ม

6) นำแบบสอบถามไปทดสอบ (Try Out) กับประชากรอีกกลุ่มหนึ่ง เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยการตรวจสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ต้องมีค่า > 0.70 จึงถือว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือ

ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงของประเด็นคำถามที่ใช้ในการวิจัย มีรายละเอียดตามตารางที่ 2 ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงของประเด็นคำถามที่ใช้ในการวิจัย

แนวคิด	ตัวแปรการจัดการ การศึกษา	จำนวนคำถาม	Cronbach's Alpha Coefficient : α
สภาพการจัดการศึกษาหลักสูตร	(1) ด้านกายภาพ	10	0.964
วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการ	(2) ด้านวิชาการ	10	0.965
จัดการความปลอดภัยการบิน	(3) ด้านการเงิน	10	0.970
วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม	(4) ด้านการบริหารจัดการ	10	0.951

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า ค่าความเที่ยงของตัวแปรที่ใช้ในแบบสอบถาม เมื่อนำมาวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient : α) มีค่า > 0.70 จึงถือว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมกับการนำไปใช้ในการวิเคราะห์เพื่อตอบคำถามการวิจัยได้

3.3.2 แบบประเมินความเหมาะสม ความสอดคล้อง ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

1) นำแบบสอบถามจากประชากรกลับคืนมาดำเนินการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ต่างๆ และกำหนดเป็นกลยุทธ์การจัดการศึกษา

2) นำกลยุทธ์มาสร้างแบบประเมินความเหมาะสม ความสอดคล้อง ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย คือ

3.4.1. แจกแบบสอบถาม (Questionnaires) สำหรับนักศึกษา ดังนี้

- 1) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้ประชากรตอบ และดำเนินการเก็บแบบสอบถาม
- 2) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา และตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล

3.4.1.1 เข้าสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Depth Interview) สำหรับอาจารย์ประจำหลักสูตร ฯ ดังนี้

ผู้วิจัยนำแบบการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Depth Interview) ไปสัมภาษณ์อาจารย์ประจำหลักสูตร และดำเนินการเก็บแบบรวบรวมข้อมูล

3.4.3 ส่งแบบประเมินความเหมาะสม ความสอดคล้อง ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ดังนี้ ผู้วิจัยนำแบบประเมิน ฯ ไปสัมภาษณ์ความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน และดำเนินการเก็บแบบรวบรวมข้อมูล

3.5 วิธีวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้ มาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัยโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ในการประมวลผล ดังนี้ วิเคราะห์ข้อมูลการจัดการการศึกษา 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านกายภาพ 2) ด้านวิชาการ 3) ด้านการเงิน 4) ด้านการบริหารจัดการ โดยใช้สถิติเชิงบรรยาย ค่าเฉลี่ย (Mean : \bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD)

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในการแปลความหมาย เพื่อจัดระดับคะแนนดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.50 – 5.00	แปลความว่า	มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.50 – 4.49	แปลความว่า	มาก
คะแนนเฉลี่ย	2.50 – 3.49	แปลความว่า	ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.50 – 2.49	แปลความว่า	น้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.49	แปลความว่า	น้อยที่สุด

3.6 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่องกลยุทธ์การจัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม นี้ ผู้วิจัยได้มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอน จากเอกสาร แนวคิดทฤษฎีต่างๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
4. การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย โดย

4.1 การวิเคราะห์ SWOT จากแบบสอบถามของนักศึกษา และแบบสัมภาษณ์อาจารย์ประจำหลักสูตร ฯ เกี่ยวกับการจัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านกายภาพ 2) ด้านวิชาการ 3) ด้านการเงิน 4) ด้านการบริหารจัดการ

4.2 สร้างวิสัยทัศน์ (Vision) พันธกิจ (Mission) วัตถุประสงค์ (Objective) ของหลักสูตร ฯ

4.3 สร้างกลยุทธ์จัดการการศึกษา 4 ด้าน ได้แก่ 1) กลยุทธ์ด้านกายภาพ 2) กลยุทธ์ด้านวิชาการ 3) กลยุทธ์ด้านการเงิน 4) กลยุทธ์ด้านการบริหารจัดการ

4.4 ผู้วิจัยได้นำเสนอกลยุทธ์จัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม (ฉบับร่าง) ประกอบด้วย 1) วิสัยทัศน์ (Vision) 2) พันธกิจ (Mission) 3) วัตถุประสงค์ (Objective) 4) กลยุทธ์จัดการการศึกษา 4 ด้าน ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ประเมินกลยุทธ์ (Strategy Evaluation) ว่ามีความเหมาะสม ความสอดคล้อง ความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์ ต่อการจัดการศึกษาหลักสูตร ฯ หรือไม่

4.5 ผู้วิจัยนำกลยุทธ์จัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม (ฉบับร่าง) มาแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

5.สรุปผลและเขียนรายงานการวิจัย

3.7 ระยะเวลาการดำเนินการวิจัย

ตารางที่ 3 ปฏิทินกิจกรรมการวิจัย

กิจกรรมการวิจัย	พ.ศ.2562					
	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.
1.ศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการ เรียน และเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	←	→				
2.การสร้างและตรวจสอบคุณภาพ เครื่องมือการวิจัย		←	→			
3.การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย			←	→		
4.การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย				←	→	
5.สรุปผลและเขียนรายงานการวิจัย						←

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษากลยุทธ์การจัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ความปลอดภัยการบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยการสอบถามความคิดเห็นของ ผู้เรียนต่อการจัดการการศึกษา 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านกายภาพ 2) ด้านวิชาการ 3) ด้านการเงิน 4) ด้านการบริหาร จัดการ ผู้วิจัยสามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมาย ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ ดังนี้

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

S.D. แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ความปลอดภัยการบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ตารางที่ 4 สรุปผลวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการการศึกษา วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการการศึกษา วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านกายภาพ	4.00	0.81	มาก
2. ด้านวิชาการ	4.07	0.77	มาก
3. ด้านการเงิน	4.02	0.84	มาก
4. ด้านการบริหารจัดการ	3.99	0.87	มาก
รวมเฉลี่ย	4.02	0.82	มาก

จากตารางที่ 4 ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการการศึกษามหาวิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม พบว่า โดยรวม 4 ด้าน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (คะแนนค่าเฉลี่ย 4.02) และเมื่อ พิจารณาเป็นด้านพบว่า ความคิดเห็นในด้านวิชาการมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (คะแนนค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.07) รองลงมาคือ ระดับความคิดเห็นด้านการเงิน ระดับความคิดเห็นด้านกายภาพ และระดับความคิดเห็นด้านการ บริหารจัดการ ซึ่งมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ผลวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการการศึกษา
วิทยาลัยการbinและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม ด้านกายภาพ

ด้านกายภาพ	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ห้องเรียนสะอาดเป็นระเบียบ ปลอดภัย พร้อมใช้งานเสมอ	4.49	0.59	มาก
2. ห้องเรียนมีอุณหภูมิที่เหมาะสม ปราศจากเสียง กลิ่น คิว้น ฟุ่นที่รบกวนต่อการเรียน	4.27	0.69	มาก
3. ห้องเรียนมีอุปกรณ์ เครื่องมือที่จำเป็นครบถ้วน พร้อมใช้งาน	4.20	0.74	มาก
4. ห้องเรียนมีสัญญาณเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตแบบมีสายหรือไร้สายอย่างมีคุณภาพ	3.93	0.85	มาก
5. มหาวิทยาลัยมีสนามกีฬาสำหรับนักศึกษา ที่เพียงพอต่อการใช้งาน	3.24	1.10	ปานกลาง
6. มหาวิทยาลัยมีบริการห้องพยาบาล และมีเจ้าหน้าที่ประจำ	4.04	0.83	มาก
7. มหาวิทยาลัยมีห้องอาหารสะอาด สะดวก และเพียงพอ	4.00	0.82	มาก
8. มหาวิทยาลัยมีที่จอดรถจำนวนเพียงพอสำหรับนักศึกษา	3.59	0.93	มาก
9. วิทยาลัยการbinและคมนาคมมีการจัดการภูมิทัศน์และสภาพแวดล้อมให้บรรยากาศเหมาะสมต่อการเรียน	4.20	0.67	มาก
10. ห้องสมุดมีเอกสาร หนังสือประกอบการเรียนการสอนด้านการbinอย่างเพียงพอ	4.04	0.84	มาก
รวมเฉลี่ย	4.00	0.81	มาก

จากตารางที่ 5 ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการการศึกษาวิทยาลัยการbinและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม พบว่า โดยรวมด้านกายภาพ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (คะแนนค่าเฉลี่ย 4.00) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะเห็นได้ว่า ความคิดเห็นในหัวข้อ ห้องเรียนสะอาดเป็นระเบียบ ปลอดภัย พร้อมใช้งานเสมอ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (คะแนนค่าเฉลี่ย 4.49) รองลงมาคือ ห้องเรียนมีอุณหภูมิที่เหมาะสม ปราศจากเสียง กลิ่น คิว้น ฟุ่น ที่รบกวนต่อการเรียน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (คะแนนค่าเฉลี่ย 4.27) และมหาวิทยาลัยมีสนามกีฬาสำหรับนักศึกษา ที่เพียงพอต่อการใช้งาน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง (คะแนนค่าเฉลี่ยน้อยสุด 3.24)

ตารางที่ 6 ผลวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการการศึกษา
วิทยาลัยการbinและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม ด้านวิชาการ

ด้านวิชาการ	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. นักศึกษาสามารถเลือกเรียนวิชาเลือกที่ต้องการเรียนได้ตามตารางการเรียน	4.06	0.75	มาก
2. อาจารย์แจ้งจุดมุ่งหมาย เกณฑ์การวัด และประเมินผลการสอนอย่างชัดเจน	4.14	0.73	มาก
3. อาจารย์มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้เป็นขั้นเป็นตอน และเข้าใจง่าย	4.04	0.70	มาก
4. อาจารย์เปิดโอกาสและส่งเสริมให้นักศึกษาได้ศึกษาเรียนรู้จากกรณีศึกษา และค้นคว้าข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต	4.20	0.66	มาก
5. อาจารย์ส่งเสริมให้นักศึกษาฝึกการคิดวิเคราะห์สังเคราะห์จากกรณีศึกษาต่างๆ	4.14	0.74	มาก
6. อาจารย์สอนโดยมีการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ	4.01	0.78	มาก
7. อาจารย์มีการมอบหมายงานตามเนื้อหาวิชาที่เรียนอย่างเหมาะสม	4.01	0.83	มาก
8. อาจารย์ใช้เอกสารการเรียน สื่อเทคโนโลยีการสอน ที่น่าสนใจ ทันสมัย และเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	4.12	0.74	มาก
9. อาจารย์มีการประเมินผลและการรายงานผลการเรียนอย่างความชัดเจน และยุติธรรม	4.00	0.83	มาก
1.0 อาจารย์ที่ปรึกษาดูแลเอาใจใส่และให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาด้วยข้อมูลที่ครบถ้วน ชัดเจน	3.94	0.97	มาก
รวมเฉลี่ย	4.07	0.77	มาก

จากตารางที่ 6 ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการการศึกษาวิทยาลัยการbinและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม พบว่า โดยรวมด้านวิชาการ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 4.07) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะเห็นได้ว่าในหัวข้อ อาจารย์เปิดโอกาสและส่งเสริมให้นักศึกษาได้ศึกษาเรียนรู้จากกรณีศึกษา และค้นคว้าข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (คะแนนค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.20) รองลงมาคือ อาจารย์แจ้งจุดมุ่งหมาย เกณฑ์การวัด และประเมินผลการสอนอย่างชัดเจน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (คะแนนค่าเฉลี่ย 4.14) และอาจารย์ที่ปรึกษาดูแลเอาใจใส่และให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาด้วยข้อมูลที่ครบถ้วน ชัดเจน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (คะแนนค่าเฉลี่ยน้อยสุด 3.94)

ตารางที่ 7 ผลวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการการศึกษา
วิทยาลัยการbinและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม ด้านการเงิน

ด้านการเงิน	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
3.1 วิทยาลัยการbinและคมนาคมมีระบบการคัดสรรนักศึกษาที่ขอ ทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัยด้วยความยุติธรรม	3.90	0.91	มาก
3.2 วิทยาลัยการbinและคมนาคมมีการให้ความรู้แก่นักศึกษาในเรื่องกองทุน กู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา	3.93	0.823	มาก
3.3 วิทยาลัยการbinและคมนาคมมีการจัดการกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา อย่างเหมาะสม	4.04	0.80	มาก
3.4 มหาวิทยาลัยมีระบบการผ่อนชำระค่าเล่าเรียนแก่นักศึกษาอย่าง เหมาะสม	3.93	0.83	มาก
3.5 มหาวิทยาลัยมีการจัดสวัสดิการทุนการศึกษาต่อเนื่องสม่ำเสมอทุกปี	3.98	0.83	มาก
3.6 มหาวิทยาลัยมีระบบการจัดการแก้ไขข้อขัดข้องของอุปกรณ์ สื่อการสอนได้เหมาะสม	4.00	0.83	มาก
3.7 วิทยาลัยการbinและคมนาคมมีงบประมาณให้นักศึกษาในการดำเนิน กิจกรรมต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัยอย่างเหมาะสม	4.00	0.91	มาก
3.8 วิทยาลัยการbinและคมนาคมมีการงบประมาณในกิจกรรมศึกษาดูงาน นอกสถานที่อย่างเพียงพอ	4.05	0.87	มาก
3.9 มหาวิทยาลัยมีการแจ้งเรื่องค่าลงทะเบียนเรียน แสดงค่าใช้จ่าย ค่าธรรมเนียม เรียนต่างๆ มีความชัดเจน	4.22	0.80	มาก
3.10 มหาวิทยาลัยมีระบบที่ทันสมัยในการติดตามตรวจสอบการชำระ ค่าลงทะเบียนการศึกษา	4.17	0.79	มาก
รวมเฉลี่ย	4.02	0.84	มาก

จากตารางที่ 7 ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการการศึกษาวิทยาลัยการbinและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยรวมด้านการเงิน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (คะแนนค่าเฉลี่ย 4.02) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะเห็นได้ว่าในหัวข้อ มหาวิทยาลัยมีการแจ้งเรื่องค่าลงทะเบียนเรียน แสดงค่าใช้จ่าย ค่าธรรมเนียมต่างๆ มีความชัดเจน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (คะแนนค่าเฉลี่ย สูงสุด 4.22) รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยมีระบบที่ทันสมัยในการติดตาม ตรวจสอบการชำระค่าลงทะเบียนการศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (คะแนนค่าเฉลี่ย 4.17) และวิทยาลัยการbin และคมนาคมมีการให้ความรู้แก่นักศึกษาในเรื่องกองทุนกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (คะแนนค่าเฉลี่ย น้อยสุด 3.93)

ตารางที่ 8 ผลวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการการศึกษา

วิทยาลัยการbinและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม ด้านการบริหารจัดการ

ด้านการบริหารจัดการ	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. มหาวิทยาลัยมีระบบการบริหารงานธุรการที่ทันสมัย	4.05	0.75	มาก
2. มหาวิทยาลัยมีระบบบริหารอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมให้มีความเหมาะสมและเอื้อประโยชน์ต่อนักศึกษา	3.99	0.82	มาก
3. มหาวิทยาลัยมีระบบงานทะเบียนนักศึกษาผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่มีคุณภาพ	3.98	0.91	มาก
4. มหาวิทยาลัยมีช่องทางในการรับข้อเสนอแนะ และข้อร้องเรียนเกี่ยวกับการให้บริการอย่างเสมอภาค	3.94	0.83	มาก
5. มหาวิทยาลัยมีระบบการบริการอย่างความรวดเร็ว และตรงต่อเวลา	3.95	0.86	มาก
6. เมื่อเกิดข้อผิดพลาดในการให้บริการ เจ้าหน้าที่สามารถแก้ปัญหาได้ทันที	3.86	0.96	มาก
7. มหาวิทยาลัยมีระบบการจัดการรักษาความปลอดภัย อย่างเพียงพอและทั่วถึง	4.06	0.86	มาก
8. เจ้าหน้าที่ให้การต้อนรับ ยิ้มแย้มแจ่มใสทุกครั้งให้บริการ	3.93	0.94	มาก
9. นักศึกษาได้รับข้อมูลการประชาสัมพันธ์ ข่าวสารต่างๆ อย่างถูกต้องและทั่วถึง	3.96	0.88	มาก
10. วิทยาลัยการbinและคมนาคมมีระบบการยกย่องหรือการให้รางวัล (rewards) กับนักศึกษาดีเด่นอย่างยุติธรรม	4.07	0.91	มาก
รวมเฉลี่ย	3.98	0.87	มาก

จากตารางที่ 8 ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการการศึกษาวิทยาลัยการbinและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม พบว่าโดยรวมด้านการบริหารจัดการภาพ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (คะแนนค่าเฉลี่ยเฉลี่ย 3.98) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะเห็นได้ว่าในหัวข้อ วิทยาลัยการbinและคมนาคมมีระบบการยกย่องหรือการให้รางวัล (rewards) กับนักศึกษาดีเด่นอย่างยุติธรรม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (คะแนนค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.07) รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยมีระบบการจัดการรักษาความปลอดภัย อย่างเพียงพอและทั่วถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (คะแนนค่าเฉลี่ย 4.06) และเมื่อเกิดข้อผิดพลาดในการให้บริการ เจ้าหน้าที่สามารถแก้ปัญหาได้ทันที มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (คะแนนค่าเฉลี่ยน้อยสุด 3.86)

ตอนที่ 2 สรุปข้อเสนอแนะจากนักศึกษาต่อการพัฒนาคุณภาพการบริการในการจัดการการศึกษา 4 ด้าน ได้แก่

1) ด้านกายภาพ

- ควรมีตู้น้ำดื่มเพิ่มขึ้น
- ควรจัดวางชั้นวางรองเท้าใหม่เนื่องจากเมื่อฝนตกแล้วน้ำฝนทำให้รองเท้าเปียก

2) ด้านวิชาการ

- ควรมีวิทยากรที่เป็นนักบินมาให้ความรู้เพิ่มเติมในอุตสาหกรรมการบิน
- เพิ่มอุปกรณ์การสอน เช่น เครื่องบิน
- อาจารย์ผู้สอนควรเข้มงวดเพิ่มขึ้น เนื่องจากนักศึกษาบางส่วนทำเสียงดัง
- มีการชี้แจงการประเมินผลในรายวิชาอย่างชัดเจน โปร่งใส
- อาจารย์ควรเตรียมความพร้อมในการสอน เพราะบางครั้งอาจารย์ไม่สามารถตอบคำถามให้ชัดเจนได้
- ควรจัดไปศึกษาดูงานต่างประเทศ
- การจัดกิจกรรมควรให้นักศึกษาทุกคนเข้าร่วม
- การจัดการเรียนการสอนควรมีวิชาเลือกมากขึ้น
- การจัดการเรียนการสอนให้ปฏิบัติตามแผนการสอนอย่างชัดเจน
- ควรมีการแนะนำอาชีพเพื่อในปีการศึกษาที่ 4 จะได้เลือกเรียนได้ง่าย
- ควรจัดให้นักศึกษาในแต่ละชั้นปีทำกิจกรรมร่วมกันบ่อยๆ

3) ด้านการเงิน

- ควรมีการเพิ่มทุนการศึกษา

4) ด้านการบริหารจัดการ

- อาจารย์มีการบริหารจัดการดีขึ้นมาก
- อาจารย์มีการให้คำปรึกษาและการช่วยเหลือนักศึกษาดีมาก
- การลงทะเบียนผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์บางครั้งทำไม่ได้
- สัญญาณอินเทอร์เน็ตในห้องเรียนบางครั้งใช้ไม่ได้
- เมื่อมีการจัดกิจกรรมควรมีการประกาศข่าวสารให้ครบทุกชั้นปี

ตอนที่ 3 สรุปการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Depth Interview) สำหรับอาจารย์ประจำหลักสูตร ฯ ต่อการจัดการการศึกษา 4 ด้าน ได้แก่

1.ด้านกายภาพ

ตารางที่ 9 การวิเคราะห์ข้อมูล (SWOT) เกี่ยวกับการจัดการศึกษาด้านกายภาพ จากอาจารย์ประจำหลักสูตร ฯ

จุดอ่อน	จุดแข็ง	โอกาส	อุปสรรค
1.พื้นที่โดยรวมของมหาวิทยาลัยไม่กว้างขวางทำให้มีพื้นที่ใช้สอยจำกัด 2.ห้องปฏิบัติการทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา ได้แก่ ห้องปฏิบัติการฝึกบินจำลอง(Flight Simulator Room) ยังไม่เพียงพอ	1.ขนาดห้องเรียนกับจำนวนนักศึกษาที่มีความเหมาะสม ความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย 2.ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ มีระบบ WiFi ความเร็วสูง	มหาวิทยาลัย มีระบบ SCMS การเข้าถึงข้อมูลของนักศึกษาทุกคน	มหาวิทยาลัยของภาครัฐ อยู่ในบริเวณพื้นที่ใกล้เคียง

2.ด้านวิชาการ

ตารางที่ 10 การวิเคราะห์ข้อมูล (SWOT) เกี่ยวกับการจัดการศึกษาด้านวิชาการ จากอาจารย์ประจำหลักสูตร ฯ

จุดอ่อน	จุดแข็ง	โอกาส	อุปสรรค
1.ขาดอุปกรณ์การเรียนการสอนด้านห้องปฏิบัติการทางวิชาชีพ 2.ตำรา วารสาร ด้านการบิน ไม่พอเพียง 3.อาจารย์ไม่มีการผลิตผลงานทางวิชาการ	1. มีระบบ E Learning ให้นักศึกษาได้เรียนรู้ก่อนเข้าห้องเรียน 2.มีการวัดระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการสอนของอาจารย์ผู้สอน 3.อาจารย์เป็นนักวิชาชีพมีประสบการณ์ยาวนานทำให้มีความรู้ความเข้าใจในทักษะที่จำเป็นจึงสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนเป็นอย่างดี 4.มีกิจกรรมพานักศึกษาศึกษา ดูงานทางวิชาชีพเพิ่มเติมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้และประสบการณ์ของนักศึกษา	มหาวิทยาลัยมีโครงการส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์อย่างต่อเนื่อง	นักศึกษาบางคนเรียนพื้นฐานสายศิลป์มาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จะมีความยากลำบากในวิชาชีพพื้นฐานของหลักสูตรที่ต้องใช้ในวิชาชีพด้านเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์

3.ด้านการเงิน

ตารางที่ 11 การวิเคราะห์ข้อมูล (SWOT) เกี่ยวกับการจัดการศึกษาด้านการเงิน จากอาจารย์ประจำหลักสูตร ฯ

จุดอ่อน	จุดแข็ง	โอกาส	อุปสรรค
มหาวิทยาลัยต้องใช้งบประมาณสูงในการพัฒนาอาคารสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก และสิ่งสนับสนุนอุปกรณ์การเรียนการสอน	1.มหาวิทยาลัย มีทุนการศึกษาให้นักศึกษา 2.มหาวิทยาลัยมีทุนวิจัยสนับสนุนอาจารย์	รัฐบาลมีโครงการให้นักศึกษากู้ยืมเรียน	ค่าลงทะเบียนและค่าหน่วยกิตค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับมหาวิทยาลัยของรัฐ

4.ด้านการบริหารจัดการ

ตารางที่ 12 การวิเคราะห์ข้อมูล (SWOT) เกี่ยวกับการจัดการศึกษาด้านการบริหารจัดการ จากอาจารย์ประจำหลักสูตร ฯ

จุดอ่อน	จุดแข็ง	โอกาส	อุปสรรค
1.การลงทะเบียนผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์บางครั้งทำไม่ได้ 2.อาจารย์ประจำคณะไม่พอเพียง	หลักสูตรมีความสามารถในการบริหารหลักสูตรได้ดีทำให้ผลของความพึงพอใจของนักศึกษาต่อหลักสูตรสูงขึ้นเป็นลำดับ	มหาวิทยาลัยประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่างๆ ให้นักศึกษาอย่างทั่วถึง	อาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถตรงกับความต้องการของหลักสูตรมีจำนวนไม่มาก

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ตอนที่ 4 ผู้วิจัยสรุปการวิเคราะห์ข้อมูล (SWOT) เกี่ยวกับการจัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่

1.ด้านกายภาพ

ตารางที่ 13 สรุปการวิเคราะห์ข้อมูล (SWOT) เกี่ยวกับการจัดการศึกษาฯ ด้านกายภาพ

จุดอ่อน	จุดแข็ง	โอกาส	อุปสรรค
<p>1.พื้นที่โดยรวมของมหาวิทยาลัยไม่กว้างขวาง ทำให้มีพื้นที่ทำกิจกรรมจำกัด</p> <p>2.ห้องปฏิบัติการทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาการเรียนรู้นักศึกษา ได้แก่ ห้องปฏิบัติการฝึกบินจำลอง (Flight Simulator Room) ไม่เพียงพอ</p> <p>3.มหาวิทยาลัยมีสนามกีฬาสำหรับนักศึกษา ที่ไม่เพียงพอต่อการใช้งาน</p> <p>4.ตู้น้ำดื่มไม่พอกับจำนวนนักศึกษา</p> <p>5.ชั้นวางรองเท้าไม่พอกับจำนวนนักศึกษา</p>	<p>1.ขนาดห้องเรียนกับจำนวนนักศึกษามีความเหมาะสม มีความสะอาด ระเบียบเรียบร้อย และพร้อมใช้งาน</p> <p>2.ห้องเรียนมีอุณหภูมิที่เหมาะสม ปราศจากเสียง กลิ่น คิวีน ฝุ่นที่รบกวนต่อการเรียน</p> <p>3.ห้องเรียนมีอุปกรณ์ เครื่องมือที่จำเป็นครบถ้วน พร้อมใช้งาน</p> <p>4.ห้องเรียนมีสัญญาณเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตแบบมีสายหรือไร้สายอย่างมีคุณภาพ</p> <p>5.วิทยาลัยการบินและคมนาคม มีการจัดการภูมิทัศน์และสภาพแวดล้อมให้บรรยากาศเหมาะสมต่อการเรียน</p>	<p>1.มหาวิทยาลัย มีระบบ SCMS การเข้าถึงข้อมูลของนักศึกษาทุกคน</p> <p>2.มหาวิทยาลัยมีบริการห้องพยาบาล และมีเจ้าหน้าที่ประจำ</p> <p>3.มหาวิทยาลัยมีห้องอาหารสะอาด สะดวก และเพียงพอ</p> <p>4.มหาวิทยาลัยมีที่จอดรถจำนวนเพียงพอสำหรับนักศึกษา</p> <p>5.ห้องสมุดมีเอกสารหนังสือประกอบการเรียนการสอนด้านการบินอย่างเพียงพอ</p>	<p>1.มหาวิทยาลัยของภาครัฐอยู่ในบริเวณพื้นที่ใกล้เคียง</p>

2.ด้านวิชาการ

ตารางที่ 14 สรุปการวิเคราะห์ข้อมูล (SWOT) เกี่ยวกับการจัดการศึกษาฯ ด้านวิชาการ

จุดอ่อน	จุดแข็ง	โอกาส	อุปสรรค
<p>1.อาจารย์มีผลงานทางวิชาการจำนวนน้อย</p> <p>2.ไม่มีอาจารย์ที่ทำงานในอุตสาหกรรมการบินมาสอน</p> <p>3.อุปกรณ์การสอนไม่มี เช่น เครื่องบิน</p> <p>5.การจัดกิจกรรมทางวิชาการควรให้นักศึกษาทุกคนเข้าร่วม</p> <p>6.การจัดการเรียนการสอนควรมีวิชาเลือกมากขึ้น</p> <p>7.การจัดการเรียนการสอนให้ปฏิบัติตามแผนการสอน</p> <p>8.ควรมีการแนะนำอาชีพในอุตสาหกรรมการบินจะได้เลือกเรียนได้เหมาะสม</p> <p>9.ควรจัดให้นักศึกษาในแต่ละชั้นปีทำกิจกรรมร่วมกันบ่อยๆ</p>	<p>1. มีระบบ E Learning ให้นักศึกษาได้เรียนรู้ก่อนเข้าห้องเรียน</p> <p>2.อาจารย์มีความรู้ความเข้าใจในการเรียนการสอนเป็นอย่างดี</p> <p>3 อาจารย์แจ้งจุดมุ่งหมาย เกณฑ์การวัดผลอย่างชัดเจน และเปิดโอกาสส่งเสริมให้นักศึกษาได้ศึกษาเรียนรู้จากกรณีศึกษา และค้นคว้าข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต</p> <p>4.อาจารย์ส่งเสริมให้นักศึกษาฝึกการคิดวิเคราะห์สังเคราะห์จากกรณีศึกษาต่างๆ และมีการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ</p> <p>5.อาจารย์มีการมอบหมายงานตามเนื้อหาวิชาที่เรียนอย่างเหมาะสม</p> <p>6.มีการวัดระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการสอนของอาจารย์ผู้สอน</p> <p>7.มีกิจกรรมพานักศึกษาดูงานทางวิชาชีพเพิ่มเติมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้และประสบการณ์ของนักศึกษา</p>	<p>1.มหาวิทยาลัยมีโครงการส่งเสริมและพัฒนาการเรียนการสอนของอาจารย์อย่างต่อเนื่อง</p> <p>2.มหาวิทยาลัยมีกิจกรรมต่างๆให้นักศึกษา</p>	<p>1.นักศึกษาบางส่วนเรียนสายศิลป์ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทำให้ไม่มีพื้นฐานวิชาวิทยาศาสตร์</p> <p>2.นักศึกษามีพื้นฐานทางภาษาอังกฤษต่ำ</p>

3.ด้านการเงิน

ตารางที่ 15 สรุปการวิเคราะห์ข้อมูล (SWOT) เกี่ยวกับการจัดการศึกษาฯ ด้านการเงิน

จุดอ่อน	จุดแข็ง	โอกาส	อุปสรรค
<p>1.มหาวิทยาลัยต้องใช้งบประมาณสูงในการพัฒนาอาคารสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก และสิ่งสนับสนุนอุปกรณ์การเรียนการสอน</p> <p>2.จำนวนทุนการศึกษามีจำนวนจำกัด</p>	<p>1.วิทยาลัยการbinและคมนาควมีระบบการค้ดสรรน้กค้ษาที่ขอทุนการค้ษาของมหาวิทยาลัยด้วยควมยุดิธรรม</p> <p>2.วิทยาลัยการbinและคมนาควมีการให้ความรู้แก่น้กค้ษาในเรื่องกองทุนก้ยมเงินเพื่อการค้ษา</p> <p>3.วิทยาลัยการbinและคมนาควมีการจัดการกองทุนก้ยมเพื่อการค้ษาอย่างเหมาะสม</p> <p>4.วิทยาลัยการbinและคมนาควมีงบประมานใ้แก่น้กค้ษาในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ภายใ้มหาวิทยาลัยอย่างเหมาะสม</p> <p>5.วิทยาลัยการbinและคมนาควมีการงบประมาณใ้กิจกรรมค้ษาดูงานนอกสถานที้อย่างเพียงพอ</p>	<p>1.รัฐบาลมีโครงการใ้แก่น้กค้ษาก้ยมเรียน</p> <p>2.มหาวิทยาลัยมีทุนวิจัยสนับสนุนอาจารย์</p> <p>3.มหาวิทยาลัยมีระบบการผ่อนชำระค่าเล่าเรียนแก่น้กค้ษาอย่างเหมาะสม</p> <p>4.มหาวิทยาลัยมีการจัดสวัสดิการทุนการค้ษาต่อเนื่องสม่ำเสมอทุกปี</p> <p>5.มหาวิทยาลัยมีการแจ้งเรื่องค่าลงทะเบียนเรียน แสดงค่าใช้จ่าย ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ มีความชัดเจน</p> <p>6.มหาวิทยาลัยมีระบบที่ทันสมัยใ้การติดตามตรวจสอบการชำระค่าลงทะเบียนการค้ษา</p>	<p>1.ค่าลงทะเบียนและค่าหน่วยกิต ค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับมหาวิทยาลัยของรัฐ</p>

4.ด้านการบริหารจัดการ

ตารางที่ 16 สรุปการวิเคราะห์ข้อมูล (SWOT) เกี่ยวกับการจัดการศึกษาฯ ด้านการบริหารจัดการ

จุดอ่อน	จุดแข็ง	โอกาส	อุปสรรค
1.การลงทะเบียนผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์บางครั้งทำไม่ได้	1.ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการบริหารหลักสูตร ฯ สูงขึ้นเป็นลำดับ 2.เจ้าหน้าที่สามารถแก้ปัญหาได้ทันที เมื่อเกิดข้อผิดพลาดในการให้บริการ 3.เจ้าหน้าที่ให้การต้อนรับ ยิ้มแย้มแจ่มใสทุกครั้ง ที่ให้บริการ 4.นักศึกษาได้รับข้อมูล การประชาสัมพันธ์ ข่าวสารต่างๆ อย่าง ถูกต้องและทั่วถึง 5.วิทยาลัยการbinและคมนาคมมีระบบการยกย่องหรือการให้รางวัล (rewards) กับนักศึกษาดีเด่นอย่างยุติธรรม 6.อาจารย์มีการให้คำปรึกษาและการช่วยเหลือนักศึกษาดีมาก	1.มหาวิทยาลัย ประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่างๆ ให้นักศึกษาอย่างทั่วถึง 2.มหาวิทยาลัยมีระบบการบริหารงานธุรการที่ทันสมัย 3.มหาวิทยาลัยมีระบบบริหารอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมให้มีความเหมาะสมและเอื้อประโยชน์ต่อนักศึกษา 4.มหาวิทยาลัยมีระบบงานทะเบียนนักศึกษาผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่มีคุณภาพ 5.มหาวิทยาลัยมีช่องทางในการรับข้อเสนอแนะ และข้อร้องเรียนเกี่ยวกับการให้บริการอย่างเสมอภาค 6.มหาวิทยาลัยมีระบบการบริการอย่างความรวดเร็วและตรงต่อเวลา 7.มหาวิทยาลัยมีระบบการจัดการรักษาความปลอดภัยอย่างเพียงพอและทั่วถึง	1.บุคลากรด้านการbinที่มี ความรู้ความสามารถตรงกับความต้องการของหลักสูตรทำงานบริษัทเอกชนมีค่าตอบแทนสูง จึงทำให้มหาวิทยาลัยไม่สามารถจ้างงานได้

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์กลยุทธ์การจัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม (ฉบับร่าง) ดังนี้

1. **วิสัยทัศน์ (Vision)** คือ ศูนย์การเรียนรู้การจัดการความปลอดภัยการบินของประเทศไทย
2. **พันธกิจ (Mission)** คือ ผลิตบัณฑิตด้านการจัดการความปลอดภัยการบินอย่างมีประสิทธิภาพ
3. **วัตถุประสงค์ (Objective)** คือ บัณฑิตที่มีคุณธรรม จริยธรรม ความรู้ความสามารถ ทักษะตามมาตรฐานวิชาชีพในอุตสาหกรรมการบิน และดำรงไว้ซึ่งขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรมที่งดงาม และสนับสนุนการปกครองในระบอบประชาธิปไตย และมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ต่อสังคม

4. กลยุทธ์ 4 ด้าน ได้แก่

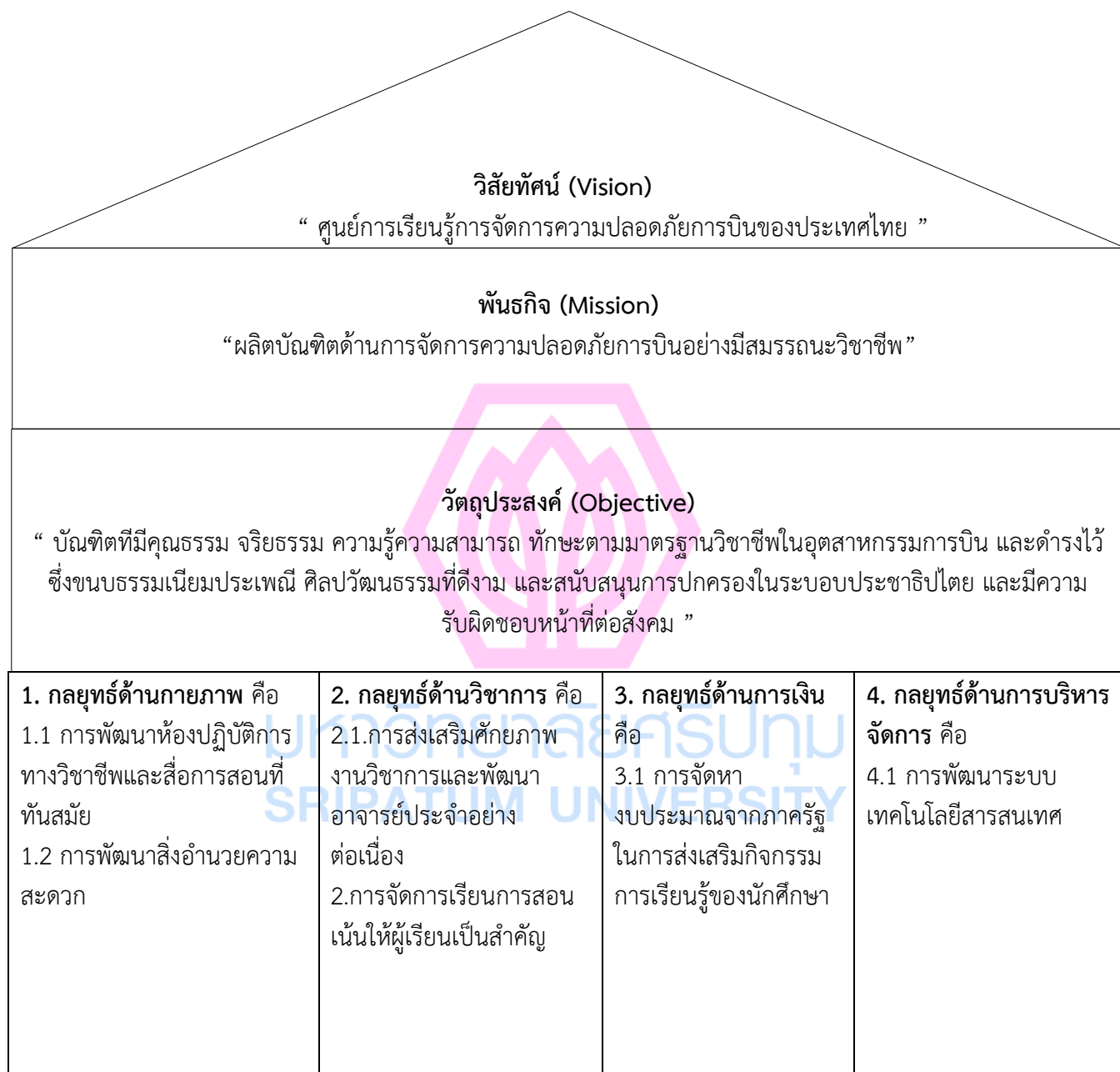
- 1) ด้านกายภาพ คือ
 - 1.1 การพัฒนาห้องปฏิบัติการทางวิชาชีพและสื่อการสอนที่ทันสมัย
 - 1.2 การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก
- 2) ด้านวิชาการ
 - 2.1 การส่งเสริมศักยภาพงานวิชาการและพัฒนาอาจารย์ประจำอย่างต่อเนื่อง
 - 2.2 การจัดการเรียนการสอนเน้นให้ผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 3) ด้านการเงิน
 - 3.1 การจัดหางบประมาณจากภาครัฐในการส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา
- 4) ด้านการบริหารจัดการ
 - 4.1 การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

ตอนที่ 6 ผลการประเมินกลยุทธ์การจัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม (ฉบับร่าง) รายงานภาพรวม จากผู้ทรงคุณวุฒิ

ตารางที่ 17 ผลการประเมินกลยุทธ์การจัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม (ฉบับร่าง) รายงานภาพรวม จากผู้ทรงคุณวุฒิ

กลยุทธ์ รายงานภาพรวม	ความเหมาะสม	ความสอดคล้อง	ความเป็นไปได้	ความเป็นประโยชน์
1.ด้านกายภาพ	✓	✓	✓	✓
2.ด้านวิชาการ	✓	✓	✓	✓
3.ด้านการเงิน	✓	✓	✓	✓
4.ด้านการบริหารจัดการ	✓	✓	✓	✓

ตอนที่ 7 สรุปกลยุทธ์การจัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัย การบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านกายภาพ 2) ด้านวิชาการ 3) ด้านการเงิน 4) ด้านการบริหารจัดการ ได้แก่

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องกลยุทธ์การจัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม การวิจัยนี้ใช้ระเบียบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัย (1) เพื่อศึกษาการจัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม (2) เพื่อสร้างกลยุทธ์การจัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ประชากรที่ศึกษา คือ นักศึกษาปริญญาตรีทุกคนหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จาก 3 ชั้นปีได้จำนวน 205 คน และอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาตรีหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำนวน 3 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 3 แบบ มีรายละเอียดดังนี้ (1) แบบสอบถาม (Questionnaires) สำหรับนักศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 แบบสอบถามการจัดการศึกษา (คำถามปลายปิด (Close ended questionnaire)) ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะ (คำถามปลายเปิด (Open ended questionnaire)) (2) แบบการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Depth Interview) สำหรับอาจารย์ประจำหลักสูตร ฯ (3) แบบประเมินความเหมาะสม ความสอดคล้อง ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ สำหรับการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิมีคุณสมบัติจบการศึกษาขั้นต่ำปริญญาโท มีประสบการณ์การทำงานอย่างน้อย 10 ปี ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามด้วยตนเอง จากนั้นนำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์

สรุปผลการวิจัย

1. การจัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม มีลักษณะ ดังนี้

การจัดการการศึกษา ฯ โดยรวม 4 ด้าน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (คะแนนค่าเฉลี่ย 4.02) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านวิชาการมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (คะแนนค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.07) รองลงมาคือ ด้านการเงิน ด้านกายภาพ และด้านการบริหารจัดการ ซึ่งมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ผู้วิจัยสามารถทำการวิเคราะห์ SWOT เกี่ยวกับการจัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่

1.ด้านกายภาพ

จุดอ่อน

- 1.พื้นที่โดยรวมของมหาวิทยาลัยไม่กว้างขวาง ทำให้มีพื้นที่ทำกิจกรรมจำกัด
- 2.ห้องปฏิบัติการทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา ได้แก่ ห้องปฏิบัติการฝึกบินจำลอง (Flight Simulator Room) ไม่เพียงพอ

- มหาวิทยาลัยมีสนามกีฬาสำหรับนักศึกษา ที่ไม่เพียงพอต่อการใช้งาน
- ตุน้ำดื่มไม่พอกับจำนวนนักศึกษา
- ชั้นวางรองเท้าไม่พอกับจำนวนนักศึกษา

จุดแข็ง

ใช้งาน

- ขนาดห้องเรียนกับจำนวนนักศึกษามีความเหมาะสม มีความสะอาด ระเบียบเรียบร้อยและพร้อม
- ห้องเรียนมีอุณหภูมิที่เหมาะสม ปราศจากเสียง กลิ่น ควีน ฝุ่นที่รบกวนต่อการเรียน
- ห้องเรียนมีอุปกรณ์ เครื่องมือที่จำเป็นครบถ้วน พร้อมใช้งาน
- ห้องเรียนมีสัญญาณเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตแบบมีสายหรือไร้สายอย่างมีคุณภาพ
- วิทยาลัยการบินและคมนาคมมีการจัดการภูมิทัศน์และสภาพแวดล้อมให้บรรยากาศเหมาะสมต่อ

การเรียน

โอกาส

- มหาวิทยาลัย มีระบบ SCMS การเข้าถึงข้อมูลของนักศึกษาทุกคน
- มหาวิทยาลัยมีบริการห้องพยาบาล และมีเจ้าหน้าที่ประจำ
- มหาวิทยาลัยมีห้องอาหารสะอาด สะดวก และเพียงพอ
- มหาวิทยาลัยมีที่จอดรถจำนวนเพียงพอสำหรับนักศึกษา
- ห้องสมุดมีเอกสาร หนังสือประกอบการเรียนการสอนด้านการบินอย่างเพียงพอ

อุปสรรค

- มหาวิทยาลัยของภาครัฐอยู่ในบริเวณพื้นที่ใกล้เคียง

2.ด้านวิชาการ

จุดอ่อน

- อาจารย์มีผลงานทางวิชาการจำนวนน้อย
- ไม่มีอาจารย์ที่ทำงานในอุตสาหกรรมการบินมาสอน
- อุปกรณ์การสอนไม่มี เช่น เครื่องบิน
- การจัดกิจกรรมทางวิชาการควรให้นักศึกษาทุกคนเข้าร่วม
- การจัดการเรียนการสอนควรมีวิชาเลือกมากขึ้น
- การจัดการเรียนการสอนให้ปฏิบัติตามแผนการสอน
- ควรมีการแนะนำอาชีพในอุตสาหกรรมการบินจะได้เลือกเรียนได้เหมาะสม
- ควรจัดให้นักศึกษาในแต่ละชั้นปีทำกิจกรรมร่วมกันบ่อยๆ

จุดแข็ง

- มีระบบ E Learning ให้นักศึกษาได้เรียนรู้ก่อนเข้าห้องเรียน
- อาจารย์มีความรู้ความเข้าใจในการเรียนการสอนเป็นอย่างดี
- อาจารย์แจ้งจุดมุ่งหมาย เกณฑ์การวัดผลอย่างชัดเจน และเปิดโอกาสส่งเสริมให้นักศึกษาได้ศึกษา

เรียนรู้จากกรณีศึกษา และค้นคว้าข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

4.อาจารย์ส่งเสริมให้นักศึกษาฝึกการคิดวิเคราะห์สังเคราะห์จากกรณีศึกษาต่างๆ และมีการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ

5. อาจารย์มีการมอบหมายงานตามเนื้อหาวิชาที่เรียนอย่างเหมาะสม

6. มีการวัดระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการสอนของอาจารย์ผู้สอน

7. มีกิจกรรมพานักศึกษาดูงานทางวิชาชีพเพิ่มเติมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้และประสบการณ์ของนักศึกษา

โอกาส

1. มหาวิทยาลัยมีโครงการส่งเสริม และพัฒนาการเรียนการสอนของอาจารย์อย่างต่อเนื่อง

2. มหาวิทยาลัยมีกิจกรรมต่างๆให้นักศึกษา

อุปสรรค

1. นักศึกษาบางส่วนเรียนสายศิลป์ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทำให้ไม่มีพื้นฐานวิชาวิทยาศาสตร์

2. นักศึกษามีพื้นฐานทางภาษาอังกฤษต่ำ

3.ด้านการเงิน

จุดอ่อน

1. มหาวิทยาลัยต้องใช้งบประมาณสูงในการพัฒนาอาคารสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก และสิ่งสนับสนุนอุปกรณ์การเรียนการสอน

2. จำนวนทุนการศึกษามีจำนวนจำกัด

จุดแข็ง

1. วิทยาลัยการbinและคมนาคมมีระบบการคัดสรรนักศึกษาที่ขอทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัยด้วยความยุติธรรม

2. วิทยาลัยการbinและคมนาคมมีการให้ความรู้แก่นักศึกษาในเรื่องกองทุนกั้มเงินเพื่อการศึกษา

3. วิทยาลัยการbinและคมนาคมมีการจัดการกองทุนกั้มเงินเพื่อการศึกษาอย่างเหมาะสม

4. วิทยาลัยการbinและคมนาคมมีงบประมาณให้นักศึกษาในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัยอย่างเหมาะสม

5. วิทยาลัยการbinและคมนาคมมีการงบประมาณในกิจกรรมศึกษาดูงานนอกสถานที่อย่างเพียงพอ

โอกาส

1. รัฐบาลมีโครงการให้นักศึกษา กั้มเรียน

2. มหาวิทยาลัยมีทุนวิจัยสนับสนุนอาจารย์

3. มหาวิทยาลัยมีระบบการผ่อนชำระค่าเล่าเรียนแก่นักศึกษาอย่างเหมาะสม

4. มหาวิทยาลัยมีการจัดสวัสดิการทุนการศึกษาต่อเนื่องสม่ำเสมอทุกปี

5. มหาวิทยาลัยมีการแจ้งเรื่องค่าลงทะเบียนเรียน แสดงค่าใช้จ่าย ค่าธรรมเนียมต่างๆ มีความชัดเจน

6. มหาวิทยาลัยมีระบบที่ทันสมัยในการติดตามตรวจสอบการชำระค่าลงทะเบียนการศึกษา

อุปสรรค

1. ค่าลงทะเบียนและค่าหน่วยกิต ค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับมหาวิทยาลัยของรัฐ

4.ด้านการบริหารจัดการ

จุดอ่อน

1. การลงทะเบียนผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์บางครั้งทำไม่ได้

จุดแข็ง

1. ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการบริหารหลักสูตร ฯ สูงขึ้นเป็นลำดับ
2. เจ้าหน้าที่สามารถแก้ปัญหาได้ทันที เมื่อเกิดข้อผิดพลาดในการให้บริการ
3. เจ้าหน้าที่ให้การต้อนรับ ยิ้มแย้มแจ่มใสทุกครั้งให้บริการ
4. นักศึกษาได้รับข้อมูลการประชาสัมพันธ์ ข่าวสารต่างๆ อย่างถูกต้องและทั่วถึง
5. วิทยาลัยการbinและคมนาคมมีระบบการยกย่องหรือการให้รางวัล (rewards) กับนักศึกษาดีเด่น

อย่างยุติธรรม

6. อาจารย์มีการให้คำปรึกษาและการช่วยเหลือนักศึกษาดีมาก

โอกาส

1. มหาวิทยาลัยประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่างๆ ให้นักศึกษาอย่างทั่วถึง
2. มหาวิทยาลัยมีระบบการบริหารงานธุรการที่ทันสมัย
3. มหาวิทยาลัยมีระบบบริหารอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมให้มีความเหมาะสมและเอื้อประโยชน์ต่อนักศึกษา
4. มหาวิทยาลัยมีระบบงานทะเบียนนักศึกษาผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่มีคุณภาพ
5. มหาวิทยาลัยมีช่องทางในการรับข้อเสนอแนะ และข้อร้องเรียนเกี่ยวกับการให้บริการอย่างเสมอภาค
6. มหาวิทยาลัยมีระบบการบริการอย่างความรวดเร็ว และตรงต่อเวลา
7. มหาวิทยาลัยมีระบบการจัดการรักษาความปลอดภัย อย่างเพียงพอและทั่วถึง

อุปสรรค

1. บุคลากรด้านการbinที่มีความรู้ความสามารถตรงกับความต้องการของหลักสูตรทำงานบริษัทเอกชนมีค่าตอบแทนสูง จึงทำให้มหาวิทยาลัยไม่สามารถจ้างงานได้

2. กลยุทธ์การจัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการbinวิทยาลัยการbinและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม ดังนี้

1. วิสัยทัศน์ (Vision) คือ ศูนย์การเรียนรู้การจัดการความปลอดภัยการbinของประเทศไทย
2. พันธกิจ (Mission) คือ ผลิตบัณฑิตด้านการจัดการความปลอดภัยการbinอย่างมีประสิทธิภาพ
3. วัตถุประสงค์ (Objective) คือ บัณฑิตที่มีคุณธรรม จริยธรรม ความรู้ความสามารถ ทักษะตาม

มาตรฐานวิชาชีพในอุตสาหกรรมการbin และดำรงไว้ซึ่งขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรมที่ดีงาม และสนับสนุนการปกครองในระบอบประชาธิปไตย และมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ต่อสังคม

4. กลยุทธ์ 4 ด้าน ได้แก่

1) ด้านกายภาพ คือ

- 1.1 การพัฒนาห้องปฏิบัติการทางวิชาชีพและสื่อการสอนที่ทันสมัย
- 1.2 การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก

2) ด้านวิชาการ

- 2.1. การส่งเสริมศักยภาพงานวิชาการและพัฒนาอาจารย์ประจำอย่างต่อเนื่อง
- 2.2. การจัดการเรียนการสอนเน้นให้ผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 3) ด้านการเงิน
 - 3.1. การจัดหางบประมาณจากภาครัฐในการส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา
- 4) ด้านการบริหารจัดการ
 - 4.1. การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

อภิปรายผลการวิจัย

การจัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม เพื่อนำไปสู่การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สอดคล้องกับมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2554 ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กล่าวว่า มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา ประกอบด้วยมาตรฐาน 4 ด้าน ได้แก่

1. ด้านกายภาพ ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์ จากการศึกษาพบว่า วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม มีจุดแข็ง หลายอย่าง ได้แก่ ขนาดห้องเรียนกับจำนวนนักศึกษามีความเหมาะสม มีความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย ห้องเรียนสะอาดเป็นระเบียบ ปลอดภัย พร้อมใช้งานเสมอ ห้องเรียนมีอุณหภูมิที่เหมาะสม ปราศจากเสียง กลิ่น คิว้น ฝุ่นที่รบกวนต่อการเรียน ห้องเรียนมีอุปกรณ์ เครื่องมือที่จำเป็นครบถ้วน พร้อมใช้งาน ห้องเรียนมีสัญญาณเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตแบบมีสายหรือไร้สายอย่างมีคุณภาพ และมีการจัดการภูมิทัศน์และสภาพแวดล้อมให้บรรยากาศเหมาะสมต่อการเรียน และมีกลยุทธ์ด้านกายภาพที่สำคัญ คือ

(1) กลยุทธ์การพัฒนาห้องปฏิบัติการทางวิชาชีพและสื่อการสอนที่ทันสมัย เช่น โครงการพัฒนาอุปกรณ์การเรียนการสอนทางวิชาชีพ ห้องปฏิบัติการฝึกบินจำลอง (Flight Simulator Room) เนื่องจากหลักสูตรนี้ได้มีการผลิตบัณฑิตไปประกอบอาชีพหลายอย่าง ได้แก่ งานด้านนิรภัยการบินของกรมการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย งานด้านความปลอดภัยการบินของบริษัทวิทยุการบิน งานด้านความปลอดภัยการบินในท่าอากาศยาน สายการบิน ภาคพื้น ทั้งขององค์กรภาครัฐและเอกชน งานด้านการขนส่งสินค้าทางอากาศงานด้านการบริหารระดับต้นของสายการบิน งานด้านบริหารระดับต้นท่าอากาศยาน บริษัท รับ-ส่งสินค้าทางอากาศ และบัณฑิตยังสามารถไปเรียนต่อเป็นนักบินพาณิชย์ได้ ซึ่งห้องปฏิบัติการฝึกบินจำลอง (Flight Simulator Room) มีส่วนสำคัญในการพัฒนาความรู้ ความสามารถของนักศึกษาและยังเป็นเครื่องมือทดลองการทำงานได้ ซึ่งเป็นหนทางหนึ่งในการค้นหาตนเองของนักศึกษาว่าชอบประกอบอาชีพนี้หรือไม่ และสอดคล้องกับทฤษฎี SHELL โมเดล (International Civil Aviation Organization , 2013) ซึ่งทฤษฎีนี้เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการแสดงว่ามนุษย์ต้องปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมต่างๆ หรือเครื่องบิน เพื่อทำงานให้ประสบความสำเร็จ หลีกเลี่ยงความผิดพลาดที่มีโอกาสเกิดขึ้น และอาชีพในอุตสาหกรรมการบินมีหลายอาชีพที่มนุษย์ต้องทำงานกับเครื่องจักรหรือคอมพิวเตอร์ โดยมนุษย์ต้องเรียนรู้และเข้าใจการทำงานของอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อให้การทำงานประสบความสำเร็จได้

(2) กลยุทธ์การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก โดยวิทยาลัยการบินและคมนาคม มีการจัดอาคารสถานที่ให้เหมาะสมกับการศึกษา เช่น การปรับแต่งสถานที่ให้สวยงาม ห้องน้ำ พื้นที่โดยรอบอาคาร จัดหาต้นไม้ที่วางรองเท้า และพัฒนาสนามกีฬา ซึ่งสิ่งต่างๆ นี้ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษา และสอดคล้องกับแนวคิดของ ภาณุ

เดช เพียรความสุข (2558) กล่าวว่า สถานที่ที่มีความสะอาดและเป็นระเบียบ การจัดบรรยากาศโดยรอบให้มีบรรยากาศที่ดีเพียงพอในการให้บริการโดยสิ่งเหล่านี้มีผลต่อความพึงพอใจของนักศึกษาที่มาใช้บริการ

2.ด้านวิชาการ ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์ จากการศึกษาพบว่า วิทยาลัยการbinและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม มีจุดแข็ง หลายอย่าง ได้แก่ ระบบ E Learning ให้นักศึกษาได้เรียนรู้ก่อนเข้าห้องเรียน มีการวัดระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการสอนของอาจารย์ผู้สอน มีกิจกรรมพานักศึกษาศึกษาดูงานทางวิชาชีพเพิ่มเติมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้และประสบการณ์ของนักศึกษา และมีกลยุทธ์ด้านวิชาการ ที่สำคัญ คือ

(1) กลยุทธ์การส่งเสริมศักยภาพงานวิชาการและพัฒนาอาจารย์ประจำอย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันการพัฒนาคุณภาพในการจัดการการศึกษา ได้รับอิทธิพลจากการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่รวดเร็วอาจส่งผลให้แนวคิดการจัดการศึกษาแบบเดิมมีความล้าสมัยอย่างรวดเร็ว สภาพแวดล้อมในส่วนของงานดำเนินงานเปลี่ยนไป การจัดการศึกษาแบบใหม่ต้องมีการปรับตัวให้ตอบสนองต่อความต้องการของผู้รับบริการมากขึ้น ดังนั้นการพัฒนาศักยภาพอาจารย์ในสถานศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นวิธีที่จะช่วยเพิ่มพูนความรู้ความสามารถและทักษะในการปฏิบัติงานของอาจารย์ให้ได้ผลดี มีทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผล ช่วยให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร โดยวิทยาลัยการbinและคมนาคม ดำเนินการการส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ ตามแผนพัฒนาบุคลากรของคณะด้านภารกิจ 4 ด้าน ได้แก่ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และสมรรถนะในการพัฒนาตนเอง: IDP เสริมสร้างความร่วมมือและเครือข่ายการพัฒนาทางด้านวิชาการและวิชาชีพของอาจารย์ทั้งภายในและภายนอก และการนำเสนอองค์ความรู้ด้านการจัดการความปลอดภัยการบินในลักษณะการบริการทางวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มณฑริกา วิฑูรชาติ (2551) ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนากลยุทธ์การบริหารสถานศึกษาเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานช่วงชั้นที่ 1-2 ในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยกลยุทธ์หลัก คือ กลยุทธ์การพัฒนาครู และสอดคล้องกับแนวคิด พิธพร กลิ่นเฟื่อง (2560) คณบดีวิทยาลัยการbinและคมนาคม กล่าวว่า เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีสมรรถนะวิชาชีพในอุตสาหกรรมการบิน สามารถติดต่อสื่อสาร มนุษย์สัมพันธ์ดี เป็นผู้นำใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้ดี คิดวิเคราะห์เป็นระบบ สนใจใฝ่เรียนรู้ มีเจตคติที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม ตระหนักถึงจรรยาบรรณวิชาชีพ ส่งเสริมสนับสนุนขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ศิลปวัฒนธรรมที่ดีงาม สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย เคารพในกติกาและรับผิดชอบต่อหน้าที่ในสังคมให้สอดคล้องกับความต้องการกำลังคนตามยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมการบินของชาติ นั้นอาจารย์ประจำหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน คือ ผู้มีความสำคัญในการผลิตบัณฑิตให้มีศักยภาพด้านการจัดการความปลอดภัยการบิน อาจารย์ประจำหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน คือ ผู้ผลิตบัณฑิตให้มีศักยภาพด้านการจัดการความปลอดภัยการบิน

(2) กลยุทธ์การจัดการเรียนการสอนเน้นให้ผู้เรียนเป็นสำคัญ กระบวนการผลิตบัณฑิตตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กล่าวว่า การศึกษา หมายถึงกระบวนการเรียนรู้ เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม ให้บุคคลสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต เพื่อเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ มีคุณธรรม มีจริยธรรม มีวัฒนธรรมในการดำเนินชีวิตสามารถอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข โดยวิทยาลัยการbinและคมนาคม ดำเนินการพัฒนาผู้เรียนให้ความรู้และทักษะวิชาชีพตามหลักสูตรที่เหมาะสมกับเศรษฐกิจสังคมและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะในการใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสม พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณธรรม

จริยธรรม ค่านิยมที่ฝังงามในวิชาชีพ การมีบุคลิกภาพที่เหมาะสมและมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สัมมา รัตนีย์ (2560) กล่าวว่า การจัดการ คือ การพัฒนาหลักการ ทฤษฎี เป็นแนวความคิด และมีการนำมาสู่การปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานเพื่อให้งานบรรลุเป้าหมาย โดยมีผู้รับผิดชอบคือ ผู้บริหาร และสอดคล้องกับแนวคิดของ ปรีญา เวสารัชช์ (2560) กล่าวว่า การจัดการศึกษา คือ กระบวนการดำเนินการให้คนได้รับการพัฒนาทางความคิด เพิ่มพูนทักษะ การสร้างจิตสำนึก การอบรมเพื่อปลูกฝังค่านิยม การถ่ายทอดศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม เพื่อให้คนมีความเจริญงอกงามทางปัญญา มีความสามารถ มีความรู้ นำไปประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสม และสามารถอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุพิตรา เศลวัฒน์ทะกุล (2550) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา ตามแนวคิดพิธราชธรรม ผลการวิจัย พบว่า กลยุทธ์การบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาตามแนวคิดพิธราชธรรมที่จะพัฒนาขึ้นประกอบด้วย กลยุทธ์ ได้แก่ 1) กลยุทธ์การพัฒนานิสิตนักศึกษา 2) กลยุทธ์ส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา 3) กลยุทธ์เสริมสร้างความพร้อมของนิสิตนักศึกษา และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วุฒภัทร จันทร์สาร (2558) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนากลยุทธ์ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเสนาธิการทหารอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ ผลการศึกษาพบว่า กลยุทธ์ประกอบด้วย ได้แก่ กลยุทธ์ด้านการให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

3.ด้านการเงิน ประกอบด้วย 1 กลยุทธ์ จากการศึกษาพบว่า วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม มีจุดแข็ง หลายอย่าง ได้แก่ ระบบการคัดสรรนักศึกษาที่ขอทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัยด้วยความยุติธรรม การให้ความรู้แก่นักศึกษาในเรื่องกองทุนกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา งบประมาณให้นักศึกษาในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัยอย่างเหมาะสม งบประมาณในกิจกรรมศึกษาดูงานนอกสถานที่อย่างเพียงพอ และมีกลยุทธ์ด้านการเงิน ที่สำคัญ คือ กลยุทธ์การจัดหางบประมาณจากภาครัฐในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักศึกษา จากการเติบโตของอุตสาหกรรมการบินในประเทศไทยแบบก้าวกระโดด วิกฤตการณ์รณรงค์แดงของประเทศไทย และประเทศไทยยังไม่มีแผนการพัฒนาอุตสาหกรรมการบินของชาติโดยตรง ดังนั้นคณะทำงานบูรณาการและจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมการบินของชาติ คณะอนุกรรมการด้านการคมนาคมทางอากาศ ในคณะกรรมการการคมนาคม สถานีติบัญญัติแห่งชาติ ได้จัดทำรายงานการพิจารณาการศึกษา เรื่อง ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมการบินของชาติ พ.ศ.2559-2574 เมื่อ พฤศจิกายน พ.ศ.2558 โดยสรุปว่าแผนยุทธศาสตร์อุตสาหกรรมการบินแห่งชาติ พ.ศ. 2559-2574 ประกอบด้วย 7 ด้าน โดยมียุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาส่งเสริมให้มีการผลิตบุคลากร ด้านการบินในเขตภูมิภาคอาเซียน (คณะกรรมการการคมนาคม สถานีติบัญญัติแห่งชาติ. , 2558) ดังนั้น วิทยาลัยการบินและคมนาคม สามารถดำเนินการของงบประมาณจากรัฐบาลเพื่อนำมาใช้ในการจัดการศึกษาและส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ความสามารถมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ฉลอง ชาตुरुประชีวิน (2552) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนากลยุทธ์การส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างคุณธรรมที่พึงประสงค์ของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ผลการศึกษาพบว่า กลยุทธ์ คือ 1) กลยุทธ์การส่งเสริมงบประมาณในการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างคุณธรรมที่พึงประสงค์ของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

4.ด้านการบริหารจัดการ ประกอบด้วย 1 กลยุทธ์ จากการศึกษาพบว่า วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม มีจุดแข็ง หลายอย่าง ได้แก่ การบริหารหลักสูตรได้ดีทำให้ผลของความพึงพอใจของนักศึกษาต่อหลักสูตรสูงขึ้นเป็นลำดับ เจ้าหน้าที่สามารถแก้ปัญหาได้ทันที เมื่อเกิดข้อผิดพลาดในการให้บริการ เจ้าหน้าที่ให้การต้อนรับ ยิ้มแย้มแจ่มใสทุกครั้งให้บริการ นักศึกษาได้รับข้อมูลการประชาสัมพันธ์ ข่าวสารต่างๆ อย่างถูกต้องและทั่วถึง วิทยาลัยการบินและคมนาคมมีระบบการยกย่องหรือการให้รางวัล (rewards) กับนักศึกษาดีเด่นอย่าง

ยุคธรรม อาจารย์มีการให้คำปรึกษาและการช่วยเหลือให้นักศึกษาดีมาก และมีกลยุทธ์ด้านการบริหารจัดการ คือ กลยุทธ์การพัฒนาาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยมหาวิทยาลัยได้การลงทุนในด้านการพัฒนาาระบบสารสนเทศ เช่น โครงการพัฒนาาระบบสารสนเทศงานทะเบียนและงานบริการการศึกษา และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วุฒิกัทร จันทรสาร (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนากลยุทธ์ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเสนาธิการทหารอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ ผลการศึกษาพบว่า กลยุทธ์ได้แก่ กลยุทธ์ด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ผู้วิจัยเสนอข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้โดยมีรายละเอียดดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

กลยุทธ์การจัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน ที่ได้จากการวิจัยเป็นข้อเสนอแนะในเชิงนโยบายและเชิงปฏิบัติการโดยเรียงลำดับตามสิ่งที่ควรต้องดำเนินการ ก่อนหลังตามลำดับ และวิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม ควรดำเนินการ ดังนี้

1. จัดตั้งคณะทำงานของวิทยาลัยการบินและคมนาคม การมอบหมายความรับผิดชอบที่ชัดเจน
2. คณะทำงาน ฯ นำ วิสัยทัศน์ (Vision) พันธกิจ (Mission) วัตถุประสงค์ (Objective) และกลยุทธ์ทั้ง 4 ด้าน มาดำเนินการจัดทำแผนงานกลยุทธ์ของวิทยาลัยการบินและคมนาคม โดยมีโครงการ หรือกิจกรรมในการดำเนินการ ตามลำดับความสำคัญ (ควรปรับปรุงและแก้ไขจุดอ่อน หรือ ข้อด้อยที่ได้จากการวิจัยตามหัวข้อ หรือ ประเด็นที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุด ที่ต้องได้รับการปรับปรุงพัฒนาเป็นลำดับแรกๆ)
3. คณะทำงาน ฯ นำแผนงานกลยุทธ์ของวิทยาลัยการบินและคมนาคม เสนอที่ประชุม เพื่อให้บุคลากรของวิทยาลัยการบินและคมนาคมเข้าใจตรงกัน และมีกรอบการดำเนินงานที่ชัดเจนและมุ่งไปสู่จุดหมายเดียวกัน
4. คณะทำงาน ฯ ดำเนินการตามแผนงานของ วิทยาลัยการบินและคมนาคม
5. คณะทำงาน ฯ ควรปรับปรุงแผนงานกลยุทธ์ของวิทยาลัยการบินและคมนาคม เมื่อมีนโยบายใหม่ หรือ สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกมีการเปลี่ยนแปลงไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การทำวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยกลยุทธ์การจัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม ซึ่งเกี่ยวกับการจัดการศึกษา และในการทำวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับกลยุทธ์ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของวิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม เพื่อให้วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม บรรลุ วิสัยทัศน์ (Vision) คือ ศูนย์การเรียนรู้การจัดการความปลอดภัยการบินของประเทศไทย ด้วย

บรรณานุกรม

- คณะกรรมการการการคมนาคม สภานิติบัญญัติแห่งชาติ. (2558). ยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการคมนาคมการบินของชาติ. กรุงเทพมหานคร.
- จอมพงศ์ มงคลวนิช. (2556). การบริหารองค์การและบุคคลทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉลอง ชาตรุประชีวิน. (2552). การพัฒนากิจกรรมส่งเสริมการจัดกิจกรรม เพื่อสร้างคุณธรรมที่พึงประสงค์ ของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ. วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร/พิษณุโลก
- ปรัชญา เวสารัชช. (2560). ชุดอบรมผู้บริหาร : ประมวลสาระหลักการจัดการศึกษา. โครงการพัฒนาผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ครู, ผู้นำชุมชนและผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, กรุงเทพมหานคร.
- พลุ เดชะรินทร์. (2546). การวางแผนเชิงกลยุทธ์ องค์การ การประเมิน และ Balance Scorecard.
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , พิมพ์ครั้งที่ 3 . กรุงเทพมหานคร
- พิชิต ฤทธิ์จรรยา. (2554). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร : เฮาส์ออฟ เคอร์มิส.
- พิชพร กลิ่นเฟื่อง. (2560). รายงานผลการดำเนินงาน ประจำปี 2559 . วิทยาลัยการbinและคมนาคม , มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ภาณุเดช เพียรความสุข. (2558). ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการให้บริการของสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์จากสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน ประจำปีงบประมาณ 2558, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- มณฑริกา วิฑูรชาติ. (2551) “การพัฒนากิจกรรมการบริหารสถานศึกษาเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานช่วงชั้นที่ 1-2 ในเขตกรุงเทพมหานคร”.วิทยานิพนธ์ดุซมิณีพนธ์ปรัชญาดุซมิณีบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย :มหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จ.
- เยาวลักษณ์ โพธิ์ดารา. (2554). การจัดการศึกษาทางการพยาบาล : สำหรับนักศึกษา Generation Y. วารสารพยาบาลศาสตร์และสุขภาพ ปีที่ 34 ฉบับที่ 2 เดือนเมษายน – มิถุนายน พ.ศ. 2554.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร : นานมี บุคส์พับลิเคชั่นส์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วุฒิชัย จันทร์สาร (2558). “การพัฒนากลยุทธ์ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเสนาธิการทหารอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ”. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ , 5 (2) , 182-197
- สัมมา รณิธย์. (2560). หลักทฤษฎีและปฏิบัติการบริหารการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ข้าวฟ่าง.
- สุพิตรา เศวตพัฒนกุล. (2550). “การพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา ตามแนวคิดพิธราชธรรม”. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต.บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). แนวการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. สถาบันแห่งชาติเพื่อปฏิรูปการเรียนรู้, กรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา.(2551). กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565). กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา. (2550) พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2550. เล่ม 120. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา สามเสน.
- สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา. (2554) มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา. พุทธศักราช 2554 เล่ม 128. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา สามเสน.
- เสาวภาคย์ ปฐมพฤษชัย. (2558). ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อการบริหารงานของโรงเรียนในอำเภอเขาสมิง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดรตด. งานนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Boeing. (2558). Long-Term Market Current Market Outlook 2015-2034. (online).
Retrieved March 1, 2019, from: <http://www.boeing.com/commercial/market/long-term-market/pilot-and-technician-outlook/>
- International Civil Aviation Organization. (2013). Safety Management Manual (Doc 9859).
Montréal, Canada: ICAO.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก.

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยและการสัมภาษณ์กลยุทธ์
และรายนามอาจารย์หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัย
การบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย และการสัมภาษณ์

กลยุทธ์การจัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน

วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม

1.น.อ.รศ.ดร.ประสาทพร วงษ์คำข้าง

วิศวกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต (เครื่องกล) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาจารย์กองการศึกษา โรงเรียนนายเรืออากาศนวมินทกษัตริยาธิราช กองทัพอากาศ

2.น.อ.ดร.ชำนาญ นิ่มนวล

ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์) มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น

นายทหารประจำกรมพลธิการทหารอากาศ กองทัพอากาศ

3.ดร.สุเทพ เชื้อสมุทร

ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (การบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีปทุม

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และเลขานุการหลักสูตรการจัดการเชิงพุทธ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์ระยอง

รายนามอาจารย์ประจำหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน

วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม

1. พล.อ.ต.มนตรี ฑีฆะบุตร

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน
วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม

2. นายชูชีพ แก่นแสง

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน
วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม

3. นางสาวณัฐธยาน์ อัครแสงรัตน์

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน
วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ภาคผนวก ข.

แบบสอบถามงานวิจัย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

แบบสอบถาม

กลยุทธ์การจัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน

วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นผู้เรียนที่มีต่อการจัดการการศึกษา

วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยแบบสอบถามนี้มี 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการจัดการการศึกษาวิทยาลัยการบิน และคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 สภาพปัจจุบันของการจัดการการศึกษา วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1.ด้านกายภาพ					
1.1 ห้องเรียนสะอาดเป็นระเบียบ ปลอดภัย พร้อมใช้งานเสมอ					
1.2 ห้องเรียนมีอุณหภูมิที่เหมาะสม ปราศจากเสียง กลิ่น คิวิน ฝุ่นที่รบกวนต่อการเรียน					
1.3 ห้องเรียนมีอุปกรณ์ เครื่องมือที่จำเป็นครบถ้วน พร้อมใช้ งาน					
1.4 ห้องเรียนมีสัญญาณเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตแบบมีสายหรือไร้ สายอย่างมีคุณภาพ					
1.5 มหาวิทยาลัยมีสนามกีฬาสำหรับนักศึกษา ที่เพียงพอต่อการ ใช้งาน					
1.6 มหาวิทยาลัยมีบริการห้องพยาบาล และมีเจ้าหน้าที่ประจำ					
1.7 มหาวิทยาลัยมีห้องอาหารสะอาด สะดวก และเพียงพอ					
1.8 มหาวิทยาลัยมีที่จอดรถจำนวนเพียงพอสำหรับนักศึกษา					
1.9 วิทยาลัยการบินและคมนาคมมีการจัดการภูมิทัศน์และ สภาพแวดล้อมให้บรรยากาศเหมาะสมต่อการเรียน					
1.10 ห้องสมุดมีเอกสาร หนังสือประกอบการเรียนการสอนด้าน การบินอย่างเพียงพอ					

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
2. ด้านวิชาการ					
2.1 นักศึกษาสามารถเลือกเรียนวิชาเลือกที่ต้องการเรียนได้ตาม ตารางการเรียน					
2.2 อาจารย์แจ้งจุดมุ่งหมาย เกณฑ์การวัด และประเมินผลการ สอนอย่างชัดเจน					
2.3 อาจารย์มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้เป็นขั้นเป็น ตอน และเข้าใจง่าย					
2.4 อาจารย์เปิดโอกาสและส่งเสริมให้นักศึกษาได้ศึกษาเรียนรู้ จากกรณีศึกษา และค้นคว้าข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต					
2.5 อาจารย์ส่งเสริมให้นักศึกษาฝึกการคิดวิเคราะห์สังเคราะห์ จากกรณีศึกษาต่างๆ					
2.6 อาจารย์สอนโดยมีการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ					
2.7 อาจารย์มีการมอบหมายงานตามเนื้อหาวิชาที่เรียนอย่าง เหมาะสม					
2.8 อาจารย์ใช้เอกสารการเรียน สื่อเทคโนโลยีการสอน ที่ น่าสนใจ ทันสมัย และเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา					
2.9 อาจารย์มีการประเมินผลและการรายงานผลการเรียนอย่าง ความชัดเจนและยุติธรรม					
2.10 อาจารย์ที่ปรึกษาดูแลเอาใจใส่และให้คำปรึกษาแก่ นักศึกษาด้วยข้อมูลที่ครบถ้วน ชัดเจน					

ข้อความคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
3. ด้านการเงิน					
3.1 วิทยาลัยการบิณและคมนาควมมีระบบการค้ดสรรรน้กค้กษาที่ ขอทูนการค้กษาของมหาวิทยาไล้ด้วยควมยุดิธรรม					
3.2 วิทยาลัยการบิณและคมนาควมมีการให้ควมรู้แก่น้กค้กษาใน เรื่องกองทูนก้ยมเงินเพื่อกการค้กษา					
3.3 วิทยาลัยการบิณและคมนาควมมีการจัดการกองทูนก้ยมเพื่ อกการค้กษาอย่างเหมาะสม					
3.4 มหาวิทยาไล้มีระบบการพ่อนชำระค่าเล่าเรียนแก่น้กค้กษา อย่างเหมาะสม					
3.5 มหาวิทยาไล้มีการจัดสวัสดิการทูนการค้กษาต่อเนื่ งสม่าเสมอทุกปี					
3.6 มหาวิทยาไล้มีระบบการจัดการแก้ไขซ่อมแซมข้อบกพร่อง ของอุปกรณ์สื่อกการสอนได้เหมาะสม					
3.7 วิทยาลัยการบิณและคมนาควมมีงบประมาณให้แก่น้กค้กษาใน การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาไล้อย่างเหมาะสม					
3.8 วิทยาลัยการบิณและคมนาควมมีการงบประมาณในกิจกรรม ค้กษาคูงานนอกสถานทื่อย่างเพียงพอ					
3.9 มหาวิทยาไล้มีการแจ้งเรื่องค่าลงทะเบียนเรียน แสดง ค่าใช้จ่าย ค่าธรรมเนียมต่างๆ มีความชัดเจน					
3.10 มหาวิทยาไล้มีระบบที่ทันสมัยในการติดตามตรวจสอบการ ชำระค่าลงทะเบียนการค้กษา					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
4. ด้านการบริหารจัดการ					
4.1 มหาวิทยาลัยมีระบบการบริหารงานธุรการที่ทันสมัย					
4.2 มหาวิทยาลัยมีระบบบริหารอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมให้มีความเหมาะสมและเอื้อประโยชน์ต่อนักศึกษา					
4.3 มหาวิทยาลัยมีระบบงานทะเบียนนักศึกษาผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่มีคุณภาพ					
4.4 มหาวิทยาลัยมีช่องทางในการรับข้อเสนอแนะ และข้อร้องเรียนเกี่ยวกับการให้บริการอย่างเสมอภาค					
4.5 มหาวิทยาลัยมีระบบการบริการอย่างความรวดเร็ว และตรงต่อเวลา					
4.6 เมื่อเกิดข้อผิดพลาดในการให้บริการ เจ้าหน้าที่สามารถแก้ปัญหาได้ทันที					
4.7 มหาวิทยาลัยมีระบบการจัดการรักษาความปลอดภัย อย่างเพียงพอและทั่วถึง					
4.8 เจ้าหน้าที่ให้การต้อนรับ ยิ้มแย้มแจ่มใสทุกครั้งให้บริการ					
4.9 นักศึกษาได้รับข้อมูลการประชาสัมพันธ์ ข่าวสารต่างๆ อย่างถูกต้องและทั่วถึง					
4.10 วิทยาลัยการbinและคมนาควมีระบบการยกย่องหรือการให้รางวัล (rewards) กับนักศึกษาดีเด่นอย่างยุติธรรม					

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาคุณภาพการบริการในการจัดการการศึกษา

1. ท่านคิดว่าวิทยาลัยการbinและคมนาควควรมีการปรับปรุงการจัดการศึกษาอย่างไรบ้าง

.....

ขอขอบคุณในความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ค.

ผลการหาค่า IOC ของแบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

การแปลผลค่า IOC จากผู้ทรงคุณวุฒิ

กลยุทธ์การจัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน

วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ตอนที่ 1 สภาพปัจจุบันของการจัดการการศึกษา วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ				
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	ผล
1.ด้านกายภาพ ประกอบด้วย อาคารเรียน พื้นที่ใช้สอยที่ใช้ในการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรม ห้องสมุดตามเกณฑ์มาตรฐาน มีครุภัณฑ์ประจำอาคาร ครุภัณฑ์การศึกษา และคอมพิวเตอร์ อาคารและบริเวณอาคารจะต้องมีความมั่นคง ปลอดภัย ถูกสุขลักษณะหรือความจำเป็นอย่างอื่น ๆ					
1.1 ห้องเรียนสะอาดเป็นระเบียบ ปลอดภัย พร้อมใช้งานเสมอ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.2 ห้องเรียนมีอุณหภูมิที่เหมาะสม ปราศจากเสียง กลิ่น คว้น ฝุ่น ที่รบกวนต่อการเรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.3 ห้องเรียนมีอุปกรณ์ เครื่องมือที่จำเป็นครบถ้วน พร้อมใช้งาน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.4 ห้องเรียนมีสัญญาณเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตแบบมีสายหรือไร้สายอย่างมีคุณภาพ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.5 มหาวิทยาลัยมีสนามกีฬาสำหรับนักศึกษา ที่เพียงพอต่อการใช้งาน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.6 มหาวิทยาลัยมีบริการห้องพยาบาล และมีเจ้าหน้าที่ประจำ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.7 มหาวิทยาลัยมีห้องอาหารสะอาด สะดวก และเพียงพอ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.8 มหาวิทยาลัยมีที่จอดรถจำนวนเพียงพอสำหรับนักศึกษา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.9 วิทยาลัยการบินและคมนาคมมีการจัดการภูมิทัศน์และสภาพแวดล้อมให้บรรยากาศเหมาะสมต่อการเรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.10 ห้องสมุดมีเอกสาร หนังสือประกอบการเรียนการสอนด้านการบินอย่างเพียงพอ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ				
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	ผล
2. ด้านวิชาการ ประกอบด้วย การจัดตารางเรียน การเตรียมความพร้อมของอาจารย์ในการสอนและความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาที่เรียน เอกสารประกอบการเรียนการสอน การมอบหมายงานแก่นักศึกษา การประเมินผลและรายงานผลการเรียน การเอาใจใส่ของอาจารย์ที่ปรึกษา ความทันสมัยของหลักสูตร					
2.1 นักศึกษาสามารถเลือกเรียนวิชาเลือกที่ต้องการเรียนได้ตามตารางการเรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.2 อาจารย์แจ้งจุดมุ่งหมาย เกณฑ์การวัด และประเมินผลการสอนอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.3 อาจารย์มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้เป็นขั้นเป็นตอน และเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.4 อาจารย์เปิดโอกาสและส่งเสริมให้นักศึกษาได้ศึกษาเรียนรู้จากกรณีศึกษา และค้นคว้าข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.5 อาจารย์ส่งเสริมให้นักศึกษาฝึกการคิดวิเคราะห์สังเคราะห์จากกรณีศึกษาต่างๆ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.6 อาจารย์สอนโดยมีการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.7 อาจารย์มีการมอบหมายงานตามเนื้อหาวิชาที่เรียนอย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.8 อาจารย์ใช้เอกสารการเรียน สื่อเทคโนโลยีการสอน ที่น่าสนใจ ทันสมัย และเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.9 อาจารย์มีการประเมินผลและการรายงานผลการเรียนอย่างความชัดเจนและยุติธรรม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.10 อาจารย์ที่ปรึกษาดูแลเอาใจใส่และให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาด้วยข้อมูลที่ครบถ้วน ชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ				
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	ผล
3. ด้านการเงิน ประกอบด้วย การบริหารค่าเล่าเรียน กองทุนตลอดจนทรัพยากรที่จำเป็นในการสนับสนุนนักศึกษาให้บรรลุผลด้านการศึกษา ได้แก่ มีระบบทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัย มีระบบการผ่อนชำระค่าเล่าเรียน มีกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา มีการบำรุงซ่อมแซมรักษาอุปกรณ์ สื่อ ครุภัณฑ์ต่าง ๆ มีช่องทางการชำระค่าลงทะเบียน และมีระบบการติดตามตรวจสอบการลงทะเบียน					
3.1 วิทยาลัยการbinและคมนาควมีระบบการค้ดสรรน้กค้ศึกษาที่ขอทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัยด้วยความยุติธรรม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.2 วิทยาลัยการbinและคมนาควมีการให้ความรู้แก่น้กค้ศึกษาในเรื่องกองทุนกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.3 วิทยาลัยการbinและคมนาควมีการจัดการกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาอย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.4 มหาวิทยาลัยมีระบบการผ่อนชำระค่าเล่าเรียนแก่น้กค้ศึกษาอย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.5 มหาวิทยาลัยมีการจัดสวัสดิการทุนการศึกษาต่อเนื่องสม่ำเสมอทุกปี	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.6 มหาวิทยาลัยมีระบบการจัดการแก้ไขซ่อมแซมข้อบกพร่องของอุปกรณ์สื่อการสอนได้เหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.7 วิทยาลัยการbinและคมนาควมีงบประมาณให้แก่น้กค้ศึกษาในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัยอย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.8 วิทยาลัยการbinและคมนาควมีการงบประมาณในกิจกรรมศึกษาดูงานนอกสถานที่อย่างเพียงพอ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.9 มหาวิทยาลัยมีการแจ้งเรื่องค่าลงทะเบียนเรียน แสดงค่าใช้จ่าย ค่าธรรมเนียมต่างๆ มีความชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.10 มหาวิทยาลัยมีระบบที่ทันสมัยในการติดตามตรวจสอบการชำระค่าลงทะเบียนการศึกษา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ				
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	ผล
4. ด้านการบริหารจัดการ ประกอบด้วย มีการจัดระบบอำนวยความสะดวก มีช่องทางรับข้อเสนอแนะและข้อร้องเรียน เจ้าหน้าที่ในการบริการ มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่าง ๆ มีระบบค้นหาข้อมูลของผู้เรียน ระบบการยกย่อง					
4.1 มหาวิทยาลัยมีระบบการบริหารงานธุรการที่ทันสมัย	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.2 มหาวิทยาลัยมีระบบบริหารอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม ให้มีความเหมาะสมและเอื้อประโยชน์ต่อนักศึกษา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.3 มหาวิทยาลัยมีระบบงานทะเบียนนักศึกษาผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่มีคุณภาพ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.4 มหาวิทยาลัยมีช่องทางในการรับข้อเสนอแนะ และข้อร้องเรียนเกี่ยวกับการให้บริการอย่างเสมอภาค	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.5 มหาวิทยาลัยมีระบบการบริการอย่างความรวดเร็ว และตรงต่อเวลา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.6 เมื่อเกิดข้อผิดพลาดในการให้บริการ เจ้าหน้าที่สามารถแก้ปัญหาได้ทันที	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.7 มหาวิทยาลัยมีระบบการจัดการรักษาความปลอดภัย อย่างเพียงพอและทั่วถึง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.8 เจ้าหน้าที่ให้การต้อนรับ ยิ้มแย้มแจ่มใสทุกครั้งให้บริการ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.9 นักศึกษาได้รับข้อมูลการประชาสัมพันธ์ ข่าวสารต่างๆ อย่างถูกต้องและทั่วถึง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.10 วิทยาลัยการbinและคมนาคมมีระบบการยกย่องหรือการให้รางวัล (rewards) กับนักศึกษาดีเด่นอย่างยุติธรรม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ตอนที่ 2 ข้อเสนอนะต่อการพัฒนาคุณภาพการบริการในการจัดการการศึกษา

ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ				
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	ผล
ท่านคิดว่าวิทยาลัยการbinและคมนาคมควรมีการปรับปรุงการจัดการศึกษาอย่างไรบ้าง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ง.

แบบสัมภาษณ์กลยุทธ์การจัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ

ความปลอดภัยการบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

แบบสัมภาษณ์กลยุทธ์การจัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน
วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม

คำชี้แจง แบบสัมภาษณ์ชุดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นอาจารย์ประจำหลักสูตร
วิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน วิทยาลัยการบินและคมนาคม
มหาวิทยาลัยศรีปทุมที่มีต่อการจัดการการศึกษา วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม

สภาพปัจจุบันของการจัดการการศึกษา วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ข้อความถาม	ความคิดเห็น
1.ด้านกายภาพ	
1.1 จุดแข็งด้านกายภาพ	
1.2 จุดอ่อนด้านกายภาพ	
1.3 โอกาสด้านกายภาพ	
1.4 ภาวะคุกคามด้านกายภาพ	

ข้อความถาม	ความคิดเห็น
2. ด้านวิชาการ	
2.1 จุดแข็งด้านวิชาการ	
2.2 จุดอ่อนด้านวิชาการ	
2.3 โอกาสด้านวิชาการ	
2.4 ภาวะคุกคามด้านวิชาการ	

ข้อความถาม	ความคิดเห็น
3. ด้านการเงิน	
3.1 จุดแข็งด้านการเงิน	
3.2 จุดอ่อนด้านการเงิน	
3.3 โอกาสด้านการเงิน	
3.4 ภาวะคุกคามด้านการเงิน	

ข้อคำถาม	ความคิดเห็น
4. ด้านการบริหารจัดการ	
4.1 จุดแข็งด้านการบริหารจัดการ	
4.2 จุดอ่อนด้านการบริหารจัดการ	
4.3 โอกาสด้านการบริหารจัดการ	
4.4 ภาวะคุกคามด้านการบริหารจัดการ	

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ภาคผนวก จ.
ผลการประเมินกลยุทธ์ จากผู้ทรงคุณวุฒิ

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ผลการประเมินกลยุทธ์ จากผู้ทรงคุณวุฒิ

ตารางที่ 18 ผลการประเมินกลยุทธ์ ภาพรวมของการจัดการศึกษาหลักสูตรฯ จากผู้ทรงคุณวุฒิ

กลยุทธ์ภาพรวม	ความเหมาะสม	ความสอดคล้อง	ความเป็นประโยชน์	ความเป็นไปได้
ด้านกายภาพ	✓	✓	✓	✓
ด้านวิชาการ	✓	✓	✓	✓
ด้านการเงิน	✓	✓	✓	✓
ด้านการบริหารจัดการ	✓	✓	✓	✓

ตารางที่ 19 ผลการประเมินกลยุทธ์ รายด้านการจัดการศึกษาหลักสูตรฯ จากผู้ทรงคุณวุฒิ

กลยุทธ์	ความเหมาะสม	ความสอดคล้อง	ความเป็นประโยชน์	ความเป็นไปได้
ด้านกายภาพ				
1. การพัฒนาห้องปฏิบัติการทางวิชาชีพ และสื่อการสอนที่ทันสมัย	✓	✓	✓	✓
2. การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก	✓	✓	✓	✓
ด้านวิชาการ				
1. การส่งเสริมศักยภาพงานวิชาการและ พัฒนาอาจารย์ประจำอย่างต่อเนื่อง	✓	✓	✓	✓
2. การจัดการเรียนการสอนเน้นให้ผู้เรียนเป็นสำคัญ	✓	✓	✓	✓
ด้านการเงิน				
1. การจัดหางบประมาณจากภาครัฐใน การส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ของ นักศึกษา	✓	✓	✓	✓
ด้านการบริหารจัดการ				
1. การพัฒนาระบบเทคโนโลยี สารสนเทศ	✓	✓	✓	✓

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล นาวาอากาศเอก ดร.ชนากร เอี่ยมปาน

วัน เดือน ปีเกิด 3 กุมภาพันธ์ 2516

สถานที่เกิด จังหวัดปทุมธานี

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2539 , วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ.) สาขาวิศวกรรมเครื่องกล
โรงเรียนนายเรืออากาศ

พ.ศ.2551 , บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บธ.ม.) สาขาการจัดการ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พ.ศ.2553 , ศีษศาสตรมหาบัณฑิต (ศษ.ม.) สาขาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีปทุม

พ.ศ.2557 , ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) สาขาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ผลงานด้านวิชาการ

พ.ศ.2559 , บทความวิชาการ เรื่อง “ อิทธิพลขององค์กรต่อความปลอดภัยด้านการบิน ”
วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ปีที่ 6 ฉบับที่ 3 ประจำเดือน
กันยายน-ธันวาคม 2559, หน้า 27-33

พ.ศ.2561 , บทความวิชาการ เรื่อง “ ความปลอดภัยทางการบิน ” นำเสนอในงานประชุม
วิชาการระดับชาติและนานาชาติ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ครั้งที่ 13 ประจำปี 2561 เรื่อง “ ผลงานวิจัยและนวัตกรรม
เพื่อประเทศไทย 4.0 ” ในวันที่ 20 ธันวาคม 2561 , หน้า 2030-2038

ประสบการณ์ในการทำงาน

นักบินฝูงบิน 602 รักษาพระองค์ กองบิน 6 กองทัพอากาศ

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน

อาจารย์ประจำหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัยการบิน วิทยาลัย
การบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 41/113 หมู่ 3 ถ.เพิ่มสิน คลองถนน สายไหม กรุงเทพมหานคร 10200